

העולם הזה

14

פרשת

אדיק

שרון

האלופים

הולכים

לבחירות

ספר היסטורי הנקרא כמו סיפור בלשי – ושזכה לשבחים מפי

כמה מחשובי ההיסטוריונים והמדינאים בעולם.

• „רק מעטים מבין הספרים שפורסמו עד כה על המלחמה טוענים שיש להם פתרון. ספרו של אבנרי הוא אחד מהם. אבנרי מאמין, ולא בלי צדק, שהפרק הציוני בתולדות ישראל נסתיים, והוא מציע פדרציה שמית של עברים וערבים.“ *New York Times*, ניו-יורק

• „אורי אבנרי הטביע את חותמו על החברה הישראלית בצורה שלא תימחק, לא פחות ממישהו ממנהיגי המדינה... רעיונו מעניין ומושך כאחד... אבנרי רחוק מלהיות מבקר הרסני, כפי שטוענים אויביו, יש לו הרבה מה להציע, ואין פלא שצעירי הארץ, שמליצות הזקנים נמאסו עליהם, פונים אליו.“ *New Middle East*, לונדון

• „אורי אבנרי יוצא מגדר הרגיל בהערכת הציונות וישראל... חשיבות יצירתו היא בכך שהוא, אדם שגדל על רקע ציוני, מבקל בין האינטרס של האומה העברית בישראל ובין הציונות... הוא שייך לקבוצה קטנה אך חשובה של ישראלים, החרדים ביותר לגורל מדינתם, והרואים את המוצא היחידי בהסכם עם האומה הפלסטינית...“ *Times*, לונדון

• „ספרו של מר אבנרי שופע חיים. הוא מועף לקריאה, והוא בעל אופי אישי ביותר. טיעונו קולע במקומות רבים... אומץ-לב וגופני... הצעתו, שהוגשה לכנסת, משקפת את רוחב תפיסתו והעזתה.“ *Saturday Review*, ניו-יורק

• „הספר היחידי המתאר את המאורעות שקדמו למלחמת ששת-הימים כהסתבכות בלתי-נמנעת... במשך שנים גיבש אורי אבנרי פתרון, כשלרשותו גם הידע וגם הפטריטיזם הדרוש.“

Rudolf Augstein, עורך *Der Spiegel*, האמבורג

• „ספר מרגש.“

ד"ר מוחמד חסן אל-זיאט, סגן-שר ודובר ממשלת קע"ם, כהודעה רשמית לעתון *Le Monde*, פאריס

• „יש הרבה אמת בדברי אורי אבנרי בספרו.“
רוברט וולטש, „הארץ“

• „(אורי אבנרי) מנהל מלחמת-יחיד נגד המימסד של ארצו. הוא הגיע לכותרות מפני שהוא קוטל את הפרות הקדושות של המימסד היהודי ומטיף לגישה חדשה לערבים.“

Washington Post, ארצות-הברית

• „מהפכני... מעורר מחשבה... תחילת חייו של אבנרי אינה שונה בהרבה מזו של רוב בני המהגרים הכובשים הציוניים, אך מחשבותיו ופעולותיו בשדה המדיניות והעיתונות העניקו לו מעמד מיוחד.“

פיליפ גליב, אהר סאעה, קאהיר

• „ספר זה מכיל את הגישה האובייקטיבית ביותר, ורבת-התקווה ביותר, שהובעה עד כה בדפוס על-ידי ישראל, לגבי הבעיות העומדות בפני ישראל במזרח התיכון.“ *Guardian*, לונדון

• „מר אבנרי הוא היורש הרוחני של מרטין בובר ויהודה מגנס... יש ערך ניכר לספר זה... היו דרושות לישראל עשרים שנה כדי להוציא מקרבה סופר כזה...“
טאריק אליחאידה, בכטאון הליגה הערבית

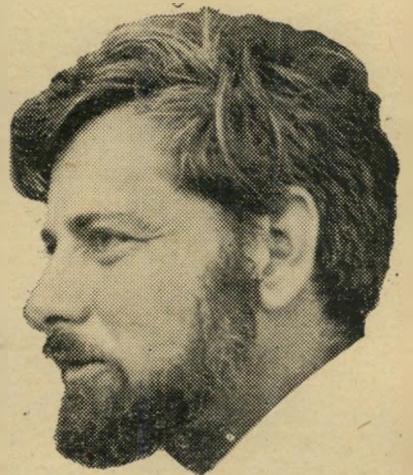
• „אורי אבנרי הוא העיתונאי האמיץ ביותר בישראל... הוא העז לתקוף את הפרות הקדושות של הציונות... ספרו, הכתוב בלהט, שופך אור חדש על הבעיה שדחיפותה גוברת והולכת מיום ליום: איך למצוא מסגרת מדינית שבה יוכלו ישראל ומדינות ערב לחיות בשלום. הספר ראוי לתשומת-לב רבה.“

I. F. Stone

דיקן העיתונות הליברלית בארצות-הברית

אורי אבנרי:

מלחמת היום השביעי

ספר זה

פתח בפני המחבר את דלתות המדינאים הקובעים בארצות-הברית ובבריטניה * הוחרם על-ידי שלטונות פולין הקומוניסטית * נמכר בחנויות עמאן, קאהיר וביירות * פורסם בהמשכים בשבועון החשוב ביותר בגרמניה ונקרא שם על-ידי מיליונים * הוצא לאור לראשונה בארצות-הברית, וכבר הגיע שם לשלוש מהדורות * עומד להופיע בגרמניה ובצרפת * עורר תגובות בחשובי העיתונים בעולם, מוושנינגטון עד מוסקבה, מלונדון עד קאהיר * צוטט בדיוני האו"ם.

מן התוכן – מאות עובדות בלתי-ידועות:

משה דיין כפי שאיש אינו מכירו – דיוקן מהפכני של בן-גוריון – איך נכנס נאצר למל-כודת ב-1967 – מי היו ה„כנענים“? – עסק הביש – שורשי הסכסוך הישראלי-ערבי והדרך לחיסולו – אוטוביוגרפיה קצרה של המחבר.

מחיר המהדורה העברית: 8 ל"י –

מחיר המהדורה האמריקאית: 16 ל"י

הפצה ראשית: מרגליות, רח' מלצ'ט 88, תל-אביב, טל. 241224

הצעה מיוחדת לקוראי „העולם הזה“

קוראי „העולם הזה“ יוכלו לרכוש במשך חודש יולי את הספר במחיר מוזל של שבע ל"י, אם ישלחו למערכת. ת. ד. 136 ת"א. המחאה על הסכום. המחיר כולל משלוח לכל חלקי הארץ. לחו"ל יש להוסיף את דמי המשלוח. המהדורה לקוראי העיתון מישא את חתימתו האישית של המחבר. תלוש למשלוח מתפרסם בעמוד 24.

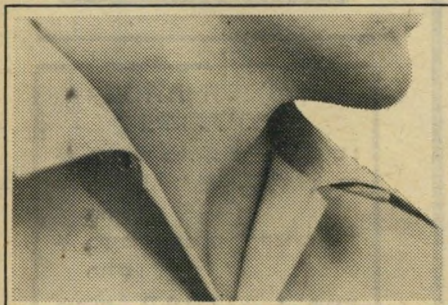

מיני

החולצה החדשה לקיץ

חולצה קלילה
ואורית
בגזרה מיוחדת
תוכננה במיוחד
לימי הקיץ החמים.

Diolen
cotton

פרטים נלווים

הצווארון ה"דך" ונעים במיוחד בקיץ.
ללבישה של להב ניתנת ללבישה
גם עם עניבה ע"י רכישת כפתור עליון
בלולאה מיוחדת (נסתרת) בצווארון.
חידוש בלעדי לחולצות להב.

חולצת "מיני" ניתנת
ללבישה מעל למכנסיים
ומותאמת לגוף
ע"י כפתור מיוחד.

מאריגי

מיוצרת ע"י

Diolen®

להב

® - Reg. trade mark for Polyester Fibre "DIOLIN" with cotton

להב - החולצה המלהיבה כל גבר ואשה

השבוע התמלא חדר-הישיבות של המערכת באורחים שאינם מת-
כנסים בשום עיתון אחר בארץ. היו אלה נציגיהן של להקות הקצב
הטובות ביותר של ישראל, והם התכנסו כדי לסכם את הסידורים
ותנאי-ההופעה בפסטיבל הקצב השני, הנערך מטעם מערכת העולם
הזה.

הפסטיבל הראשון התקיים בשנה שעברה, כאשר מטרתו המוצ-
הרת להעניק מעמד מוכר (וחביב) למוסיקה של הדור הצעיר.
מוסיקה זו היא עתה שפה בינלאומית, ואין שום סיבה מדוע שפה
זו לא תושמע גם בניב ישראלי. ערכנו סידורים במועדוני הנוער
של הערים הגדולות, וגילינו כי רבבות צעירים — בעיקר בן גיל
14—19 הם חסידים נלהבים של להקות הקצב. במוצאי שבת אחת
מינונו כ-30 אלף צעירים כאלה ב"גדה המזרחית" בתל-אביב, שהוא
שם הרובע שעל גדתו המזרחית של נחל איילון, בו מרוכזים
כתריסר מועדונים של להקות הקצב.

הפסטיבל הראשון — בו נכחו לא רק בני נוער, אלא גם מבוג-
רים יותר שזו היתה להם חזייה מאלפת — עשה רושם עז על כל
משתתפיו. הודות לחבר השופטים, אליהם רוחשים המוסיקאים
כבוד בלתי-מערער, התקבלו תוצאות הפסטיבל כקביעה סופית
בעולם הקצב הישראלי. אולם אנו ראינו בהישגים אלה צעד ראשון
בלבד.

השנה אנו עושים את הצעד השני. נוסף לשירים הבינלאומיים,
שהם חלק מהרפרטואר של כל להקת הקצב בעולם, תשמיע כל
להקה ישראלית המתחרה במיסגרת הפסטיבל שיר מקורי — בעב-
רית. השופטים — המוסיקאי אלכס וייס, עורך מיצעד הפזמונים
של גלי צה"ל אבנר רוזנבלום, העיתונאי המומחה לענייני קצב
אורי אלוני, הזמר אריק איינשטיין, העורך הראשי של העולם הזה
אורי אבנרי — יעניקו פרס מיוחד לשיר המקורי הטוב ביותר.

הפעם: בפארק הלאומי

אחת התוצאות החיוביות של עריכת תחרות כזו, מדי שנה, היא:
העלאת רמת התיימורות והומרים. ככל שהעריכות למוסיקת הקצב
גוברת, ככל שחלקים גדולים יותר של האוכלוסייה מתעניינים
במוסיקה זו, גדל הביקוש ללהקות טובות. הלהקות עצמן יכולות
להתמסר יותר לשיפור הופעתן, וללימוד יצירות טובות.

ההתעניינות בקצב, שנכרה אחרי הפסטיבל הראשון, היתה גם
הגורם הישיר להזמנת
ארצה של כמה מן ה-
להקות הטובות ביותר
בעולם. אומנם לא הו-
פיעו כאן החיפושיות,
אבל להקות בעלות מו-
ניטין בינלאומי כמו
המרמליידס ומתבודדי
הרמן נתנו לקהל היש-
ראלי הזדמנות להשח-
ת את רמת הלהקות היש-
ראליות עם רמת אחיז-
תיהן הטובות ביותר
בעולם. הופעות אלה
נתנו ללהקות הישראלי-
יות הזדמנות ללמוד
כמה סודות מיקצועיים,
דירבנו אותן להופעה
מבריקה יותר, מלוטשת
ומיקצועית יותר.

אני מניח שכל השי-
פורים והשינויים האלה
יורגשו היטב בפסטיבל
השני, העומד להתקיים בעוד שלושה שבועות, ביום חמישי, ה'24 ב'
יולי. הפעם יהיה פסטיבל במתכונת פסטיבלים בינ-
לאומיים קיימים — באמפיתיאטרון הפתוח של הפארק
הלאומי ברמת-גן. אני ממליץ גם בפני אלה שעולם
הקצב הוא לגביהם עולם זר ומסוגר, לנצל הזדמנות זו
כדי להכיר מקרוב את הנציגים המובחרים של עולם
הקצב הזה.

מכתבים

אולטימטום

לממשלת ישראל

אבקשכם לפרסם את המכתב דלהלן, אותו
שלחתי לשרי ממשלת ישראל:

עמדת-היסוד של ישראל חייבת להיות
כדלקמן:

א. אין לצפות מישראל לעשות אף צעד
העלול לסכן את ביטחונה בכל דרך שהיא,
אולם —

ב. בתקחה לשלום צודק, מוכנה ישראל
לנהל משא-ומתן על כל צעד שאינו פוגע
בסעיק א'.

עמדה זו הינה היחידה הניתנת להצדקה
מבחינה מוסרית, והיחידה העשויה להביא
לפיתרון צודק.

כל האמצעים להגשמתה של עמדת-היסוד
— כשרים, כל עוד אינם עומדים בסתירה
לה.

המלצותיהם של ארבע, או שתי המעצמות,
אינם מעניינינו כלל, כל עוד אינן מפרי-
עות להגשמת עמדת-היסוד.

להלן המשמעות המעשית של עמדת-הי-
סוד:

כל כוח ערבי צאי או צבאי-למחצה לא
יוצא באחד מהשטחים הנתונים כיום לשלי-
טת ישראל.

באזורים לא-רגילים מבחינה ביטחונית
תורשה הצבת כוח-בינלאומי, בתנאי שיי-
נתנו ערובות נאותות שלא תחזור הפרשה
האומללה של סילוק כוח-האויים בידי מצ-
רים ערב מלחמת-ששת-הימים.

באזורים רגילים — כגון ירושלים, רמת-
הגולן ושארם-אל-שייך — תימשך שליטה
ישראלית כמו היום.

חופש השיט בתעלת-סואץ יתחל על הכל
— או שלא יהיה כל שיט.

לפליטים הערביים תינתן הברירה בין
(המשך בימוד 4)

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

שיבה לבתיים לבין קבלת פיצויים, בחנאי שלא יוכחו בסיכון ביטחוני.

אם, בעיקבות כך, תחל נהירת פליטים בכמויות שתהווה סכנה למדינה, תהיה ישראל רשאית לתבוע מכל מדינות העולם, ובמיוחד מארצות-ערב והגוש הקומוניסטי, לאפשר ליהודיהן לעלות לישראל — לפחות במספרים מקבילים למספר הערבים שיחזרו ארצה.

עמדת ממשלת-ישראל בשאלה זו אינה עניין אקדמי. הייאוש חפים מפשע תלויים בכך, משום כך אני תובע ממשלת-ישראל, תוך חמישה ימים, להבהיר מדוע לא תא-מץ לעצמה את העמדה המפורסמת במכתבי, במידה ולא אוכזה לתשובה, לא אוכל להי-מנע מהמסקנה שעמדת הממשלה היא בל-תירמוסרית, ולפיכך איאלץ, כיאה לאדם בעל מצפון, לעשות את מיטב מאמציי כדי להסב תשומת-לב, אף מחוץ לגבולות-ישראל, ל-ממשלה שאינה עומדת בהתחייבותיה ה-מוסריות.

הרב יחזקאל (היימן) דונקין,
ירושלים

יותר מדי

שאלות

אני חושב שחיי אורי אבנרי שואל יותר מדי שאלות בבכנסת.

אינני מבין מדוע הוא צריך תמיד לשאול על כל נושא שבעולם, ולהטריד את שרי

אנשר

הממשלה באלף וא-חד דברים, בשעה שיש להם מספיק טרדות גם מבלי זה, בימים קשים אלה.

לפי דעתי הוא היה צריך לזכור קצת את גודל סיעתו, ולשמור על יחס מסוים בין גודל זה לבין פעילותו. גר-סה לכך, יש דברים שהשתיקה יפה ל-הם. לא על כל דבר בעולם צריך לש-אול. אין כל טיבה שחיי-בודד יתבלט יותר מכל 119 החייכים האחרים.

אנדרד אנשר, תל-אביב

בדיוק. כמו שאין כל טיבה שגוליבר יתבלט בארץ הגמדים.

דווקא כן

עצור ערבים

הרשו לי להגיב — בזעם — על מכתבו של הקורא ד"ר שרשבסקי (העולם הזה 1658). בו סיפר כיצד הצליח לבלבל שלוש שוטרות שעצרו ערבים לשם זיהוי.

מיותר לחזור ולציין את הצלחתם המו-הירה של המשטרה וכוחות-הביטחון בפעו-לותיהם נגד המחבלים בשנתיים האחרונות. הצלחה, שהודות לה יכולים אזרחים כד"ר שרשבסקי להלך בביטחה ברחובות ירוש-לים.

משום מה לא סיפקה את הד"ר תשובת השוטרות, שעליהן "לעצור כל אדם הנראה להן חשוד". אבל,

אפילו היו עוצרות רק ערבים — מה בכך? האם גם יהודים עשויים להיות חשודים בפעולות חבלה? מוטב שיי-עצרו לשם זיהוי 100 ערבים חפים מפשע, מאשר ית-חמק אותו ערבי אחד ויחיד הנושא באמתחתו מיטען מוקשי-כפתורים.

גם השחאתו של הדוקטור בין המצב בישראל למצב בגרמניה בימי היטלר, מעוררת מחשבות נוגות ביחס לכושר שיטתו. האם ליהודים בגרמניה של היטלר היו אירגוני טרור וחבלה? איון מין השאלה היא זו?

חיידי שכואב לו, אישם

חיידי

מימון הפעות

חיידי צה"ל

בעיקבות הדיון בבכנסת על הצעתו של ח"כ אבנרי לאפשר הסעות-חינם לחיילי

נפתחות כיתות חדשות

להכנה לבחינות

בגרות ומוקדמות

בלימודי בוקר או ערב
במיקוח ציבורי

בחנינות נערכות מטעם משרד החינוך והתרבות
מועד הבחינות: אוקטובר 69, ואפריל 70

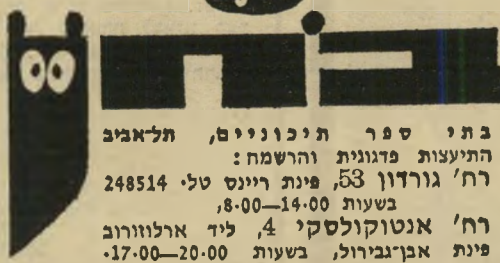
כן נמשכת ההרשמה לכיתות בוקר ותיכונות —
ששית (י'), שביעית (י"א), שמינית (י"ב)

ההרשמה
למגמות: חומניסטית, ריאליסטית וביאולוגית.

לרשות התלמידים: מורים אקדמיים מנוסים, סטיפנדריות חוגים, אספקת ספרים ללא השלום נוסף.

אם לא תעמוד בבחינות לאחר שתתכונן לחן אצלנו נלמד אותך

שנה נוספת לאותן בחינות

בתי ספר תיכוניים, תל-אביב
התעצות פדגוגית והרשמה:

רח' גורדון 53, פינת ריינס טל. 248514
בשעות 8:00-14:00

רח' אנטוקולסקי 4, ליד ארלוזורוב
פינת אבן-גבירול, בשעות 17:00-20:00

לבעלי מקלטי טלוויזיה

ברצונה —

- לשפר את הקליטה?
- להקים בעצמה אנטנה?
- לתקן קילקולים פשוטים?

רכוש את הספר שהופיע זה עתה

„אנסנות טלוויזיה“

כיצד לבנות, להקים, לכוון, לתקן
כולל קורס תיקוני טלוויזיה

לחשיג בכל חנויות הספרים במחיר 9.75 ל"י
חזמנות: חנות לספרים „יאיר“, ת"א, רח' החשמל 1
חנות לספרים „אהרונ", ת"א, רח' רמב"ם 24
או שלח את המחאת דא/צ"ק ע"ס 9.75 ל"י לפקודת
„רמדור" בע"מ, ת"א ת. ד. 2430. המשלוח על חשבוננו.

כריכות העולם הזה

קוראים המעוניינים לרכוש את גליונות „העולם הזה“
של שנת 1968, יכולים להביא את הגליונות שברשותם,
למערכת „העולם הזה“, רחוב קרליבך 12, תל-אביב,

הקוראים יקבלו במקום, תמורת 10 ל"י, כרך חדש
מוכן.

עבור כל גליון חסר יש לשלם 1.30 ל"י.

הלחם

בעזרת
D-I-C
תכשיר איכות של
„טבע“
למריחה על הגוף

SCHAUB LORENZ

מקלט
הטלוויזיה
הטוב
בעולם!

הנהלת חשבונות
בירושלים:

* פקידות כללית — 4 חדשים!
* NATIONAL I.B.M. —
חודש!

* כתיבה במכונה — קצרות —
חודש!

ביח"ס „הפקיד", י. פרמל,
בצלאל 18

חשוב למנהלי משרדים
וכתבניות!

מחק הפלא למכונת הכתיבה המו-
חק את האורייגיל יההעתק.
חסוך בזמן וכסף, תוך שניה ב-
יכולתך למחוק כל אות או מילה
יחד עם ההעתק.
הזמן סט ענק המכיל 288 יחידות
במחיר 19.20 ל"י בלבד, וחסוך על-
ידי כך 40% באופן ממשי.
סוכנו ישמח לבקרך ולהדגים ללא
כל התחייבות.
„לובקס" — ת.ד. 6031, טל.
441692, תל-אביב.

ומדען פועל

מה הקשר?

מאלט נשר

בירה שחורה - מרווה ונותנת מרץ

צה"ל, פניתי למשרדי הביטחון והאוצר בה צעה לממן את ההוצאות ע"י היטל מיוחד על בגזין, ועיקור ההתייכרות, שתחול במדד בעיקבות כך, מחשובי תוספת-היורק.

ע"י כך היתה מתאפשרת חלוקת ההוצאות באופן שזדק בין שיכבות-ציבור בעלות יכולת, חברות-מיסחריות וחברות-תחבורה.

כרגע, קיימת כוונה לממן את ההוצאות ע"י העלאת מחירי נסיעה בתחבורה הציבורית, בנוסף למימון ישיר של האוצר ומימון עקיף של חברות אוטובוסים. הצעה זו תגרום לכך שעיקר הנטל יפול על שיכבות הציבור מעוטות-היכולת, שהן המשתמשות העיקריות בתחבורה הציבורית. גם המימון העקיף ע"י חברות אוטובוסים היא פיקציה, ולמעשה חברות-התחבורה אפילו ישאבו רווחים נוספים מהעניין, גם מהכרזות השר משה דיין בדבר מחירי "נסיעות חינם" בחברות האוטובוסים, משתמע דבר זה.

ואשר למימון ע"י האוצר, הרי שזה יבוא שוב על חשבון מיעוטי-יכולת בצורט מיסים עקסיים וקיצוצי סעד.

י. נדרור, תל-אביב

תמונת השבוע

אני שולח לכם בזאת לתחרות הצילומים את התצלום הרצוי, שצולם באגודת-הפלי"ח בבאר-שבע. אני מציע את הכותרת: שנת 2000 — התוחכים, קצת גדולים יותר, עדיין קיימים.

אמנון שגיב, ירושלים

● תמונת השבוע מזכה את הקורא שגיב בעשר ל"י.

„החזירו לנו את ידינו“ — ברוסיה ובישראל

בפראנקפורט נתפרסם לאחרונה העתק חלונה שנשלחה לראש ממשלת ברית-המו"צ אלכסיי קוסיגין על-ידי זוג איכרים רוסיים בשם סלובודה. מסתבר כי בפברואר 1966 פסק בית-דין רוסי להוציא מידי הזוג סלובודה את לדיהם — בת בגיל 11 וכן בגיל 9. הילדים נלקחו בכוח לבית-ילדים באוסטרובנה, שם הוחזקו בבית-מחסה בתנאים בלתי-אנושניים, לקו בכינים ובמחלות-עור, ונמנעה מהם קבלת מכתבים מהוריהם. כעבור קרוב לשנתיים ברחוב מבית המחסה והגיעו בליל חורף (בניואר 1968) קסאים הביתה. המיליציונרים שבאו להחזירם נרתעו מצחחות-הילדים וחזרו בידיים ריקות. הילדים החלו מבקרים בבית-הספר הכפרי, עד שכעבור חודש ימים הגיע מוכיר תא-המפלגה בקולחוז, בלוויית שני שוטרים, והילדים נסחבו, עליאף צעקותיהם, לתוך מכוניתם.

הסיבה לפסק-הדין: הזוג סלובודה נמנה על כת הבאפטיסטים. כת זו מדגישה את עיקרון האמונה שכלב ואת אהבת האדם, ואינה מאמינה בדפוסי הפולחן הכנסייתי. משום כך אין התכנסויות הבאפטיסטים נתונות לפיקוח מתמיד, דוגמת בתי-התפילה המאשרים, ומצב זה מהווה פגיעה בחוקת הפולחן הדתי הסובייטית.

ולא הייתי מלאה אתכם בפרשה הנ"ל, אילמלא פרשת משפטי-הגירושין בבית-הדין הרבני בחיפה, בה פסק בית-המשפט לקחת מידי גלי עבאדי את שלושת ילדיה (הבכור בן הארבע והפעוטה בת שישה חודשים), משום שהאם משתתפת בפעולות הכת עדי (המשדך בעמוד 6)

ITT

SCHAUB LORENZ

מקלט הטלוויזיה הטוב בעולם!

תיכון אנקורי

כתות בוקר

י, י"א, י"ב

לבחירות בגרות

במגמות

הומנית

ריאלית

בימית

ביולוגית

✱ צוות מורים אקדמאי נבחר

✱ כל ספרי הלימוד חנם

✱ תקצירים מיוחדים חנם

✱ אפשרות לשנת למודים נוספת חנם

✱ שעורי עזר בכל המקצועות

✱ קרן סטיופנדיות

✱ צוות יעוץ פדגוגי

פרטים והרשמה:

רחוב בן-יהודה 175, תל-אביב

רחוב סמולנסקין 7, תל-אביב

לשיחה עם הצוות הפדגוגי יש לקבוע ראיון.

טלפון 229960, תל-אביב.

תיכון אנקורי

מועמדות למלכת המים 1969

מועמדות הרוצות להשתתף בתחרות על תואר „מלכת המים 1969“, הנערכת על-ידי מערכת „העולם הזה“, מוזמנות לפגישה עם צלם התחרות, ביום שישי זה, בשעה 3 רות, אחרי הצהריים, במשרדי ברי-כת „תל-אביב, ברחוב גורדון.

שירות ידיעות אזרחי

בהנהלת: יהודה טינגבוים

● חקירות ● בילוש ●

איתור כתובות מבוקשים

גבית חובות, עקובים

דיונגוף 155 טלפון 240292.

חפזי

קיבלת חשבונך, פרע נא אותו בחקדם.

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

יהוה, החשודה בעיני החוגים הדתיים ככת מיסיונרית, וזה — על אף שנלי טוענת ש- היא יהודיה, ושהכת אינה מיסיונרית ופעור לתת מצמצמט בלימוד התנ"ך והברית ה- חדשה בלבד.

מנחם נאדק, תל-אביב

■ אולה

כפי שהיכרתיה

כתבתכם, על אולה אגררד המשימה (העולם הזה 1659), הציגה רק צד אחד של המטבע היפהפיה.

היכרתי את אולה אגררד לפני כשנה בתפקידי ככתב עיתון הסטודנטים דורבן. שוחחתי עימה ארו-

אולה

כות והיכרתי דמות רבגונית וסוערת. היא הומינה אותי למועדון הבאולינג שלי קולנוע מרכז. במועדון המלא צעירי רים שלט סדר מופתי. האחרות ל- שקט ולמניעת הק- טטות — היתה או- לה הבלונדינית. היא היתה מדריכה את המשחקים, במשך מרבית היום. נוסף

לזאת עסקה בדוגמנות, ותצוגות-תיסרוקות עבור אולסני דצילום של פרגי (תמונה שלה עם אמן התיסרוקת דייב פורסמה בעיתון- נים). עם הזמן נוכחתי שאולה חופשית מאוד מבחינה מינית — אך גם קרירה מאוד. בתפקיד הדוגמנות היא לא החזיקה זמן רב. רמת ההיים הגבוהה שניהלה גר- רה אחריה שירת חובות והתוצאה — מרי- רות כלפי הארץ והשמצות מעל דפי העי- תונות הדנית. לוא היתה דבקה בעבודה, ולא ניגרת לחיי-הוללות היתה לנו היום דוגמנית צמרת נהדרת. כי יופיה הוא בא- מת יוצא-מגדר-הרגיל.

ישראל נוימן, חולון

■ תלמידים

רוכשים „פאנטומים“

בשם תלמידי בית-הספר התיכון אנקורי, בו אנו לומדים, ברצוננו להביא לידיעת צי- בור התלמידים כי בתאריך 1.6.69 יצאנו לעשרה ימי-עבודה בקיבוץ האון. את שכי- רנו, כחמש ל"י לתלמיד ליום-עבודה, אנו מעבירים למשרד-הביטחון לרכישת פאנ- טומים. אנו קוראים לכל חברינו התלמידים לעשות כמון, לצאת למחנות-עבודה ולתי- רום כיכולתם.

ועד תלמידי ביה"ס התיכון „אנקורי“, תל-אביב

■ המרגז

הגדוד

צחקתי עד זמעות לקרוא את וידוי-הרי- גול של אריס סאן (העולם הזה 1660). אני

חושבת שזו היתה התשובה המוחצת ביותר שהוא היה יכול להשיב למש- מיציו הפחדנים וה- שפלים.

אלא שאחרי הצ- חוק, נשאלת השא- לה הרצינית: האם אי-אפשר לעשות שום דבר נגד מע- רכת-לחישות גיב- זית כוזב מי זה יכול לעשות דבר שפל כזה, ללכת ולהפיץ שמועות-כזב בלי טעם ובלי ריח?

בלומה גושן, ירושלים

● על זה נאמר:

איש היה בארץ עוק, אשר כל פעלו מן האצבע מצוק. כלפי חוק, יעני, היה חרוץ.

קוראים השולחים מכתבים, מתבקשים לנסח אותם בק- צרה, עדיפות תינתן ל- מכתבים קצרים.

זכות קדימה תינתן למכ- תביהם של קוראים המצרי- פים תצדומיהם למכתבים.

במה עולים צירושלים?

ביאגד' עולים צירושלים!

דחך

אין כאן...

יש לי

SONY

רשמי קול-טלוויזיות-טרנזיסטורים מערכות סטראו-פוניות

בעיות ולבטים בחיי המין

פאת

חדר מרכזי זידמן

תוצאת רשפים.

לתשיג בחנויות הספרים והמדלות

א י פ ח כ ל החתיכות?

בבריכת תל-אביב (גורדון) רחצה לילית

בוגר שמינית, מעוניין בעי- בודה בחודשים אוגוסט-ספטמ- בר-אוקטובר.

בכבוד רב, קניגסברג חיים קסלן 16, בית דגן

אני נער בוגר כיתה י', חובב מתימטיקה ומוסיקה, בעל נסיון מוקדם בהורכה, עבודת משרד וספרנות. מחפש עבודה באזור חיפה.

עודי מנבר, קריית חיים רח' ס' 32, טל. 721975

חשוב לשחקנים ולדוגמניות אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן והוראה אגור שמעון לוי, בוגר אולסנר מחול בני-יורק ובלוג- דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושרתנועה וימקצב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב (2 שיעורים בשבוע בכל קורס) 8 פ' 8: 25 17 13 טל. 4.00—10.00 לפנח"צ; 17.00—20.00 בערב.

SCHAUB-LORENZ

בספוק רב אנו מודיעים ל- לקוחותינו הנכבדים כי הש- רות הטכני שלנו הגיע לדרגת שלמות כזו, שכל קלקול ב- מקלט הטלוויזיה שלנו אנו מתקנים תוך 24 שעות, בתל- אביב וברוב חלקי הארץ.

לשלמות שכזו יכולנו להגיע גם בשל האחוז המינימלי של קלקולים אפשריים במקלטי הטלוויזיה „שאוב-לורנץ“.

לשלמות שכזו יכולנו להגיע גם בשל האחוז המינימלי של קלקולים אפשריים במקלטי הטלוויזיה „שאוב-לורנץ“.

כנורי בע"מ הסוכן הבלעדי בישראל של ITT SCHAUB-LORENZ לטלוויזיות, לרדיו ולרשמיי-קול.

גיברלטר אלופים, קלפים ומבריחים

עורך החדשות של קול ישראל, שקבע במהדורת החדשות כי גיברלטר היא אי, טעה רק מבחינה גיאוגרפית. גיברלטר היא חלק מיבשת ספרד, כשם שחיפה היא חלק מארץ ישראל. אבל מבחינה פוליטית היא אי — אי הנתון במצור.

אין זה המצור הראשון בתולדות הצוק. כאשר כבשוהו האנגלים, לפני 265 שנה, קדם לכך מצור של ארבעה ימים. מאז ניסו הספרדים פעמים רבות לכבוש את העיר בחזרה. המצור המפורסם ביותר נמשך ארבע שנים תמימות, משנת 1779. הוא הוכרע כאשר המציא תותחן בריטי שיטה של הרחתת פגזים. הפגזים המלובנים הציר תו את הספינות הספרדיות, שצרו על העיר. האנגלים הגיעו אליו, כפי שהגיעו למקור מות רבים. הם באו כמושיעים, במטרה לעזור למועמד אחד לכתר הספרדי לגבור על מועמד אחר. אבל כשראו את המקום והעריכו, את אפשרויותיו הצבאיות, שכחו

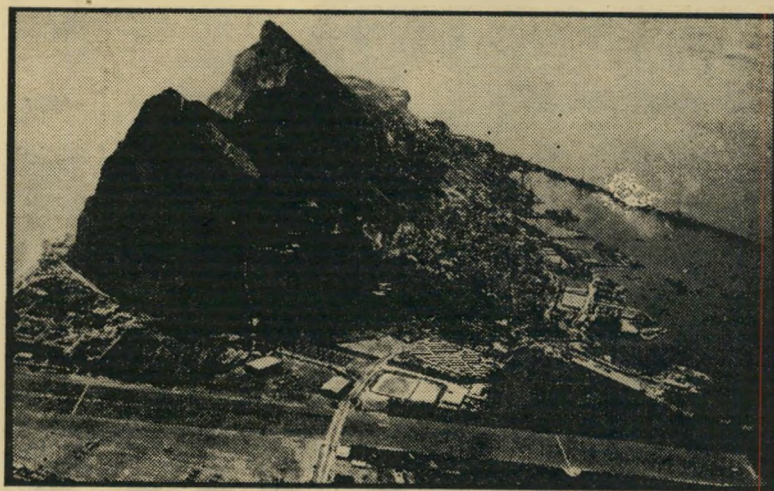
עימו. כמה פעמים שימש כשר בממשלות הרפובליקה הרביעית — והעלה על עצמו את זעם הגנרל. דהגול גינה או את "אר" תם שהלכו אל קצרת המרק" — והכל הבינו למי הכוונה.

בתקופת המתיחות שקדמה לעליית דה-גול לשלטון, ב-1958, נעלם האיש. לדעת אויביו התחבא, עד שראה איך נפל דבר. לדבריו שלו, עבר לאלגיריה כדי להכין שם, במטה סודי, את תפיסת השלטון של דהגול.

עתה, בגיל 54, שאבאן-דלמאס הוא גבר נאה, בעל תופעה ספורטיבית, גמיש מבחינה פוליטית — אדם הבוחן בכל יום מניין נושבת הרוח.

בריטניה איש ה"רולס-רויס"

כל אנגלי רוצה להיות בעל מכונית רולס-רויס. כל אנגלי גם רוצה להיות חבר-פרלמנט, במחוז בטוח. ג'ון סמית הוא מנהל בחברת רולס-רויס, והוא חבר-פרלמנט. הוא גם יכול להיבחר מחדש, ברוב שמרני בטוח לחלוטין, במרכז לונדון. אי-

גיברלטר.

הפגזים היו רותחים

לם השבוע הודיע כי לא יציג מחדש את מועמדותו.

הסיבה: "תנאי העבודה בבניין הפרלמנט, ארמון וסטמינסטר, הם ללא-נשוא".
שליש מזכירה. שאר 629 חברי ה-פרלמנט מסכימים עימו, אך אינם מוכנים להסיק מסקנות מהמתיחות. הם יודעים כי הארמון בעל הסיגנון הגותי הוא מיושן בצורה מחרידה, וכי אין לח"פ בריטי כל אפשרות למלא שם את תפקידו. בין התלונות של סמית:

● המשכורת החודשית של חבר-פרלמנט היא 2000 ל"י — ללא תוספת אש"ל, שכר מזכירה או כל תשלום אחר. ** ממש-כורת זו עליו לשלם עבור שירותי פקידה, דמי דואר, טלפונים, נסיעות והחזקת דירה בלונדון. לכן מחזיקים כל כמה חברי פרלמנט ביחד במזכירה אחת, ואחדים אף רוכבים לפרלמנט על אופניים.

● סידורי הכלפון בבניין — סקאנדל! ● לרוב חברי הפרלמנט אין חדרים עבודה בבניין. יש רק 70 חדרים עבודה ל-630 החברים. את עבודתו עושה החבר כשהוא יושב על ספה בפרוודור, שם הוא מכתוב מכתבים למזכירה, ששליש ממנה שייך לו.

מאות מטרים. יתכן כי סמית היה מתנחם, אילו ידע כי בפרלמנט הישראלי אין בכלל פקידות לח"כים, וגם לא חדרים עבודה. למרות שיש רק 120 ח"כים, הן עבודה נעשית עלידי מזכירי הסיעות, הן כפופים למנגנוני המפלגות.

בבניין המודרני של הכנסת יש אמנם חדרי-מנוחה לחלק מן הח"כים — אך אלה אינם בשימוש, מכיוון שהם רחוקים מן הנוחיות ומן המקלחות, ואין בהם ארונות. לח"כים יש ארונות קטנים, כמו לחברי ה-פרלמנט הבריטי — אולם בקומה אחרת, ח"כ הרוצה לנוח, להתקלח ולהחליף את בגדיו — צריך לעבור כמה מאות מטרים.

* בצלום, מצד הגבול הספרדי, נראה נמל-התעופה בתחתית התמונה, ומימין הן נמל והעיר שבמידרון הצוק.

** משכורת של ח"כ ישראלי, נטו, ב-תוספת אש"ל: כ-1400 ל"י בחודש-עבודה.

למסור את הצוק לאיש שלמענו כבשוהו. הם הגיעו את הוויזון ג'ק, סיפחו את ה-אי לעצמם, כחלק משרשרת המיבצרים ש-נוצרה כמרוצת הזמן ושנועדה להבטיח להם את הים התיכון — דרך מלטה וקפ-ריסין — עד חיפה.

מאז איבד הצוק את חשיבותו הצבאית. אבל הוא נשאר גן-עדן לאלופים בריטיים בדימוס, לקופים ולמבריחים. "לעולם לא ניכנעו" הכריז השבוע ראש-הממשלה ה-קטנטן (1.56 מטר), סר יהושע אברהם חסן. **זרם האדם.** הספרדים אינם יכולים ל-נתק את זרם המים, כי העיר מתפילה מי-ים, אבל הם יכולים לנתק את זרם כוח-האדם. 25 אלף תושבי העיר זקוקים ל-שירותיהם של 4700 פועלים ספרדיים, הן חוצים מדי יום את ה"לינאה" — הגבול הספרדי.

השבוע נותק זרם זה סופית, כאשר סגר רי הספרדים את הגבול והפטיקו את תנו-עת המעבורות. שוב החל מצור על גיברלטר.

צרפת

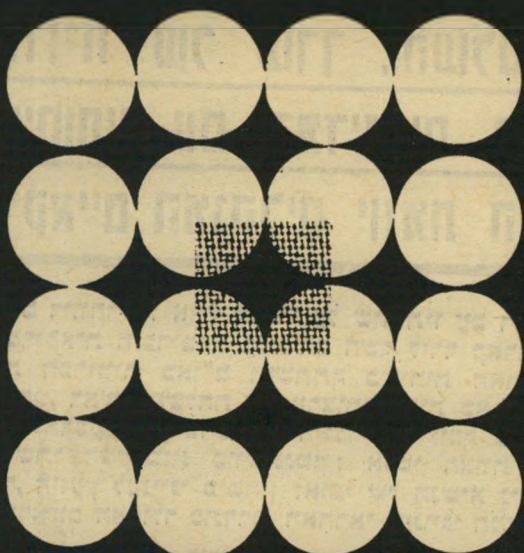
מניין

נושבת הרוח

אבא חושי המגור נקרא, לא פעם, "דוכס חיפה". האיש שהפך עתה ראש ממשלת צרפת ידוע בכינויו "דוכס אקוויטניה" — על שם המחוז הצרפתי בו שוכנת העיר בורדו, אותה הוא מייצג בבית-הנבחרים מזה 23 שנה. הוא גם מכהן כראש-העיר של בורדו במשך 22 שנה.

שמו הארוך, ז'אק שאבאן-דלמאס, בא לו מימי המחתרת. בהיותו במחתרת האנטי-נאצית, אימץ לעצמו את הכינוי "שאבאן", נאצי צירף לאחר מכן לשם משפחתו. בגיל 29 כבר הפך תת-אלוף בצבא המחתרת, מילא תפקיד חשוב בשחרור פאריס.

קצרת המרק. מבחינה פוליטית, שאבאן-דלמאס הוא שבשבת-רוח. הוא היה בין מעריצי דהגול אחרי המלחמה. אך כאשר פרש הגנרל לגולה-מרצון, לא פרש

תערוכת המלוצר החדש

אולמי
בני ברית

רח' קפלן 10 ת"א

חיזוק אויר מלא

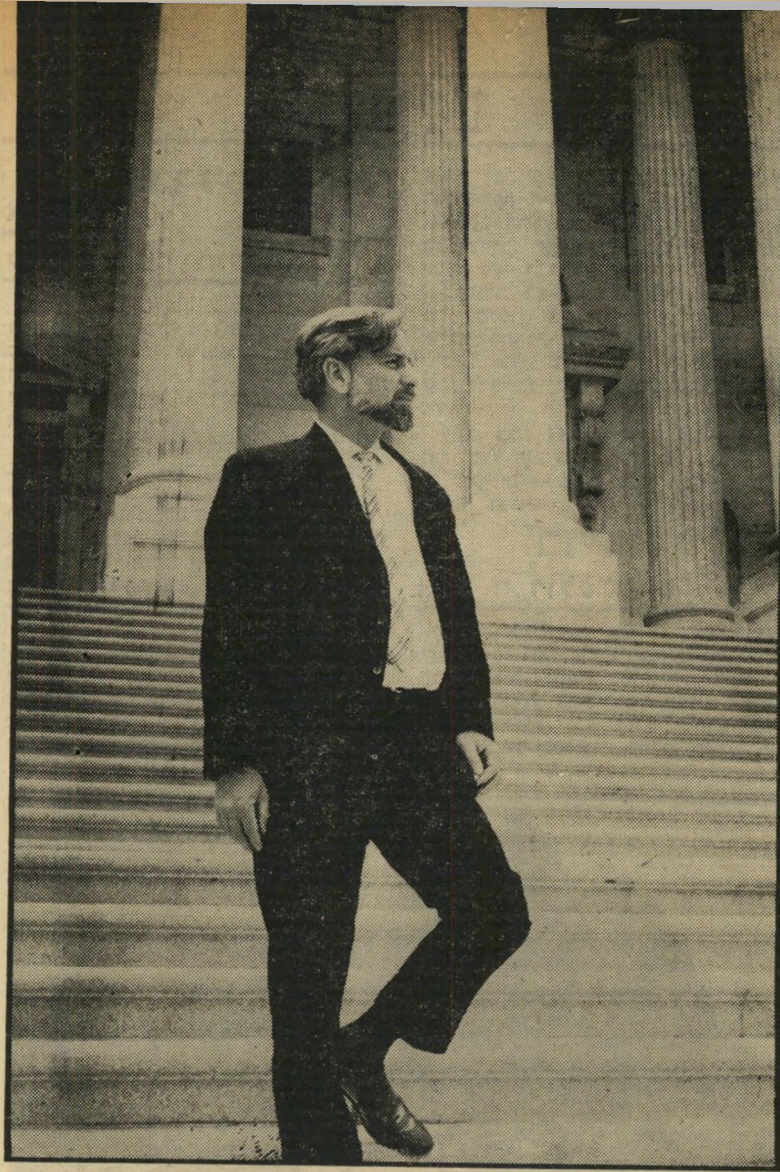
ה 4 אחת"צ

עד 11 בליכה

הכתיחה לציבור

במוצי"ש 5.7.69 ב"8 בערב

סוף הדו"ח של עורך „העולם הזה“ על שיחותיו עם המדינאים הבריטיים והאמריקאיים המנהלים יוזמת המעצמות

זהו סיום דיווחו של אורי אבנרי על שיחותיו עם ראשי המדינות האמריקאית והבריטית, וכניהם השר לורד קארדון, ראש המשלחת הבריטית באו"ם ומשתתף בשיחות הארבע; השר צ'רלס יוסט, ראש המשלחת של ארצות-הברית באו"ם ומשתתף בשיחות הארבע; סגן-שרי-החוץ האמריקאי יוסט סיסקו, מנהל שיחות שתי המעצמות בווינגטון; אנשי הצוות של הנרי קיסנינג'ר, היועץ לענייני ביטחון לאומי של הנשיא ניקסון בבית הלבן, ובראשם הארולד סונדרס, האחראי לענייני המזרח-התיכון.

שיחות אלה הקיפו כעשרים אישים מרכזיים. רק השגריר הסובייטי, יוסט מאליק, סירב להיפגש עם אבנרי.

כל השיחות התנהלו תוך התחייבות שלא להביא דברים בשם אומריהם. לעומת זאת ניתנה לאבנרי הרשות לפרסם את הדברים שנאמרו בצורת התרשמותו שלו מעמדת המעצמות.

מה יקרה אם תיכשל יוזמת ארבע המעצמות להשכנת השלום במרחב — אם באשמת הערבים, אם באשמת ממשלת-ישראל? כל בעלי שיח — אמריקאים ובריטים, אישים רשמיים והוגי-דעות בלתי-רשמיים — היו תמימים לחלוטין בנקודה זו. אפשר לסכם את דעתם במילים: אחרי נסיון זה — המכול. תוך כמה חודשים יגיע המרחב, ואולי העולם כולו, לעברי פי פחת של שואה.

שואה זו יכולה ללוש צורות שונות. צורה אחת היא מלחמה חדשה בין ישראל וארצות-ערב. במקרה זה עלולה ברית-המועצות, בניגוד לרצונה, להיגרר לתוך הרפתקה צבאית. ארצות-הברית תעמוד אז בפני הברירה אם להסתכן או לנטוש את בעלי-בריתה, ובכללן ישראל.

אחרת: המבול!

„הזמן עבר, ונסתבר שמן הפיכוכים של השגריר יארינג לא יוצא כלום. במשך שנה וחצי לא הזין את שני הצדדים אפילו במילימטר אחד.

„בחינוך נוכחו לדעת כי המצב הולך ומחמיר, בייחוד עם התעצמותם של אירגוני הפידאיון מבחינה פוליטית וצבאית. „נסתבר כי גם הסובייטים גילו דאגה רבה, וכך נולד הרעיון שיתוף-פעולה בין שתי המדינות לשם מציאת הסדר בין הצדדים.

„כל זה התגשם בשנה האחרונה של שילטונו של ג'ונסון. ולטר רופטוב היה שותף לגישה החדשה, יחד עם כל שאר האנשים בבית הלבן שעסקו בענייני המזרח התיכון.

„אבל ג'ונסון לא יכול היה לפעול. הוא ידע שבזמן הקצר שנותר לו יוכל לספל רק בכמה עניינים, ולכן נתן עדיפות ראשונה לבעיית ויאט-נאם ולבעיות פסקליות בארצות-הברית. הוא השאיר את בעיית המזרח-התיכון ליורשו.

„בינתיים הגישו הסובייטים לממשלת ג'ונסון איגרת, שהיתה מעין פתיחה ליוזמת המעצמות. ג'ונסון דחה את מתן התשובה, והשאיר את העניין לניכסון.

„כשנכנס ניקסון לתפקידו, כבר היה הכל מוכן. הנרי קיסנינג'ר בבית הלבן, סיסקו במשרד-החוץ ויוסט באו"ם היו כולם שותפים לגישה החדשה, והם נתקלו ביחס אוהד ביותר מצד עמיתיהם הסובייטיים.

„ערימות של גוויות או אשא ואתן“

לש להוסיף לכך גורם, שנעלם לעיתים מעיני הדיפלומטים — מצב-הרוח המתפתח בארצות-הברית עצמה. זהו גורם בעל חשיבות עליונה.

תהיה זאת טיפשות פושעת להתעלם מן הסכנות הנוראות הכרוכות בו לגבי עתיד ישראל.

בעיקבות מלחמת ויאט-נאם, בה נופל מיטב הנוער האמריקאי ללא שום מטרה הנראית לעין, גובר באמריקה הרצון הכללי להסתלק מהתחייבויות בעולם.

יחד עם זאת, גובר הרצון למצוא נקודות משותפות להסכמה עם ברית-המועצות, כדי למנוע בעתיד הסתבכויות נוסח ויאט-נאם.

כל מעשה של הנשיא, שיצמצם את ההתחייבויות של אמריקה בי חו"ל, שיקטין את סכנת המלחמה ושיגביר את ההסכמה עם ברית-המועצות — יהיה פופולרי ביותר.

כל מעשה של הנשיא בכיוון ההפוך, שיגביר את הפער בין ארצות-הברית וברית-המועצות ואת הסכנה של הסתבכות צבאית אמריקאית בחו"ל — יהיה בלתי-פופולרי ביותר.

משום כך נהנית יוזמת המעצמות מפופולריות רבה באמריקה — והתעמולה הנגדית של המנגנון הציוני נכשלה לחלוטין.

מכיון שהשלום בתיאט-נאם הוא עדיין רחוק, וקשה מאוד לצאת מן התיסבוכת הנוראה שנוצרה שם, גדול עוד יותר הפיתוי של ניקסון להשיג הישג של שלום במזרח-התיכון, ובצורה זאת לקבוע עובדה מוחשית של שותפות אמריקאית-סובייטית למען השלום.

זהו הכוח הפסיכולוגי העומד מאחורי שיחות-הארבע — ובעיקר

כך או כך — סכנה של עימות אמריקאי-סובייטי, ואפשרות של מלחמת-עולם גרעינית, הדבר הנורא ביותר שאמריקאי יכול להעלותו על דעתו.

אלם השואה יכולה לבוא גם בצורה אחרת. „אירגוני הפידאיון אינם מסכנים כיום את ביטחון ישראל באופן ממשי, אמר לי אחד האישים. „אבל הם מסכנים את כל שאר הממשלות במזרח התיכון.

„המלך חוסיין אמר כי הוא יכול עוד לשמור על שילטונו, מול הפידאיון, במשך חמישה-שישה חודשים נוספים, לכל היותר. אם עד אז לא יקום פיתרון, שיתקבל על דעת הציבור הערבי — הוא יפול.

„אם חוסיין יפול, תיפול ממשלת לבנון. ייתכן מאוד כי מיטטרו של עבדאל-נאצר יפול גם הוא תחת לחץ המאורעות.

„בכל הארצות האלה ישלטו מישטרים בלתי-אחראיים, קיצוניים. תחיל תקופה של

מאת אורי אבנרי

תהויוֹבוהו כללי במזרח התיכון. אירגוני-הפידאיון הפלסטיניים יהיו הגורם המדורבן והמכריע, נושא להערצת המונים הערביים בכל הארצות.

„בקיצור, הכל יתמוטט. המישטרים הקשורים עם ברית-המועצות יפלו יחד עם המישטרים הקשורים עם ארצות-הברית. יהיה מצב כלדי של מלחמה ומהפכה, העלול להכניס את מין לזירה.

„אין בכלל לתאר את הסכנות הכרוכות במצב זה — מצב שיסכן את שלום-העולם כולו. „לכן יעשו המעצמות את הכל כדי להביא פיתרון בחודשים הקרובים. הן יודעות מהי הברירה.

הכחד מכני השואה

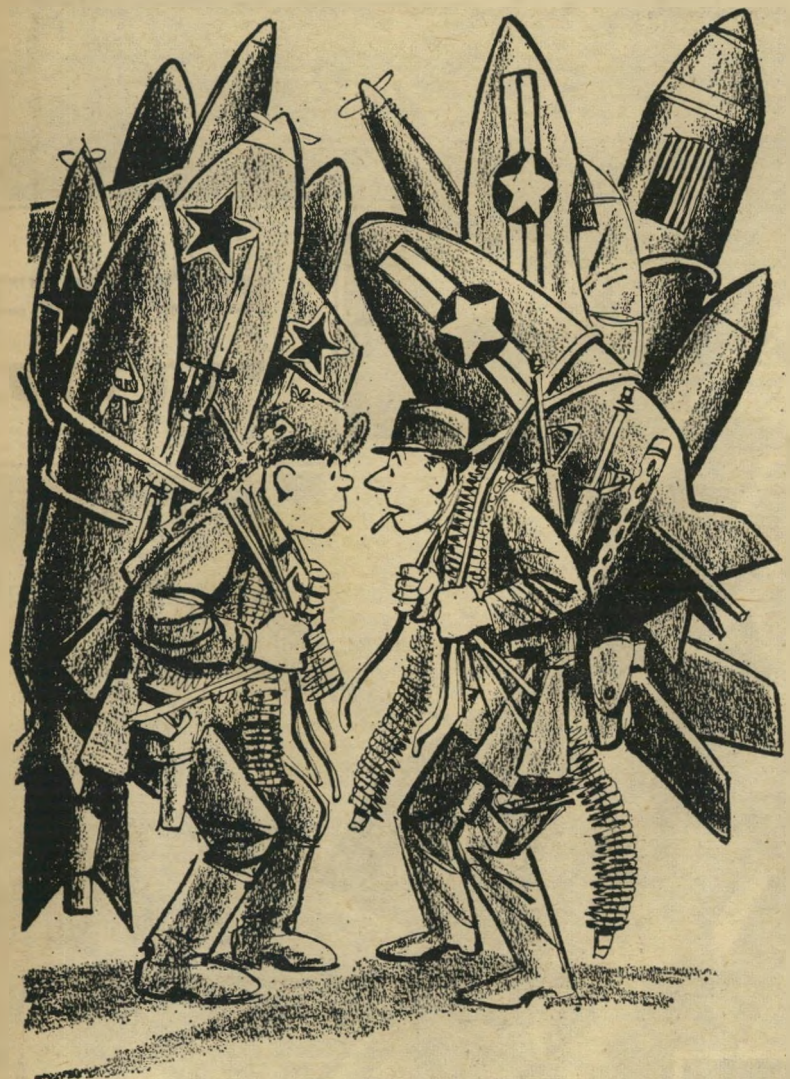
השקפה קאטאסטרופית זו לגבי עתיד המזרח התיכון משותפת, כנראה, לאמריקאים ולסובייטים. היא מסבירה מדוע נוצר שיתוף כה הדוק בין שתי מעצמות-העל. האינטרס המשותף למנוע שואה מאפיל על האינטרסים המנוגדים שלהם במרחב.

בפעם הראשונה מאז 1948, כששתי מעצמות-העל תמכו בהקמת מדינת-ישראל, יש שוב אינטרס משותף והשקפה משותפת לשתיים. זוהי שעת-כוש — אולי בלתי-יחזורית, להשגת השלום.

ליתרה של יוזמת המעצמות לא היתה אפשרות ללא פחד משותף זה. טעות היא לחשוב, כפי שחושבים רבים, כי הנשיא ניקסון ויועציו הם שיזמו את הגישה החדשה. למעשה התגבשה גישה זו זמן ניכר לפני כן — בימי שילטונו של הנשיא ג'ונסון. כזכור, איתר לי צ'ארלס יוסט את הגישה הזאת עיד בשנה שעברה, בשיחתנו שנערכה כמה שבועות לפני הבחירות לנשיאות. יוסט היה אז חבר המסלגה הדמוקראטית, ולא חלם על כי יקבל, תוך זמן קצר, מינוי של שר בממשלת ניקסון הרפובליקאי.

איך נולדה הגישה החדשה? אחד האישים הסביר לי את הלכי הרוחות שהשתררו במשיננטון בשלהי 1968:

רק איריט שוביניסטי יכול להתעלם מסכנה זו, או לכסותה בהבליפה. איני סבור שאנחנו צריכים לפעול מתוך פחד. יכולים אנחנו להרשות לעצמנו לפעול תוך ביטחון עצמי, תוך הכרת כוחנו — במסגרת יחסי הכוחות ומערכות האינטרסים העולמיים. שוכנעתי כי יוזמת המעצמות היא בעלת כחנות טובות. שוכנעתי כי יוזמה זו יש לה סיכויים סבירים להצלחה. שוכנעתי כי סיכויים אלה תלויים במידה רבה (אם כי לא בלעדית) במעשיה ובמחללה של ממשלת ישראל. שוכנעתי כי על ממשלת ישראל לחייב יוזמה זו ולקדם אותה בכל כוחה, מפני שהיא

מצב הרוח
של ארצות הברית בא לידי ביטוי בקאריקטורה אופיינית זו של ביל מולדין, המתארת אמריקאי חמוש מול רוסי חמוש, ומציע לו להוריד את הנטל. הרצון להתפטר מעומס ההתחייבויות של שתי המעצמות הגדולות הוא גורם חשוב מאוד המדברן להסכם אמריקאי-סובייטי במזרח התיכון.

תואמת את המדיניות המוצהרת ואת האינטרס האמיתי העליון של ישראל: שלום אמיתי וברקיימא.

לא שלום של ימיהמשיח, שהיה כללי-השלמות, ושהפוך בין-לילה את השינאה הלו-הסת לאהבה יוקדת — אלא שלום מציאותי, היכול לקום תוך כמה חודשים, שישים קץ לשפיכות-הדמים, שסיים את המלחמה, שיבסס את ביטחון ישראל על בסיס מוצק, שיפתח דף חדש.

גורם הזמן ממלא כאן תפקיד חשוב ביותר. כל השותפים ליוזמת המעצמות מדברים ללא-הרהר על דחיפות הפעולה, כי כולם מבינים מה עלול לקרות במרחב תוך כמה חודשים. אולם יש הבדל ביניהם. המטיף העיקרי לדחיפות הוא הלורד קארדון, מבחינה זאת הוא, כדברי אחד מחסידיו, "מיצט של אחד". אולי מפני שהוא מכיר את המציאות הערכית והארגונית של ישראל יותר מכל מדינאי אחר העוסק ביוזמה זו, הוא הדוחף העיקרי לפעולה מהירה.

שאר השותפים מבינים את חשיבות גורם הזמן, אך אינם יכולים לחתר על המהלכים הדיפלומטיים האיתנים. הרוסים, בייחוד, אינם מסוגלים לפעול מהר. אחרי כל הצעה אמריקאית עוברים ימים יקרים, בהם היא נדונה במוסקבה. לאחר מכן מתקבלת תשובה סובייטית, שיש בה התקדמות וצורה לקראת העמדה האמריקאית. וכן הלאה וכן הלאה — ובינתיים זורם הדם וגוברות הסכנות.

אין ספק שעמדתה של ישראל היא גורם מעכב ראשון במעלה, לא פחות מעמדתה של גמאל עבד-אל-נאצר.

נאצר בין הפח והפח והפח

עבד-אל-נאצר הוא, כמובן, דמות-מפתח במישחק כולו. שמעתי כמה וכמה הערכות מפוכחות לגבי עמדתו.

כל מעצמות-המערב מאמינות כי עבד-אל-נאצר רוצה בהפדר זה. יותר מזה: כי הוא זקוק לו כאוויר לנשימה.

המלך חוסיין הודיע לאמריקאים כי קיבל יפוי-כוח מנשיא מצרים להציע את הצעתו — הקרובה מאוד להצעה האמריקאית. מצרים לא הכחישה זאת מעולם. אך עד כה היא לא נתנה הסכמה רשמית ומחייבת לכל ההצעה האמריקאית, למרות שלא דחתה אותה — חרף כל הסיפורים על כך בעיתונות הישראלית.

כי השליש המצרי אינו כלי-יכול. הוא נלחץ קשה בין כוחות שונים במישטרו. בעוד שהוא עצמו היה רוצה, כנראה, לקבל את הקו הסובייטי-אמריקאי, עליו להתחשב בחוגים הקיצוניים, ובעיקר בקצונה הצעירה של צבאו, שחסנין הייכל משמש להם עתה לטה. עוד יותר עליו לקחת בחשבון את התגובות הצפויות מצד אירגוני-החבלה הפלסטיניים. (המשך בעמוד 12)

מאחורי שיחות-השתים. כל העוסקים בה מבינים זאת. מכאן שעמדתה של ממשלת-ישראל הופכת יותר ויותר בלתי-פופולרית — לא רק בחוגי הצמרת השלטונית, אלא גם בחוגים הרבה יותר רחבים בציבור. הדיועה המתגבשת בהדרגה היא שממשלת-ישראל מחבלת בכוונה ביוזמת המעצמות, מבזבזת מה שהיא מעדיפה החזקת שטחים על שלום. הדבר מעורר מורת-רוח גוברת, מכיון שגם ידידה המושבעים ביותר של ישראל באמריקה ובבריטניה אינם מוכנים להצדיק סיפוח שטחים ורחבים לישראל. תוכנית-אלון, למשל, היא "בלתי אפשרית לחלוטין", כדברי אישיות מרכזית. אולי אצטט כאן כמה התבטאויות כלשונן:

● **אישיות א':** "מצבה של ממשלת-ישראל חלש כיום יותר מכפי שהיה למחרת המלחמה. ישראל יושבת בשטחים האלה מזה שנתיים, וזה הסיל ספק בכנות טענתה שהיא רוצה בשלום מתייב, כמסרתה הסופית והבלעדית. זה יספיע בלי ספק על המדיניות האמריקאית."

● **אישיות ב':** "חל שינוי עדין במדיניות הישראלית במשך השנתיים האחרונות. לפני שנתיים הבטיחו הישראלים לממשלה האמריקאית שאין בעיות של שטחים בין ישראל והערבים. אולם מאז הם מגדירים את צורכי הביטחון של ישראל יותר ויותר במושגים של שטחים."

● **אישיות ג':** "אין סכנה גדולה יותר לביטחון ישראל מאשר המשך הסטאטוס קוו. ארבע המעצמות סבורות כי השגת שלום, כפי שהן מציעות, היא הדרך הטובה ביותר להבטחת הביטחון ארוך-הטווח של ישראל."

● **אישיות ד':** "במה רוצה ישראל? האם היא רוצה בבידוד מרצון? האם אתם יכולים להתקיים ללא תמיכת דעת-הקהל העולמית? אתם זקוקים לדעת-הקהל העולמית יותר מכל מדינה אחרת בעולם!"

● **אישיות ה':** "אין פיתרון אחר. הפיתרון הזה, המוצע עתה, הוא יבוא. זה בטוח. השאלה היא רק אם יקום פיתרון זה על ערימות של גוויות, או אם יבוא באמצעות המשא-והמתן הזה. כך או כך, עקרונות הפיתרון יהיו אותם העקרונות."

עבר בי רמט של חלחלה

כדאי לשים לב למילה אחת בתוך הציטטות האלה. חזיתי למילה "ביוזמה". **כיו הפעם הראשונה נוצרה האפשרות המעשית שישראל תבדור את עצמה להלוטין.**

שמעתי זאת בגירסה אחרת מפי אישיות אמריקאית חשובה. הוא השתמש במילה "הינתקות".

הוא לא התכוון לכך שאמריקה תנתק את עצמה מישראל, כפי שעשתה צרפת, אלא להיפך: שישראל תנתק את עצמה מארצות-הברית.

כלומר: מכיון שמדיניות ארצות-הברית נתונה, והיא חותרת בבירור לשלום ולא סיפוח שטחים, עשויה מדיניות הסיכסוך של ישראל לנהק אותה מארצות-הברית.

לדעת האמריקאים, קיימת בחוגים מסוימים בצמרת ישראל מגמה כזאת — לנתק את ישראל מארצות-הברית, עם כל הכרוך בכך, כדי לאפשר את סיפוח השטחים לישראל.

התרשמתי כי האמריקאים אינם מתייחסים לאפשרות זו בשימחה או בבהלה, אלא בפא-טאליזם מסויים. לא כאל דבר שצריך לקרות, או שרצוי שיקרה, אלא שיכול לקרות.

רק פעם אחת בכל השיחות האלה, ודווקא במקום חשוב ביותר, **עבר בי רמט של חלחלה קרה.**

בן-שיחי דיבר אותה שעה בצורה עניינית, אובייקטיבית, כאדם המנתח נתונים מדעיים במעבדה, ללא רגשות וסנטימנטים. כאילו דיבר מחשב אלקטרוני.

הוא אמר, בערך, כך: **"אנחנו יודעים שיש בישראל אנשים המקוויים למצב של תהויוכונה בעולם הערבי."**

הם מאמינים שאם יפלו כל המישטרים הפרו-אמריקאיים במזרח התיכון, תחת לחץ אירגוני-הפידאיון, יהיה מצבה של ישראל מצויין. כי אז תהיה ישראל בעלת-הברית היחידה של ארצות-הברית באזור זה, וארצות-הברית תצטרך לתמוך בה, יקרה מה שיקרה.

"מי שחושב כך, אינו מבין את המציאות. **איני יודע מדוע סבור מישהו שקיומה של ישראל מחזק את עמדת ארצות-הברית במזרח התיכון.**"

בחדאי, יש לארצות-הברית אהדה לאומית, ריגשית, חזקה מאוד כלפי ישראל. אך מעבר לזה, אני באמת איני מבין מדוע קיומה של ישראל חיוני לאינטרסים של ארצות-הברית במזרח התיכון.

"אנחנו שומעים טענה זאת לא פעם מפי הקהילה היהודית בארצות-הברית, אבל אין בה כל ממש."

אין אנו זקוקים לנפט של המזרח התיכון. רק 3% מן הנפט שלנו בא משם. יש לנו אינטרס מסויים להבטיח את הנפט המזרח-תיכוני לאירופה המערבית, ויש לנו אינטרסים פוליטיים מסויימים במזרח התיכון. אך חשיבותם של האינטרסים האלה תלויה במציאת הסדר של שלום. אם יש פיתרון פוליטי — או קיי. אם לא — איני סבור שיש לנו עניין בפיתרון צבאי.

"אם בעוד כמה חודשים יפלו כל המישטרים הפרו-אמריקאיים במזרח התיכון, וכל מדינות ערב יצטרפו אל אויבינו — לא יהיה לנו עוד שום אינטרס במזרח התיכון. כי האינטרסים שלנו, הכלי כלים והפוליטיים, מעוגנים במישטרים הידידותיים לנו בעולם הערבי."

אם נאבד אינטרסים אלה, לא יהיה לנו מה לעשות במזרח התיכון. בישראל עצמה אין לנו שום אינטרס ממשי. מבחינה ביטחונית גרידא, המזרח התיכון שוב אינו חיוני למערך הביטחוני של ארצות-הברית.

"אם יקרה אסון כזה, ואנחנו נאבד את כל האינטרסים שלנו בעולם הערבי — כי אז, לדעתי, לא תספיק דעת-הקהל האמריקאית איוזו התי ערבות שהיא במזרח התיכון, לטובת ישראל. בודאי, נשמור לה אהדה — אך לא נוכל לחוש לעזרתה במיקרה של סכנה לקיומה."

במילים אחרות: אם תתגשם נבואה שחזרה זו, עלולה ישראל למצוא את עצמה, ביום מן הימים, בעוד כמה שנים, פנים-אל-פנים מול איום צבאי סובייטי-ערבי, מבלי שישאר לה בן-ברית כלשהו.

בן-יורר עקרון-הברזל של דויד בן-גוריון, שעל ישראל להיות קשורה תמיד לפחות במעצמה עולמית אחת.

שיכוריה-הנצחון של ששת-הימים, שהביא בישראל למצב-ירוח של אי המנותק מן המציאות העולמית, עלול לגרום לשואה שאין לתארה במילים.

זה תלוי בנו

א הזכרתי שיחה זו כדי לעשות לעצמנו "רע על הנשמה", או כדי להינבא נבואות שחורות. אנחנו עדיין רחוקים מאוד ממצב כזה. אבל עלינו להבין כי אפשרות כזאת קיימת. שאנשים מרכזים מאוד בעולם חושבים עליה, וכי מעשינו היום יכולים לקרב או להרחיק אפשרות זו.

תמרורים

נולדה • שלישיה — שני בנים ובת — לדינה עמאר, ממושב נתיבות, ב־בית החולים המרכזי לנגב בבאר-שבע. ה־תוספת הכוללת של 9.25 קילוגרמים של אנושות טרייה יצרה בעייה חמורה של צפיפות בדירה כת 60 המטרים המרובעים של הווג עמאר, בה גרים כבר חמשת ילדיהם הקדומים.

נישאו • פול יוסף וקסלר, 49, איש-עסקים יהודי מסנט-לואיס, ארצות-הברית, ו־קליין גרין, 42, נזירה קאתולית לשעבר שקיבלה רשות מיוחדת מהאפיפיור לעזוב את מיסדר הנזירות לורטה. וקסלר, אלמן ואב לשני ילדים, הוא נשיא חברת ההקלטה אורפיאוס, ואילו אשתו החדשה היא אחת המחנכות הידועות ביותר בארצות-הברית, מכהנת כנשיאת ובסטר קולג'. בעת שעזבה את מיסדר הנזירות, הועבר ה־קולג' מדי המיסדר לידיים פרטיות, הסך מוסד חילוני.

נישאה • היידי דינזמן, 26, טייסת ודוגמנית-צמרת גרמניה, לרשיד

היידי דינזמן

חילמי, המתקש לקשט את שמו בתואר נסיון, לזכר העובדה כי אביו היה עבאס חילמי, נסיד ודודו של פארוק מלך מצרים.

התמנה • ז'אק סופטל, לתפקיד מרצה בכיר לאנטרופולוגיה חברתית, בבית הספר לחינוך גבוה בפאריס. סופטל, בן־ביתה של ישראל בימי המאבק על שילטון צרפתי באלג'יריה, ולאחר מכן פושע־נמלט המבוקש באשמת קשירת קשר נגד ביטחונה של צרפת, זכה לחנינה מידי הנשיא דה־גול, חזר לארצו לפני כשנה. נושא הסמינריון שלו לשנת־הלימודים הקרובה: תפקיד הפולחן במינה חברת הילדים במכסיקו.

נפטר • בגיל 50, המהנדס יצחק ברטל, חבר הנהלת התעשייה-הצבאית ומנהל חברת השייטת שלה. את שירותו הצבאי הראשון עשה במלחמת־העולם השנייה, ביחידת־תותחנים עברית של הצבא הבריטי. ברטל נפגע בתאונת־דרכים, נפטר כעבור יומיים.

נפטרה • מיכל פלומקין, אל־מנתו של מייסד מיפעל המזון ויטה, ואמם של שני בעלי הנוכחיים של המיפעל. יחד עם בעלה המנוח ישראל היתה מאוהדיו של ז'בוטינסקי, יבעת מלחמת המחתרות בארץ אירגנה עזרה למשפחות האסירים והעצורים מאנשי אצ"ל ולח"י. בשנותיה האחרונות נרתמה להשלמת בנייתו של בית ז'בוטינסקי בתל־אביב, ולפני כשנתיים הוקם על שמה מועדון בית־ר בקומה ה־שביעית של הבית.

לוי

משעה לוי, ה־55, רב הראשי של הרב עיר בתים. הרב, שהיה יליד מרוקו, עלה ארצה בגיל ארבע, תרגם מערבית את הפירוש ל־מישניות הרמב"ם. בנו נפל לפני כ־שנה.

נפטר • בגיל 66, קצין־המשטרה ב־דימוס שמואל אחיאסף. היה אחד הקצינים היהודיים הראשונים במשטרת־המנדט, הגיע עם סוף שירותו לדרגת רב־פקד ממונה על המדור לרישום פלילי במטה־הארצי. את זמנו הפנוי הקדיש לעזרת ילדים מפגרים, ואחר צאתו לפנסיה הסיע ילדים אלה בהתנדבות, בטנדר שהועמד לרשותו על־ידי המשטרה.

בעולם מודרני

דובק רויאל פילטר

פרסום ד"ר יעקבסון

20 סיגריות "כיד המלך"

רם. ממטוסי הקרב הרב־שימתיים המודרניים בעולם. מהירותו בגובה פני 1,450 קמ"ש ובגובה 16 ק"מ כ־2,905 קמ"ש. נושא 7 טון תחמושת, טווח כ־1,500 ק"מ.

יגריה מודרנית
ובת מודרנית • קופסא מודרנית • פילמר מודרני

אלופי צה"ל בטכס בכנסת למחרת מלחמת ששת הימים - האם יחזרו בלי מדים ?

והמועמד היחיד לתפקיד זה הוא יצחק רבין. כך ייווצר מצב שבראש שלוש מהמפלגות הגדולות בבחי

זהו כנראה המשאומתן שישא פירות, אחרי שגח"ל ייעד לאריק את המקום השלישי ברשימה לכנסת ואת תפקיד ראש מטה הבחירות.

הליכנו של אריק לבחירות ברשימת הגח"ל עדיין אינה סופית וודאית ותלויה עוד בגורמי מים שונים. בין השאר יש התנגדות בתוך הי גח"ל להצבת דמויות בלתי מפלגתיות בראש הרשימה, שממילא ידחקו את מקומם של הי עסקנים המפלגתיים.

לבחמת הבחירות לכנסת השביעית עשויה להפוך מלחמתית יותר מכל מערכות הבחירות שנערכו עד כה בישראל. במרכזו יעמדו בעיות ביטחוניות. היא תנהל על רקע מלחמת ההתשה הממשית הנערכת בגבולות ישראל. וקרוב לוודאי שהמתמודדים העיקריים בה יהיו דמויות בע" לות, תדמית צבאית.

אם אומנם יתפתחו הדברים עד לבחירות כהתאם למחלוקת החזויות כבר עכשיו, הרי בפעם הראשונה בתולדות הבחירות בישראל יעמדו במרכז מערכת הבחירות רביאלופים

אריק שרון

זינוק מפתיע:
מצה"ל — לזיזים הפוליטיים

שרון לגח"ל?

אם יחליט משה דיין לפרוש מהעבודה, דבר שהוא לדעת רבים ממקורביו בלתי נמנע הבר, יביא הדבר בהכרח להכר נסתה של אישיות צבאית נוספת למערכת הבחירות. המ דובר הוא ברביאלוף יצחק רבין, כיום שגריר ישראל באשניגטון.

אם יפרוש דיין ויקום רשימה עצמאית משי לו, יהיה המערך חייב להציב בצמרת רשי מתו לכנסת, אישיות צבאית זה יועידו בפני טנציה את תפקיד שר הביטחון בממשלה הכי אה. במקרה כזה לא יהיה מנוס לראשי העי

(מיל.) ואלופי מילואים של צה"ל.

זוהי תפנית חסרת תקדים. שכן עד כה, להוציא את הב חירות הראשונות שנערכו לאחר מלחמת העצמאות, לא הוצבו מפקדי צה"ל לשעבר בראש רשימות מפלגתיות לב חירות. רביאלופים והאלופים שהשתחררו מצה"ל, פנו לעיסוקים מינהליים וכלכליים. רק משה דיין פנה, מייד אחרי שהוריד את מדי הרמטכ"ל, לפעילות מפלגתית.

השנה יופיעו אישים שגדלו והתפרסמו כי צה"ל, לא רק במערכת הבחירות לכנסת, אלא גם במערכת הבחירות המוניציפאליות שתי ערך במקביל.

★ ★ ★

דיין יפרוש — רבין יחזור

ה זינוק המפתיע ביותר מצה"ל לחיים הפוליטיים יהיה זה של ראש אגף ההדרכה במטה הכללי, האלוף אריק שרון, אם אומנם יחליט לפרוש מצה"ל למטרה זו. מזה זמן מה מתנהל משאומתן בין אריק לבין ראשי הגח"ל לגבי אפשרות כזו. עוד לפני מיספר חודשים הגיעו

לסקוב

ראשי הגח"ל למסקנה כי סיכויי הצלחת רשימתם בבחירות הקרובות תלויים בהצבת אישים חדשים, בעלי עבר ביט חוני, בראש רשימתם. השמועות על המגעים שניהלו אנשי הגח"ל עם אישים שונים נגעו לא רק לאריק שרון, אולם

חיים לסקוב

איש הנמלים:
לתל-אביב — דרך חיפה ואשדוד

בודה מהחזרת יצחק רבין מוואשינגטון והכי נפתו המיידית לקלחת הבחירות. אומנם בשלב זה מכחישים ראשי המערך כל כוונה להחזיר את יצחק רבין מתפקידו בארצות-הברית. נראה גם שאם

יצחק רבין

רמטכ"ל בדימוס:
מוואשינגטון — לקלחת הבחירות

לעיריה?

שישא את התואר של רמטכ"ל בדימוס. שוב באה היוזמה לכך מגח"ל. במאמציה למצוא מועמד מתאים שיוכל להבטיח לה את תפיסת השילטון בעיריית תל-אביב, נפלה הבחירה על רביאלוף (מיל.) חיים לסקוב, כיום מנהל רשות הנמלים. בגח"ל סבורים כי תדמיתו של לסקוב כאיש ישר ומינהלן למופת, יחד עם האהדה שזכה לה במאבקו נגד פועלי נמל חיפה ואשדוד, עשויים לסייע לו לגבור על כל מועמד שיוציג המערך לעומתו, אלא אם יהיה זה רמטכ"ל לשעבר אחר או אלוף מילואים אחר של צה"ל.

המשאומתן עם לסקוב עדיין נמשך. בשלב זה טרם השיב לסקוב בחיוב על ההצעה שהציע לו גח"ל לעמוד בראש הרשימה לבחירות לעיריית תל-אביב. אולם ראשי

רבין למערך?

הגח"ל אופטימיים, מאמינים כי לסקוב יענה להם בחיוב, ואפשר להם לכבוש מחדש את הגדולה בעיריית ישראל. הרשימה אינה מסתיימת בחיים לסקוב. עד לבחירות עשויות להתרחש עוד מיספר הפתעות. בוחרי ישראל עשו יים עוד לגלות ברשימות המועמדים שיוצגו בפניהם עוד מיספר שמות של אנשי צה"ל לשעבר, שמעולם לא היו מעלים בדעתם כי יצטרפו להביע בהם את אימונם בדרך של בחירות בקלפי.

יימנע ברגע האחרון הפילוג בעבודה, ימשיך רבין לכהן כשגריר באשניגטון. אולם ברגע בו יפרוש דיין משורות העבודה, לא יוכלו גולדה וספיר להתייצב לבחירות כשאין עימם יחד ברשימה אישיות צבאית פופולארית. זכר תקופת הכוננות שלפני מלחמת-ששת-הימים, בה נאלצו להכניס בעל כורחם את דיין למשרד-הביטחון, מעיק עליהם. אין להם שום רצון שהדבר יתרחש שנית. הם חיי בים להעמיד לציום אישיות ברת-סמכא בענייני ביטחון.

בעיקבות שיחות גרומיקו-נאצר, נתנה מצריים לסובייטים הסכמה להמשך המשאומות.

נשיא מצריים גם הסכים לכמה עקרונות, והם:

- עיקרון "עיסקת החבליה". כלומר: שהסדר יכלול את פיתרון כל הבעיות בעת ובעונה אחת, כגון גבולות, פירוק, מעבר בסואץ, פליטים, הסכם שלום וכו'.
- העיקרון של "אין אחר קודם לשני". כלומר: כל מה שיוסכם יבוצע ביחד, ולא תהיה, למשל, נסיגה ישראלית לפני ביצוע הדברים שיזמנו על הערבים.

● העיקרון של "שלום צודק ובר-קיימא". כלומר לא מצב של שביתת-נשק, וכדומה. נראה כי עבדאלנאצר גם הסכים לתנאים האמריקאיים בדבר משאומות ישיר כלשהו בשלבים הסופיים, חתימה על מיסמך של הסכם הדדי, נוכחות בינלאומית בשארם-אל-שייך, פירוק שטחים, ועוד.

אולם מכאן עוד רחוקה הדרך להסכמה מצרית לבעייה העיקרית: תיקוני-גבול ובעיית ירושלים. אין ספק כי ירושלים תהווה אבן-הנגף העיקרית. לא קל לעבדאלנאצר להסכים אפילו לסיפוחים קטנים, מוד התנגדותם החריפה של אירגוני-הפיראדיון הפלסטיניים.

מכאן המאמרים בעיתונות הסובייטית, המגנים את הייכל, הקצינים ואירגוני-החבלה. (מוכן מאליו ישראל יכולה להשפיע מאוד על הכרעתו של עבדאלנאצר. פעולות מסוימות והצהרות מסוימות מצד ישראל יכולות ליצור בברכה אחידה שלא תאפשר למנהיג המצרי לוון בכלל, ובכך לחבל בהסדר-השלום. לעומת זאת, פעולות אחרות והצהרות אחרות עלולות לעזור לעבדאלנאצר להתגבר על התנגדות הקצינים והפליסטיניים, ובכך לקדם את העניין. זוהי נקודה חשובה ביותר, הנשכחת לעיתים קרובות כאשר מדובר על דחיית ההחלטה (ישראל).

המצב האקטואלי הוא שהייתה היענות חלקית של מצריים לדרישות הסובייטים, ומכאן היענות חלקית אך חשובה של הסובייטים להצעות האמריקאיות. הדיווחים על כך בישראל, שבאו ממקורות משרדי-החוף לצורכי תעמולה, פשוט אינם נכונים.

צ'כוסלובקיה משני עברי הירדן

רור כי הפלסטיניים מופיעים כגורם חשוב בכל חשבון. הם מהמים את סימן השאלה הגדול מעל לכל חשבון.

לפי התפיסה השלטת, אחרי שיושג ההסדר, ישבור המלך חוסיין את התנגדות אירגוני-החבלה בכוח הזרוע.

המלך שיכנע את האמריקאים שאם ייתן לו פיתרון סביר, שהציבור הפלסטיני יקבל אותו (וגם זה תלוי בהסדר בעיית ירושלים) — יוכל להתגבר, בעזרת הצבא הנאמן לו, על ההתנגדות המזוינת של החבלנים. הוא מקוה כי במקרה זה יראו תושבי הגדה המערבית את המלך כמושיע מעול הכיבוש הישראלי, ויתמך בתוספת נגד החבלנים.

ייתכן שאז תפרוק מלחמת-אזרחים במרחב, אך האמריקאים בטוחים שבעזרת מצריים תהיה יד המלך על העליונה — בתנאי שזה יקרה בחודשים הקרובים.

ישנה אפשרות שכדי להקל על עצמו, יתן המלך לפלסטינים משהו שיפסיק את רוחם. כך דובר, למשל, על האפשרות להפוך את ממלכת ירדן לצ'כוסלובקיה מורת תיכונות — כלומר, לכונן בה פרדציה בין שתי הגדות, בה תיהנה הגדה המערבית (עם או בלי עזה) מאוטונומיה פלסטינית.

הקדשתי חלק ניכר מדברי בכל השיחות האלה לנסיון לשכנע את בעלי-שיחי כי שלום של ממש יכול לקום רק תוך הסכמת הפלסטינים, ותוך שיתופם המלא בכל המהלכים. הכאתי בפני בעלי-שיחי את עמדת המנהיגים הפלסטיניים, שעמים אנחנו מקיימים קשר רצוף והדוק. אני יכול לומר כי חלק זה של שליחותי היה עטור-הצלחה. מניו וגמור עם ארצות הברית ובריטניה לשמור על שילטנו של המלך חוסיין משני עברי הירדן, הטענה החזרת בפני כולם, כמו בפני ממשלת-ישראל, היא: "מי מדבר בשם הפלסטינים? אין הנהגה פלסטית נית לאחדת שאפשר לשאת ולתת איתה!"

מובן שטענה זו נכונה מבחינה פורמלית — אך היא קצרת-ראי, לפי דעתי. בכל זאת שמעו רוב בעלי-שיחי בעניין בולט מאוד את האינפורמציה שהיתה בפני לגבי גיבוש הלכתי הרוחות בעם הפלסטיני בשטחים המוחזקים.

בעוד שלא ארצות-הברית ולא ברית-המועצות מעוניינות להכיר ביישות הפלסטינית, אין הן מתעלמות מקיומה. מכוחה הגובר ומן הסכנות המחמירות והולכות הכרוכות בה, הכל מבין, למשל, שלא קל לעבדאלנאצר לסעול בניגוד לרצון אירגוני-הפיראדיון.

הסברתי לבעלי-שיחי, בפני שאני מסביר לאישים המתאימים בישראל, שאם לא יוכל נשיא מצריים לקבל בסופו של דבר את הסדר-השלום, מחשש לא ייתקל בהתנגדות הפלסטינים, יהיה הפתרון הנכון הסדר שלום עם הפלסטינים עצמם. הסדר כזה יקבל איטומטית את תמיכתו של עבדאלנאצר.

נחלים של דם ודמעות

עוד מעטות לפני שיצאתי מחשינגטון, ושעה לפני שנפגשתי עם השגריר יצחק רבין, היתה לי חוויה קטנה, שעשתה עלי רושם עז.

שוותתי עם פרופסור חשוב, מורחן בעל השפעה בבירה האמריקאית. בהתקרב שעת ההריוס, הזמין אותי לסעוד עימו. הוא בחר במסעדה ערבית סמוכה.

אחרי הארוחה נכנסנו לשיחה עם בעל המקום, מהגר ערבי מאחת מערי הגדה. אחיו, עורדיין בארצות-הברית, הצטרף לשיחה. דיברנו על המצב בגדה המערבית, וכעבור כמה זמן שאל אותי עורדיין מה שמי.

כשעניתי לו, אורז עיניו. "קראתי את סיפורך" אמר, "ואני מסכים לכל מילה!"

ואז פתח את פיו ושפך את ליבו ממש. במשך חצי שעה שמעתי את "האני מאמין" של ערבי פלסטיני גולה. הוא תיאר את אימי המישר היורדי, השמץ את ממשלות ערב, וקרא: "אף אחד מהם אינו מייצג אותנו! אנחנו פלסטינים! לא נאצר ולא חוסיין מדברים בשמנו! אתם צריכים לעשות שלום עימנו! רק איתנו אתם יכולים להגיע להסדר צודק!" לא היה לי מה להשיב לו — ויכולתי רק לקבוע שדבריו חזורים כימעט מילה במילה על השקפותיו ונאומו בכנסת.

אני משוכנע גם עכשיו כי שלום ישיר בין ישראל והפלסטינים אפשרי, וכי הוא השלום הטוב ביותר שישראל יכולה לקוות לו. אולם בהיעדר נכונות להך מצד ממשלת-ישראל, אין לי ספק כי יוזמת ארבע המעצמות היא הדרך הטובה ביותר לשלום שיבטיח את ביטחון ישראל ושישחרר אותנו מן המצב הנוכחי.

כמו כל בעלי-שיחי, משוכנע גם אני כי בהיעדר שלום כחודשים הקרובים — נתדרדר במידון לתוך תהום של תהריבוה, ונצטרך לעבור נחלים של דם ודמעות.

יהיה זה אסון היסטורי לעמנו, אם נתעלם מן הסיכוי החרישעמי שישנו עתה להשגת שלום של ממש — בגלל ההתחלחות הפרושה בין זפוליטיקאים והעיתונאים על בתר הפופולריות בציבור שאינו יודע את המצב האמיתי, על סיכוייו ועל סכנותיו.

במדינה

את התרגויה המתחוללת משני עברי תעלת סואץ.

המים הגיעו שוב לנקודת רתיחה, בעיקר בות הפשיטה וחילופי האש הארטילרית בשבוע שעבר. הפרשנים הצבאיים קבעו: "הסלמה!" שר-הביטחון קבע: "על ישראל להכין למלחמה חדשה יוזמה בידי המצריים". הכל ציפו להתעופפותו של מיכסה סיר הלחץ.

אבל יחידת "חברת החשמל" של צה"ל — הכינוי שהודבק לשוטטים על קחי ה- מתח-הגבוה במצריים העלית — יצאה שוב להוציא את השטקר. וכך אירע שדוקא השבוע האחרון היה השבוע השטק ביותר מזה חודשים רבים מבחינת הפעילות המלחמתית הן בגבול מצריים והן בגבול ירדן. **שבוע בלי הרגלים**. למעשה, אלה ש- הוציאו את השטקר, היו טייסי חיל-האחרי הישראלי, מל שמי מצריים הם הפילו ה- שבוע שלוש מטוסי מיג 21 מצריים. לפי ידיעות של עיתונאים זרים, סטו לאחרונה 4 מטוסי מיראז' ישראלים מעל בתו של נאצר בקהיר, הביאו להדחתם המיידית של מסקד חיל-האחרי המצרי ומסקד שירותי ההתנגדות האזירית.

גם בגיורה הרדנית היתה היוזמה של חיל-האחרי הישראלי. לפי דיווחי הירדנים הסתבר שלאחרונה הסירה ישראל את ה- טאבו מעל מוצבי הצבא הירדני. בעוד שער כה דיווחו הירדנים על התקפות אחיזיות רק על אזרחים ובסיסי חבלנים, הם דיבחו השבוע על הפצצות והרוגים במוצבי הצבא הירדני.

כתוצאה מכך הגיע מיספר תקריות הגבול השבוע לנקודת השפל בעקומה השנתית. האם הבינו המצרים והירדנים את רמזי האו

העם

שטיפת המוח

הגדולה

מי שקרא השבוע את עיתוני ישראל, וב- אותה שעה גם את עיתוני העולם — לא יכול היה להאמין כי מדובר על אותו נושא: יוזמת המעצמות למען השלום במרחב.

לפי עיתוני ישראל:

● נכשלה יוזמה זו סופית;

● המצרים החליטו סופית לדחות את ה-

הצעות האמריקאיות;

● הסובייטים מסרו לאמריקאים תשור-

בה שלילית;

● העניין נגמר, ורק מתוך שיגרה עוד-

נמשכות שיחות כלשהן בין ארצות-הברית וברית-המועצות.

לפי העיתונות החשובים ביותר בארצות-

הברית ובבריטניה, המצב הפוך ממש:

● יוזמת המעצמות נמשכת, וקיבלה מיפ-

נה לטובה;

● המצרים נתנו לסובייטים אור ירוק ל-

המשך השיחות, למרות מאמרי-ההסתה של

חסנין הייכל *;

● הסובייטים מסרו לאמריקאים תשובה

שיש בה תזוזה כללית לקראת העמדה ה-

אמריקאית, אם כי לא תשובה חיובית סופית;

● חוגי משרד-החוף האמריקאי אמרו ש-

לאור התשובה הסובייטית הם אופטימיים —

אך הסתירו אופטימיות זו כדי שלא להרגיז

את ממשלת-ישראל;

● העברת השיחות של שתי המעצמות

למוסקבה היא מיפנה לטובה — כי פירוש

In Reply to American Ideas

U.S. Optimistic Over Changes In Soviet Stance on Mideast

By A. D. Horne

WASHINGTON, June 25 (WP).—

U.S. officials are optimistic over several changes of position in last

gress, but there is still a long way to go."

But other officials said the lengthy document, presented to

הבער הגובר

בין הדיווח בישראל, המודון עלידי משרד-החוף לצורכי תעמולה, ובין הדיווח בעיתונות האמריקאית, בולט בכותרת זו. הידיעה ברושנינגטון פוסט, והאחרת ביומן בירה האמריקאית, קובעת: "בתשובה (הסובייטית) לרעיונות האמריקאים: ארצות-הברית אופטימית לאור השינוי בעמדה הסובייטית במורח התיכון." הדיווח בעיתונות הישראלית קבע כי העמדה הסובייטית, המתבטאת באותה אגירת-תשובה, היתה הפוכה, וכי נעשתה קשוחה יותר. על סמך דיווח בוזב זה בנו פרשנים ישראליים בעיתונות וברדיו פרשנות שאינה תואמת את הנמציאות.

הרה, או שיהיה זה רק שקט שלפני הסערה, המבשר באמת התלהטות של המלחמה בגבול?

תשובה על כך יתן הזמן. אולם השבוע לפחות, נשמך אורחי ישראל נשימת הקלה מוראלית. למרות שתי הצלחות מהדהדות של אירגוני החבלה, בפיוצין צינור הנפס בנמל הקישון ובהתדרת מכונית-תופת ללב תלאביב, איטיין השבוע האחרון משהו אחר לגמרי:

בפעם הראשונה מזה תקופה ארוכה, היה זה שבוע ללא אף הרג אחר של צה"ל בתקריות-גבול או מירדסים.

מנגנון

שיקאנו

בבאר-שבע

בשעתו, וזה כבר מועצת עיריית באר-שבע, עורא דבי, לספיחת-כתף ולמעקס מיו-חז בסך 5,000 ל"י, על פעולתו הברוכה ב- העברת שוק הפירות והירקות הישן בבאר-שבע למיקומה החדש. השבוע, לאחר שהגישו שני אזרחים בעלי זוכן למימכר-סירות צור-עלי-נאי נגד ראש עיריית באר-שבע, נרא-תה פעולתו הברוכה של דבי באור קצת שונה.

בבקשתם, שהוגשה באמצעות עורר-הדין יצחק שביט, נתגלו הפרסים הבאים: לאחר שהשניים סירבו לנטוש את זוכנם הישן, בו הם יושבים מאז 1953, ולעבור לשוק החדש, סיבה העירייה לחפש את רשומם. כאשר הסבירו השניים לדבי שאין ביכולתם לגייס את 12 אלף הלירות הדרושות להעברה, הב- (המשך בעמוד 16)

המלחמה

"תוציא את השטקר,

המים מתחילים לרתוח!"

קומדיה של אפרים קישון שהוצגה ב-שעתו בתיאטרון הקאמרי נשאה את השם תוציא את השטקר, המים מתחילים לרתוח. השבוע היה נדמה כי שם זה הולם יותר

* בין השאר פירסם הייכל השבוע את ההצעות האמריקאיות שהוגשו עלידי גרין מיקו לעבדאלנאצר. הן זהות כמעט לחלוטין לטנאי ההסדר שאותם גילה, בשבוע ש-עבר, אורי אבנרי במסיגרת הדיווח שלו על שיחותיו עם מדינאי ארצות-הברית ובריטניה.

כר נרמס

בקר

אין זה נכון שמוכר ההסתדרות, אהרן בקר, רצה להתפטר. להיפך: בשלוש הזדמנויות חזר והדגיש כי אינו מועמד להתפטרות. בראשונה מעל דפי דבר, לפני כעשרה חודשים. בשנייה: בשיחה עם לוי אשכול המ' נוח, בינואר שנה זו. לאחרונה: לפני כחודש וחצי, בשיחה עם גולדה מאיר ופינחס ספיר, כאשר אמר: "רק אם ספיר יחליף אותי — אסכים להתפטר!" התנהגותו, בשליחות הממשלה, שהיתה למעשה בג"ד באינטרסים המיקצועיים של הפועלים, יצרה סביבו אחירה של ניתוק מוחלט: הן מצד שולחיו במפלגה, הן מצד הפועלים. היה חשש, כי הצבתו בצמרת רשימת המערך תסכן את הרוב המסורתי של מע"י בהסתדרות, או תדחוף להקמת איגודים מיקצועיים הכופרים במרות ההסתדרות.

את הרישאה כי יתפטר הציג לו מוזכ"ל מע"י פינחס ספיר, ובקר הבין כי צעד זה נעשה בידענות של ראשיהם הממשלה. בלתי ברירה הגיש את ההתפטרות המבוקשת. נשארה פתוחה: שאלת עתידו. הוכחה לו שיהיה חבר הכנסת השביעית. נרמז לו שהוא עשוי גם להתמנות כיו"ר מועצת המנהלים של "בנק הפועלים" — ירידה גדולה במעמדו. סיבוייו להיות שר: קרוי בים לאפס.

לא רפ"י —

רשימת דיין

עם גבור הניחושים על פרישתו של דיין מן המערך, מסתמנת גם דמותה של הרשימה הנפרדת שהוא יעמוד בראשה. לא תהיה זו רפ"י ההיסטורית, אלא רשימה המורכבת מאוהדיו המושבעים של דיין, ואישים מחוגים אקדמיים המסוגלים למשיך קולות.

יוצאו מן הרשימה — או יועמדו במקו" מות בלתי-ריאליים: הח"כים מרדכי סורי, קים, מטילדה גז, אריה כהיר, עמוס דגני. רצויים לדיין: שמעון פרס, מרדכי בן-פורת ויצחק נבון — אם כי קיימת אפשרות שי נבון לא יפרוש עם דיין, ויקבל את הצעת המערך למנותו כיו"ר הכנסת.

פנים חדשות ברשימה זו: אלוף חיים הרצוג, אהוד אבריאלי, מדען האטום דה"שליט, השגריר אשר בן-נתן ונציג ישראל באו"ם יוסף תקוע.

דיין הציע לבגין

התחייבות הדדית

התקיימה שיחה בין משה דיין לבין מני חם בגין, בה ניסה דיין לבחון אפשרות שבמקרה של פרישה לא תקום ממשלת ליכוד של אחד בלי השנן. בגין לא נתן תשובה סופית, תוך נימוק כי עליו להת"י ייעץ על כך עם חבריו.

פגישה סודית של דיין עם

ראשי המשק ההסתדרותי

שרהביטחון משה דיין נפגש בימים האחרונים בצורה בלתי-רשמית עם ראשי

המשק ההסתדרותי. הפגישה נערכה בביתו של איש סודו של דיין, גד יעקב, איש הוועדה המרכזת. מלבד דיין ויעקב נכחו בה גם אשר ידלון, מזכיר חברת העובדים, מאיר עמית, מנכ"ל כור, ח"כ דויד גולומב וסגן שריהקליטה אריה ("ליובה") אליאב.

בפגישה, שהוגדרה כסידית, נדונו בעיות של תעסוקה בשטחים המוחזקים. אחר שותחו הנוכחים על אפי שריות הפרישה של משה דיין ממפלגת העבודה. נראה כי דיין ניסה למשש את הדופק אצל צעירי מע"י האר-סוציאליזם, ולבחון אם יצטרפו אליו במיקרה שייצא ברשימה עצמאית בבחירות לכנסת השביעית.

סוכם להמשיך בפגישות כאלה, בהן רואה דיין נסיון לפגוע במעמדו של ספיר בנושאים הכלכליים, לפחות בסקטור ההפי-תדרותי.

כי מונעים מהם להפגין את מלוא כוחם בשורות ה-מפלגה.

בכירורים הראשונים הסתבר, כי מרבית אוהדי רפ"י אומנם אינם מוכנים להתפקד, או להתחייב למס המפלגתי.

לקח מכונית התופת

בעיקבות התפוצצות מכונית התופת, בי ניצב לרחוב דיונגוף, הוציאה משטרת תל-אביב הוראה לגרור כל מכונית שתחנה ברחוב דיונגוף.

ברחוב דיונגוף אסורה התנועה, אך עד עתה העלימה במיקצת המשטרה עין מהפרות-החוק, במיוחד בשעות המאוחרות של הערב והלילה.

סודאן: אחרי חצי מיליון הרוגים — רק עצמאות מלאה!

תר! המישטר השמאלני, שהשתלט על חרטום כחודש שעבר, בעיקבות הפיכה צבאית, הציע אוטונומיה למחוזות הדרוי-מיום, המיושבים נוצרים ועובדי-אילדים. אך אלה השיבו: "אחרי שהושמדו חצי מיליון מאחינו — נסכים רק לעצמאות!"

תמונה זו צולמה לאחרונה באחד המחוזות הדרומיים של סודאן. נראים בה שני סגני-אלופים וחיל של צבא המורדים הדרומי, הנלחם מזה שש שנים בצבא המוכלמי של הצפון. לדברי עיתונאים זרים שחזרו משם: "זאת ביאסרה במהדרה נוראה עוד יור"

הורים מתארגנים

נגד ב"ס תיכון

הורים של התלמידים באחד מבתי-הספר המיסחריים הפרטיים בתל-אביב החלו להתארגן לשם הגשת עזומה למשרד-החינוך נגד הנהלת בית-הספר, אחרי שבסוף שנת-הלימודים אירעו כמה תקריות בעת בחינות סוף-השנה.

ההורים טוענים כי בית-הספר אינו ממלא התחייבויות אותן הוא מפרסם במודעות, וכי החילופים התדירים במורים תוך שנת-הלימודים פוגעים בתלמידים.

עסקני הגח"ל

מבקרים את "היום"

ביקורת חריפה נמתחה בישיבה האחרונה של מרכז תנועת-החרות על מדיניותו של יומון הגח"ל "היום" מאז החל לערוך אותו יצחק ("איו") ראגר. כמה מעסקני תנועת-החרות השמיעו את הטענה, כי הי-עיתון מכבט את דרכו ועמדותיו של משה דיין ולא את דרך הגח"ל.

קודם לכן נשמעו טענות דומות על הקו העצמאי בו נוקט ראגר גם במרכז המפלגה הליברלית, השותפה השנייה בגח"ל.

גופות הקומנדו המצריים

נרקבות בשמש

גופותיהם של שלושת אנשי הקומנדו המצריים, שנהרגו בשבוע שעבר, בעת נסיון לתקוף מוצב צה"ל בתעלת סואץ, עדיין מונחות על שפת התעלה, כשהמצ-רים אינם מניחים לחיילי צה"ל או למשקיפי האו"ם לפנותן.

כל הנסיונות שנעשו עד כה לפנות את גופות החללים המצריים, כדי להביאן לפי-חות לקבורה זמנית, אחרי שהמצריים סירי-בו לקבלן, נתקלו באש מצרית, שלא איפי-שרה להתקרב אל הגופות. נראה כי המצרי-רים חוששים שישראל תשתמש בתצלומי אנשי הקומנדו המצריים החרוגים לצרכי תעמולה ולהורדת המוראל של הצבא הי-מצרי בתעלה.

שיטה זו, שלא לתת לגשת לגופות, היתה נהוגה בידי הצבא המצרי עוד בקרבות 1948.

אוהדי רפ"י והמיפקד

"כנס האלף" של רפ"י — אשר מרבית משתתפיו לא יהיו אנשי רפ"י דהקא — יקבל כפי הנראה החלטה, ביוזמתם של שמעון פרס וחבריו, שיש לדרוש את הארכת המיפקד של מע"י לפחות בחודשיים. ברור להם מראש כי דבר זה לא יתקבל, ואז יוכלו לשוב ולטעון

בדרך אל העתיד

היכן היא המולדת?

רבים גבוהה גבוהה על השלום ופועלים בכיוון ההפוך — כי השלום הוא מצב נפש, השלום הוא נכונות שכלל.

הוא הבין שלא יהיה שלום אם לא נבין ואף נאהב את העם השני — כשם שלא יהיה שלום אם העם השני לא יבין ולא יקבל אותנו בליבו.

כשם שלא ייתכן שילוב עדות עמנו, ויצירת אומה עברית אחת, אם לא יהיו אהבה וכבוד בלב האשכנזים לתרבותם ולערכם של בני עדות המזרח, ולהיפך.

הנשיא בן-צבי הוכיח בכמה ממחקריו כי ערביי הגליל הם צאצאי הישראלים — בני ישראל שקיבלו בתקופה מוקדמת את דת הנוצרי ודת מוחמד ושפת ערב. אם נבין אמת זו, אם נחוש אותה, הרי ממילא ישתנה יחסנו אל בני הארץ הזאת — שאינם אויבינו מקדם, אלא אחים שקיבלו דת ותרבות אחרות, קרובות וסמוכות, ולאחר מכן הצטרפו לאומה חדשה, שגם היא קרובה וסמוכה לנו, אף כי כיום נטושה ונטושה בינינו מלחמה, מלחמת אחים אכזרית ועקובה מדם.

יחד, מול הצלבנים

איך אפשר להבין את רציפות היישוב היהודי בארץ, כלשון הצעת החוק, מבלי להבין את יחסי הגומלין ההדוקים בינו ובין שאר בני הארץ?

האם לא נזכר, למשל, כי בבוא הצלבנים לארץ, עמדו מוסלמים ויהודים, שכם אל שכם, על חומות עריה, הגנו יחדיו בגבורה עילי את על חיפה, ניסכו יחדיו בידיו הפולש האכזרי בחוצות ירושלים העתיקה — אותן חוצות שבהן הוטמו, השבוע, מיטעני הנפץ בידיו בני העם האחד נגד בני העם השני?

פרקים אלה — והם רבים ומפוארים — צריכים לשמש נושא ליד בן-צבי, ברוחו של הנשיא המנוח.

אני מקווה ש"יד בן-צבי" תממן מחקרים על יחסי הגומלין האלה בין שני עמי הארץ, מחקרים שיפיצו רוח של אחוות עמים, שיבליטו את האור הגדול של ידידות ישראל-ערב בארץ ובמרחב השמי כולו ברוב התקופות, מבלי להסתיר את הצללים שהיו ושישנם כיום, ואשר ייעלמו מחר, כשתאיר שוב השמש הגדולה של השלום.

עתידו של טדי קולק

בחוק מוזכר, כאחד מחברי המועצה של יד בן-צבי, נציג עיריית ירושלים.

ראשה הנוכחי של עיריית ירושלים רכש לעצמו תהילה באומץ ליבו האזרחי, בהשמיצו רעיונות של שלום לגבי עתיד עיר השלום, בניגוד להלכידות מסוימים בעירו.

בניקור בארצות-הברית זה עתה שמעתי את שבחו בפי כמה מטובי המדינאים, העמלים למען השלום במרחבנו.

עתה נפוצו ידיעות כי נעשה נסיון להעניש את ראש העיר על אומץ ליבו, ולהחליפו באחר. אני מקווה כי נציג העירייה במועצת "יד בן-צבי", אחרי הבחירות, יהיה ראשיהעיר מדי קולק.

כבוד היושבי-ראש, כנסת נכבדה, אורחת נכבדה. ביראת כבוד לזיכרו של יצחק בן-צבי ולרוחו, אני אצביע בעד הצעת החוק, ואציע להעמיד בראש סעיף המטרות של יד בן-צבי את המילים לאמור: "להעמיד בעם את תודעת רציפות דברי-הימים של ארץ-ישראל בכל תקופותיה, משחר ההיסטוריה ועד היום".

לא פעם התנגדנו כנסת זו למגמה לקרוע את תולדות התקופות העבריות בתולדות היישוב העברי מריקמת ההיסטוריה הכללית של ארץ-ישראל — קריעה המביאה לפצע עמוק בתודעת בני-הארץ.

מגמה זו פירושה: להעמיד גישה שיבטית צרה מול גישה מולדתית רחבה, המחנכת לאהבת המולדת כולה — על כל חלקיה, על כל תקופותיה, על כל ימי זוהרה, על כל אתריה, המזוהרים היום ביופיים ובהדרם לעינינו: המיובח הכנעני ואורחות המלך שלמה במגידו; הכנסייה הביזנטית ומיסגד הסלע של ימי הכלפים הראשונים בירושלים; מצבת הצלבנים בכוכב-הרוח ומיגדל הממלוכים ברמלה; שער שכם של השולטן סוליימאן בירושלים ומיסגד השייך ג'עפר בעכו; שדות הקרב של תש"ח ואתרי הגבורה של ימינו. כל אלה הם מולדת, מולדת בה חיים שני עמים ובני שלוש דתות, אשר השלום ביניהם הוא יבוא, ויפתח דף חדש ומוהיר יותר בתולדותיה.

השולטאן סוליימאן הגדול

האם יגיד בן: אוהב אני את אמי רק בימים שבהם האירה פנים לי, ולא לאחי? האם יגיד: אני מקבל את עברה של אמי רק בתקופה המוצאת חן בעיני, ופוסל את השאר?

מלחמת-אחים אכזרית

הנשיא יצחק בן-צבי, זכרוננו לברכה, האמין בשלום זה וחתר אליו. הוא הבין דבר שאין מבינים כיום מרבית המדינאים, המדב-

הגב' רחל ינאית, אלמנת הנשיא. היינו היחידים שבירכו אותו.

מאבק אחד שלנו, לו הקדשנו ארבע שנים רצופות, הגיע השבוע לידי נצחון. נצחון חלקי — אך חשוב.

אחרי שמליאת הכנסת העבירה לוועדת הכספים את הצעתנו לסדר-היום, שבאה לי- הבטיח לכל חייל נסיעה חינוך בכל הקהים, הגישה התערה השבוע את המלצותיהם. היא לא קיבלה את מלוא תביעותינו. לא נקבע, כפי שדרשנו, שכל חייל במדים יור כל אוטומט לנסוע חינוך בכל קחי הרכבת והאוטובוסים — כמו חברי-כנסת.

אבל היא קיבלה המלצות חשובות. הח- ילים יסעו חינוך ברכבת, והם יסעו חינוך בקווים הבינעירוניים — אם ברכב צבאי מיוחד, אם באוטובוסים, לפי סידורים מיוחדים. זהו הרבה — אך לא הכל. המאבק עוד יצטרך להימשך, בכנסת השביעית.

★ ★ ★

מאבק אחר שלנו נכשל, לצערנו, לחלו- טין — המאבק על הנוכחות בכנסת. ככל שמתקרבת כנסת זו לגמר, כך יורדת הנוכחות. דיוני השבוע האחרון נסתיימו בהצבעה על חוק חשוב ביותר, המעניק לתעשייה הקלומים שיסתכמו ב-10 מיליון ל"י, והמנהיג שינויים חשובים אחרים.

כשהורמו הידיים, תבעתי למנות את ה- קולות. וכך נקבע רשמית בפרוטוקול כי בעד החוק היו 10 (ובכללם אני), נגד 1 (רק"ח) ונמנע 1 (מק"י) — בסך הכל 12 בראשית השבוע ערכתי ספירה משלי. ב- יום ב', בשעה 6.45 אחרי-הצהריים, כאשר נזון חוק הנוגע כימקט לכל אורח (הבטחת הבנייה ההוגנת של דירות למכירה) נכחו באולם, מלבד היו"ר (בן-אליעזר), השר (בנטוב), הנואם (אנקוריון) ואני — ש- עה חברי כנסת:

רשימת הנוכחים: המערך — 3 מתוך 63 (נמיר, שורש, דגני). גח"ל — 1 מתוך 22 (גולדשטיין). מפד"ל — 2 מתוך 11 (בורג, זוארק). ל"ע — 1 מתוך 4 (אליעד). נעדרו כליל מרכז-החוקר ש, רק"ח, אגו"י, פא"י, מק"י, הסיעות ה- ערביות, בן-גוריון.

★ ★ ★

בפעם הראשונה בתולדות הכנסת הניחה הממשלה, בשבוע שעבר, על שולחן-הכנ- סת, לקריאה ראשונה, חוק הנושא את שמי- בשעתו קיבלה הכנסת, בדיון טרומי, הצ- עת-חוק פרטית שלנו שנועדה להחלי על- שיווריסטלחיה בבחירות את ההוראות ש- נקבעו לגבי שידורי-רדיו. לפי הצעה זו, היתה סיעתנו צריכה לקבל 29 דקות שידור- תהודה התנגד המערך להצעה זו. הוא רצה להקטין את חלקנו לחצי, להגדיל את חלקו העצום בשעה נוספת. במאבק קשה ביטלנו את ההוספת למפלגות הגדולות — אך בחוק הנושא את שמי הורד החלק של סיעתנו ל-14 דקות.

מדי פעם צריכים לחזור ולומר את העיקר.

בשבוע שעבר ניתנה לי ההזדמנות לכך כאשר הציע שמואל המיר הצעה לסדר- היום, בעניין ההתנחלות ו"שילוב" ה- שטחים. גולדה מאיר ענתה לו בנאום- פולמוס מוחץ. נמנעתי מהצבעה ונאמתי את הנאום הבא:

אורי אבנרי: נמנעתי מהצבעה מכיוון שלא יכולתי להסכים, כמובן, בשום צורה שהיא, עם חברי-הכנסת המיר, אבל לצערי אינני יכול גם להסכים לחלק מדבריה של ראש-הממשלה.

חברי-הכנסת תמיר חי בעולם דמי יוני משל, מגורש מהמציאות ה- עולמית והאצישראלית. קשה לי התייחס לעולם זה ברצינות. אני יכול רק להצטרף שחלק מסויים בדעת-הקהל שלנו חי עימו בעולם פרטי ודמיוני זה.

עולם זה בנוי על התעלמות כפולה: הת- עלמות מהמחשבה בעולם, ובעיקר בין אר- צות-הברית "ברית-המעצות, והתעלמות מ- עצם קיומו של עם ערבי-פלסטיני בעל רגש לאומי, כבוד לאומי, תגובות לאומיות משלו. אני מעז לומר כאן: התעלמות זו מעידה על בעליה שהם עצמם אינם אנשים בעלי

תודה לאל - ולגולדה

ברורה, להביא לאותו שלום שהכנסת הח- לטה עליו, שאת מכריזה עליו — כלומר, למשאומתן ישיר ב- שלב מסוים של ה- דיונים, אשר יסתכם בחוזה ישרי.

זוהי דרך בעי- דת סיכויים ל- שלום. ידוע ש- אנחנו רוגלים בדרך שנייה, ש- היא בעינינו טר- בה יותר ובעלת סיכויים רבים יותר להגיע לשלום — הדרך של הידברות ישירה עם העם הפלס- טיני.

ויכוח אין — כך אמרה ראש-הממשלה, וכך רוצה זמשלתה. ויכוח אין — אבל מעשים יש, מעשים ההולכים בכיוון הפוך, ובכלל זה גם המעשים שראש-הממשלה רמ- זה עליהם בסוף דבריה, ככתבה לעתיד — המשך ההתנחלות, הרחבת ההתנחלות ב- שטחים. לאיוו מטר? האם זו הדרך לשלום?

גולדה

"חזון" — מופקפק מאד. זהו החזון הסוציאלי של רודזיה ושל אפריקה הדרומית, של מדי- נה שיש בה עם שליט, ההופך למעמד שליט ומנצל, ועם נשלט, ההופך למעמד נשלט ומנוצל.

אמרה ראש-הממשלה — וזהו אחד ה- מיקרים הנדירים שאני מוצא את עצמי ב- הסכמה עימה...

גולדה מאיר: תודה לאל ש- אלה חקרים נדירים. אורי אבנרי: תודה לאל, ב- עיני שינוי גבירתי.

החזון הזה הוא סכנה לקיומו של העם הזה, סכנה לקיום המדינה הזאת, יותר מאשר ההשלכות האחרות של גישה חבר- הכנסת תמיר. ראש-הממשלה אמרה, כאשר התייחסה ל- סיכויי השלום: אין על מה להתחכך. כל- מר, אין שום סיכוי. לפי מושב הכנסי, אין זה נכון. בסקר שטרחתי לערוך בעצמי בחו"ל נסתבר לי שיחות ארבע המעצמות מתנהלות במגמה

תחושה לאומית אמיתית, שאינם מבינים תחושה לאומית מהי, אלא שנוגעים הם בגי- דול ממאיר שהוא הפוכו של לאומנות אמ- תית — שובניזם, גרוע מזה.

שהרי אדם לאומי, החש בתחו- שה לאומית משלו, מוכרח להבין את התחושה הלאומית של הזולת, את עוצמתה של התחושה הלא- מית, על הטוב והרע שבה, על הסיכויים והסכנות שבה, בלב ה- עם השני.

ובאופן מעשי: כל התנחלות בשטחים היום תיתן דחיפה עצומה לארבע המע- צמות להחיש ולהגביר את מאמציהן, ו- להעמיד מול העובדה המוגמרת, הקטנה, של כמה ישובים בשטחים המוחזקים, את ה- עובדה המוגמרת הגדולה של הסכם לכפיית שלום — לא השלום שאנחנו רוצים בו, לא השלום שאנחנו יכולים כיום להשיג אותו, לפי דעתי, כי אם שלום מסוג אחר.

מעל לגישתו של חברי-הכנסת תמיר מרחף חזון סוציאלי — אם אפשר לקרוא לזה

„אם זכרוננו אינו מטעני...“ * אגו“ עוזרת לחבלנים *

אלוף בצמרת גח"ל * פיצוץ בתים וגירוש *

מדוע ממורמרים המהנדסים * מי אחראי לקירות דירתך

צורך חברת הכנסת גולדשטיין בטענה כי דרוש חוק אשר יטיל פיקוח חמור על ייצור חומרי-בניה. אבל כל עוד אין חוק כזה, מוטלת האחריות על הקבלן הקונה את חומרי-הבניה. הוא צריך לדעת מה הוא קונה.

קרנמן

אני יודע באיזה חומרים משתמשים להדפסת-ה' עתון. אני יודע באיזה נייר משתמשים, באיזה דיו ובאיזה דפוס. אם אני קבלן, אני צריך לדעת ממי אני קונה את חומרי-הבניה, ומה טיבם. אפילו אם יתקבל חוק של פיקוח על חומרי-בניה, חייב הקבלן להיות אחראי כלפי הקונה.

על שרירות המערך:

(אחרי שיו"ר ועדת הכספים, מיוזענו ישראל קרנמן,

בתירוקי-כוזב. אחרי-כך היה מעשה-טירור, שבו נפגעו ערבים יותר מאשר יהודים, ועתה יש מעשה של עונש קולקטיבי. שלמה כהן-צירין: 150 אלף לירות פיצויים זה עונש קולקטיבי?

אורי אבנרי: אני אומר את הדברים בזהירות ואני מציע, גבירתי ראש-הממשלה... הו"ר טובה סנהדראי: עכשיו אתה לא מציע; אתה רק מנמק הימנעות. אורי אבנרי: אני אומר את הדברים בזהירות, והייתי רוצה לפנות, אחרי ששמעתי את דבריך, גבירתי ראש-הממשלה, וברוח הדברים שאת השמע, אני מציע לך, ולממשלה, לשקול עוד פעם היטב את המעשה הנפסד הזה.

על מצב המהנדסים:

(על מצב המהנדסים דיברתי אגב הצעת-חוק של משה ארם מהמערך, שבאה למעשה לבטל את התקנות שבהן נקבע במה מותר לעסוק רק למהנדס מוסמך. התנגדתי לכך בחריפות): האינטרס העליון של המדינה דורש שהדור הצעיר ילך ללמוד, וילמד עד כמה שאפשר יותר. כל עניין הממריץ והמדבר אנשים ללכת לטכניון ולמצות את מלוא תקופת

בשבעה הנאומים שנשאנו בשבוע שעבר, נגענו בנושאים רבים, רובם מיקצועיים: משפטיים, הנדסיים וכלכליים. חוששני שפירוס המלא כאן ישעמם את הקורא — אף כי כל נאום כזה הצריך כמה וכמה שעות עבודה של אמנון זכרוננו ושלי.

בכמה הזדמנויות נתגלה פער חוות-הדעת המשפטית של אמנון זכרוננו, ובין חוות-הדעת המשפטית של ח' ממשלה. באחד הנאומים אמרתי: „ואם זכרוננו אינו מטעני — כוונתי ליועץ המשפטי שלנו, אמנון זכרוננו...“ ולבסוף התברר כי אמנם צדק הוא. הנה כמה מן הדברים שאמרנו:

על הכפייה הדתית:

(כחודעה על הימנעות מהצבעה על הצעתו של ח"כ מנחם פרוש מאגו"י להשבת את מטוסי „אל על“ בשבת, הצעה שהיתה מלווה בסקאנדל מפוברק ומכיר ער ביותר. שרי-התחבורה טען שהוא שומר על הסטא-טוס קו).

לא הצבעתי בעד הצעתו של שרי-התחבורה, משום שאינני מקבל ואינני משלים עם הסטטוס-קוו הגורר על אל-על, כחברת-תעופה יהודה בעולם, להשבת את כליה בכל יום שביעי, כלומר, להפסיד שביעית מהכנסותיה.

זה נוגע לך

איפשר לנו להעלות רק הסתייגות אחת מבין שלוש שהעלינו לחוק כלכלי חשוב ביותר).

אני רוצה להעלות נגד השיטה התמונה של „גומרוס קלאוזוס“, בה נוהג יושב-ראש ועדת-הכספים לגבי הסתייגויות האופוזיציה. סיעתי הגישה שלוש הסתייגויות. יושב-ראש ההעדה לא סבר כי שתיים מהן אינן רלבנטיות, ולכן הוא משאיר רק אחת. אלא הוא אמר לנו לבחור לנו הסתייגות אחת מני שלוש.

כלומר, המדובר בהגבלה שרירותית לחלו"ט, שכן לא קשר לתוכן ההסתייגות, וזאת כדי לחלק על הקואליציה השלטת בוועדת-הכספים להעביר את החוקים האלה במכספי מום של מהירות, ולהפוך את תהליך אישור החוקים בכנסת לתהליך פורמלי גרידא.

אני רואה בזה אות לבאות, אות למה שעלול להתרחש בכנסת הבאה, אם יהיה הרכבה כפי שרוצה מפלגת העבודה.

על ההקלות לתעשייה:

כלכלה יעילה, משק מפותח, אי-אפשר לבנות על פילג טרופיה. האדם זקוק לדירבון, ותרומה הוא הדירבון העיקרי. מליצות דוגמטיות מסוף המאה שעברה לא ישנו עובדה זו. היום המשקיע רוצה להרוויח. לא תיתן לו להרוויח — לא יזום, לא יישקע, והחברה תמצא עצמה לוקה בחסר. האינדואיד יכול לבוא ולומר: לא איכפת לי. אין לחלק את ההכנסה הלאומית, את העוגה הלאומית, בצורה כה בלתי-ישימה, ולהעניק למעטים המון רחמים, ואילו לפועלי התעשייה להעניק מעט.

אך מהי האלטרנטיבה? יכולים חברי-כנסת וילנר ומיקוניס להציע להלאים את המשק. האם תקדם ההלאמה כיום את האינטרס הלי-אומי?

האם הבעיה העיקרית כיום היא איך לחלק את העוגה הלאומית, או איך להגדיל אותה?

על זכויות הפועלים:

בכל עידוד אין לשכוח את הצד השני. יש בהחלט מקום להבטיח רחמים לבעלי-יוזמה, אך אסור שזה יהיה על חש"בן הפועלים וציבור השכירים. יש עליית מחירים במשק. זה משחק בכל צעד ושעל. אסור בשום פנים להסכים לכך שבנטל ישאו השכירים בלבד, ואילו את הרחמים יפיקו בעלי התעשייה בלבד.

מה לא דורשים מהשכירים? הקפאת שכר, צוויריותוק אפילו: כשהמחירים הניתנת היא לעיתים משכורת-רעב, כמו אצל דחרים; העלאת נורמות ללא תשלום פרמיות, כפי שצו לעשות בנמל אשדוד; העלאת המיסים, כפי שי

בוצעה לאחורונה. וכו'. יש דהבון דבר יסודי: בשם שמעוררים את היום, כך גם צריך לעודד את בעלי-המקצוע, את העובד השכיר. גם לגבי פועל הגורם ה"מדרכן" הרווחה.

עקרון ההדדיות צריך לחול על שני הגורמים הפועלים במשק.

הלימודים של מהנדס — הוא חיובי; כל חוק הבא להפריע למגמה זו — הוא רע.

אינני מוסמך לקבוע כללים ולומר מה צריך להיות שמור למהנדס ומה צריך להיות שמור לטכנאי או להנדסאי. עניין זה חייב להיות מוסדר בחוק, כשם שמוסדר בחוק במה רשאי לעסוק רופא, ובמה רשאי לעסוק פרסונל רפואי אחר. ברור לי לגמרי שחייבת להיות בחוק עצמו הגדרה מפורשת וברורה מה הם המקצועות השמורים למהנדסים. הרי אין כל סיבה לכך ש-

חור צעיר ילך לטכניון ויקריב כמה שנים כדי להשיג תואר של מהנדס, אם הוא יכול לקצר את תקופת הלימודים ולהסתפק במעמד של טכנאי.

אברמוב

דומני שציבור ה"מהנדסים בארץ הוא היום הציבור היותר ממורמר מי בין בעלי המקצועות החופשיים. ציבור זה רואה עצמו מקופה בי יותר, וההרגשה שלי היא שההתמרמרות הי רבה של המהנדסים בשירות המדינה ובמקום מות אחריה היא התמרמרות מוצדקת בעיקרה. (היה זה אחד המיקרים הנדירים בהם השפיע נאום בכנסת. בעיקבות שני הנאומים של ח"כ אברמוב ושלי, החליט המערך לעכב את ההצבעה ולדון בכל העניין מחדש).

על שיחרור משקיעים:

ממיסים:

הסתייגותנו לחוק הנדון היא פשוטה בתכלית. החוק מציע לשחרר את החברה (של משקיעים זרים) ממס-הכנסה למשך שלושים שנה. אנו מציעים להגביל את התקופה ל-15 שנה בלבד.

אנו סבורים שיש משהו בלתי-ישימה ובלתי-רצוי בהשתחררות בעלי-ההון מעול ההשתתפות בתקציב המדינה, מעול הנשיאה בתקציב בטחון המדינה, על-ידי השתחררות מתשלום מיסים.

על אחריות הקבלנים:

אני יכול בשום אופן לקבל את הטענה המשונה של חברת-הכנסת גולדשטיין (גח"ל) שטען כי אין להטיל על קבלנים את האחריות לטיב חומרי-בניה. אם קבלן משתמש בחומרי-בניה קלוקלים, בלתי-מאומים ומסוכנים, ואחרי-כך הוא מוכר את הדירה למישהו, מדוע צריך קונה-הדירה לסבול? הוא האחרון שצריך לסבול מזה!

ודאי שלא יכולתי להעלות על דעתי להצביע בעד הצעתו של חברת-הכנסת פרוש.

כאשר הטרוריסטים מחבלים ב"אדל"ל" ולוחמים בה בכל רחבי ה"עולם, מוזר לשמוע בכנסת של ישראל התקפה שבחריפותה ובקיצוניותה אינה נופלת מאר"י סיוותם של הטרוריסטים הפוגעים במדינתנו.

אני סבור, שבושה וחרפה היא מה ששמענו היום מפי אנשי אגו"ד ישראל. אני סבור שיש לגנותם בכל ה"חומרה. אלה הם תכסיסי-בחירות מפוקפקים, שליליים ונח"עבים. סיגנון זה לא צריך להישמע בכנסת!

על האלוף אריק שרון

(במיסגרת הנמקת הסתייגויות שלנו לחוק האוסר על פקיד-מדינה פורש לנצל את המעמד שהיה לו לשם עשיית רווחים פרטיים, גיליתי את הסוד שעד אז ניתן לנו לפרסמו רק ברמזים):

לגבי חיילים, מתעוררות בזמן האחרון שאלות הנוגעות בעקפין לסוגיה זו.

מור הוא שקצין בכיר כזה יתפטר יום אחד משירותו, ולמחרת יופיע כמנהיג של מפלגה מסויימת במדינה.

אנחנו יודעים כולנו שקצין בכיר מאד, האלוף אריק שרון, עומד, כנראה, להופיע במקום ה"שלישי של רשימת גח"ל לכנסת, ואולי יהיה מועמד מטעמה למישרת ראש עיריית תל-אביב.

על הליברליזם:

(אגב דיון בחוק המסדיר את ענייני הקבלנים): ככל שאני יושב יותר בבית הזה, כן אני מבין פחות מה נקרא ליברליזם בפי המפלגה הליברלית.

על הגירוש בירושלים:

(לא ניתנה לי כל אפשרות להעלות את עניין פיצוץ הבתים ליד הכותל ואת מינוי התושבים הערביים בי קירבת הכותל. ניצלתי את אחד מנאומי על הימנעות מהצבעה והוספתי לו את הדברים הבאים, בנוכחות גולדה מאיר):

כחברת-הכנסת, כאזרח ישראלי, וגם כאדם החרד לבטחון המדינה לא פחות ממישהו אחר, אני מצטער צער עמוק על מה שקורה עכשיו בירושלים העתיקה, בעיקבות — ואל נשכח שזו היתה ההתחלה — המעשה הפסול מעיקרו של שריהרתות, אשר הרס בתים בתירוקי-שווא,

סיח להם דבי, לדבריהם, שינשלם מפרנסתם. ואכן, מייד לאחר-מכן נרשם לשניים דו"ח על-ידי פקחיהעיריה, על הפעלת דוכן ללא רשיון. שעה לאחר מכן כבר הוצג בפניהם צו הפסקה מינהלי מטעם ראש-העיר, לפיו אסור להם להמשיך ולמכור בזוכנם. במקביל, נפתח נגדם גם תיק פלילי.

חתונת רוכבי-צייד. לוא היו השניים נכונים, בשלב זה, היו נאלצים לשלם בין 12 ל-15 אלף ל"י עבור הדוכן החדש — שלא היה הופך כלל להיות רכושם. בהתאם להסכם עליו חתמו שאר בעלי הדוכנים, הם הפכו להיות רק חוכרים של הדוכנים. כל 25 סעיפי ההסכם מפרטים רק את חובותיהם של החוכרים. זכויותיהם אינן מוזכרות אף במילה אחת. לאלו מבין מוכרי הירקות שההסכם נראה בעיניהם צאת תמוה, ציפתה הפתעה נוספת: הם לא הורשו להוציא את חוזה ממשדרי החברה ולהתייעץ עם עורך-דין, נאלצו לחתום עליו בו במקום. עתה, בעקבות הבג"ץ שהגישו שני המוכרים האמיצים, בודקים משפטים את חוקיותו של ההסכם התמוה.

הבחירות

חזית השלום

בשבוע שעבר התכנסו כעשרים מוזמנים בביתו של העיתונאי עמוס קינן בתל-אביב. הם השתייכו לגופים שונים — העולם הזה כוח חדש, מקי, פורשי מפ"ם — והיו ביניהם

שהיוזמה לא תביא תוצאות חיוביות. הסיכויים, בסוף השבוע הראשון של הישיבות: בלתי-ברורים, אך מלווים מאמצים נרחבים להצלחת היוזמה.

עלייה

האיש

מרמת-שלום

מיהו דיק סקוט, האיש שיוזם והקים את כפר-הנופש רמת-שלום שבחרמון, והמבוקש כיום על-ידי הא.פ.י.א.י. האם הוא חבר המאפיה שעסק בהברחת סמים, או סוכן חשאי של שירותי המכס האמריקאיים, שהסתנן לתוך שורות המאפיה? ייתכן שהי אמת לא תתגלה לעולם. אולם אמת אחרת הקשור הבדיק סקוט התגלתה עתה, עם מע-הקשורה בדיק סקוט התגלתה עתה, עם מע-את חצי מדינת ישראל סביב אצבעו הקטנה. הפחזמ"חניק נורק, העונה נתקבל. סקוט (37) הגיע ארצה לפני פחות מ-שנה. הוא הועבר עם אשתו היפה סאיה ושני ילדיו יש מן האוניה למרכז הקליטה בכרימאל שבגליל.

סקוט לא זיהה מרצה מהמזב החדש, הח-ליט על תוכנית לפיתוח החרמון כמרכז סקי עולמי.

סקוט חציג את עצמו כאיש-עסקים עתיר-נכסים, המוכן להשקיע מכספו למימוש תוכניותיו. כל מה שביקש, היה השתתפות ה-סוכנות בהוצאותיו וזיכיון בלעדי על המקום.

מבוקש סקוט (מימין) בבית-המשפט

חלוציות נוסח 1969

הוא קיבל את מבוקשו, הורשה להתיישב עם קבוצתו בכפר הערבי ג'בטה, לרגלי ה-חרמון, קרא למקום רמת-שלום.

מספר חודשים אחרי שבקשתו של יהודה אבני, פירסומאי לשעבר והחוזר הרא-שון של מרכז סקי בחרמון, נדחתה קיבל סקוט את הזיכיון הבלעדי על המקום. בלחץ השר יגאל אלון, שראה בסקוט את האידיאל של העולה החדש, מס-רה ועדת המנכ"לים לענייני השטחים את ה-זיכיון לידי סקוט הבטיח להקים במקום מלונות, בתי מרוגע, חנויות ובתי קפה.

החלדים מוקדים סביב הרבי. כולם חזרו אחרי סקוט. מחלקת ההתייש-בות של הסוכנות, לאחר שהזמינה סקר כל-כלי ושמעה את הבטחותיו של סקוט, שיל-שלה לידי 100 אלף ל"י. משרד השיכון ביקש להיות בונה הדירות לאנשי רמת-שלום. קופת-חולים ביקשה להקים מרפאה ליד מישטח השלג, בגובה 1400 מ' והבטיחה לשלוח רופא לשווייץ להתמחות ברפואה ה-נהוגה באחרי סקי. משרתת ישראל ביקשה לשמור על הסדר, ואלוף פיקוד הצפון הציע את עזרת צה"ל.

אולם תקוות לחדו ומציאות לחדו. סקוט לקח כל מה שנתנו לו — ולא עמד אף ב-הבטחה אחת.

אפילו כשהגיעו הידיעות מאינטרפול על כך שסקוט מבוקש על-ידי הא.פ.י.א.י., לפני כחודש ימים, נשמר הדבר בסוד ולא ננקטו נגדו צעדים — עד שהגיעה בקשת ההסגרה הרשמית. מסע-הפירסום לרמת-שלום נמשך כל הזמן — עד הרגע האחרון.

עתה, לאחר מעצרו של סקוט, קיבל יהודה אבני הודעה רשמית שהזיכיון להקמת מרכז סקי בחרמון הועבר לידי.

שתי דקות אחרי שהתכוננה

הפצצה

בדיונינו

החברה יושבים בשלוחה ואוכלים אכטיה של חצות. פצצה בדיונינו איננה סיבה מספקת לקלקל את התיאבון.

יום א', 20 דקות לאחר חצות: מכונת-תופת מתפוצצת בקול רעם אדיר. המקום: שדרות קרן-קיימת בתל-אביב, כ-30 מטר מפנית דיונינו.

יום א', 22 דקות לאחר חצות:

חולית-כיסוי של העולם הזה כבר נמצאת במקום הפיצוץ. הצלמים מנציחים, בתמו-נות בילעדיות, את להבות-הענק הבוקעות ממכונת-התופת, הכתבים אוספים תגובות ראשונות של הנוכחים:

ששון דרור, חייל: "הייתי בפנינת קרן-קיימת דיונינו כשהעסק התפוצץ. נחתתי על הארץ ולא קמתי. פחדתי שתהיה עוד אחת."

אבנר רגב, שחקן: "ישבתי אחרי ההצגה בכסית. פיתאום שמענו התפוצצות ופעמוני-האזעקה של הגויות-היהלומים בסביבה הח-לו לילל. חשבנו אולי זה שוד מזוין."

זוג אלמוני, ללא שמות: "ישבנו על ספ-סל כשדרה. פיתאום התפוצצות. התחבקנו חזק ופחדנו להיפרד עד שבאו אנשים ושאי-לו אם אנחנו בסדר."

ליאורה בנימיני, תלמידה: "הייתי בשדר-רה כששמעתי את ההתפוצצות. נפלתי, ותי-כף מישתו הרים אותי. חשבנו שאזעקה ורצנו למיקלט."

בני חדר, מלצד באולמי גיל: "ב-12 גמר-תי את העבודה, ישבתי בשדירה וחיכיתי לתחבורה. פיתאום פיצוץ נורא. שמעתי אשה צועקת בהיסטריה, וראיתי אש ענקית. חזרה יודלביץ, זיירת הבית הסמוך למ-קום הפיצוץ: "דבר ראשון מיהרתי לטלפן, להגיד לקרובים שלי שלא קרה לי כלום."

כצנולד שלמה, בעל קפה ורד הסמוך: "עמתי ליד חלון-הראויה של הקפה כש-ההתפוצצות קרתה. הכל נפל עלי. המאפי-רות והכוסות נפלו לריצפה, כל החלונות התרסקו והרסיסים נפלו עלי כמו גשם."

יום א', 45 דקות לאחר חצות:

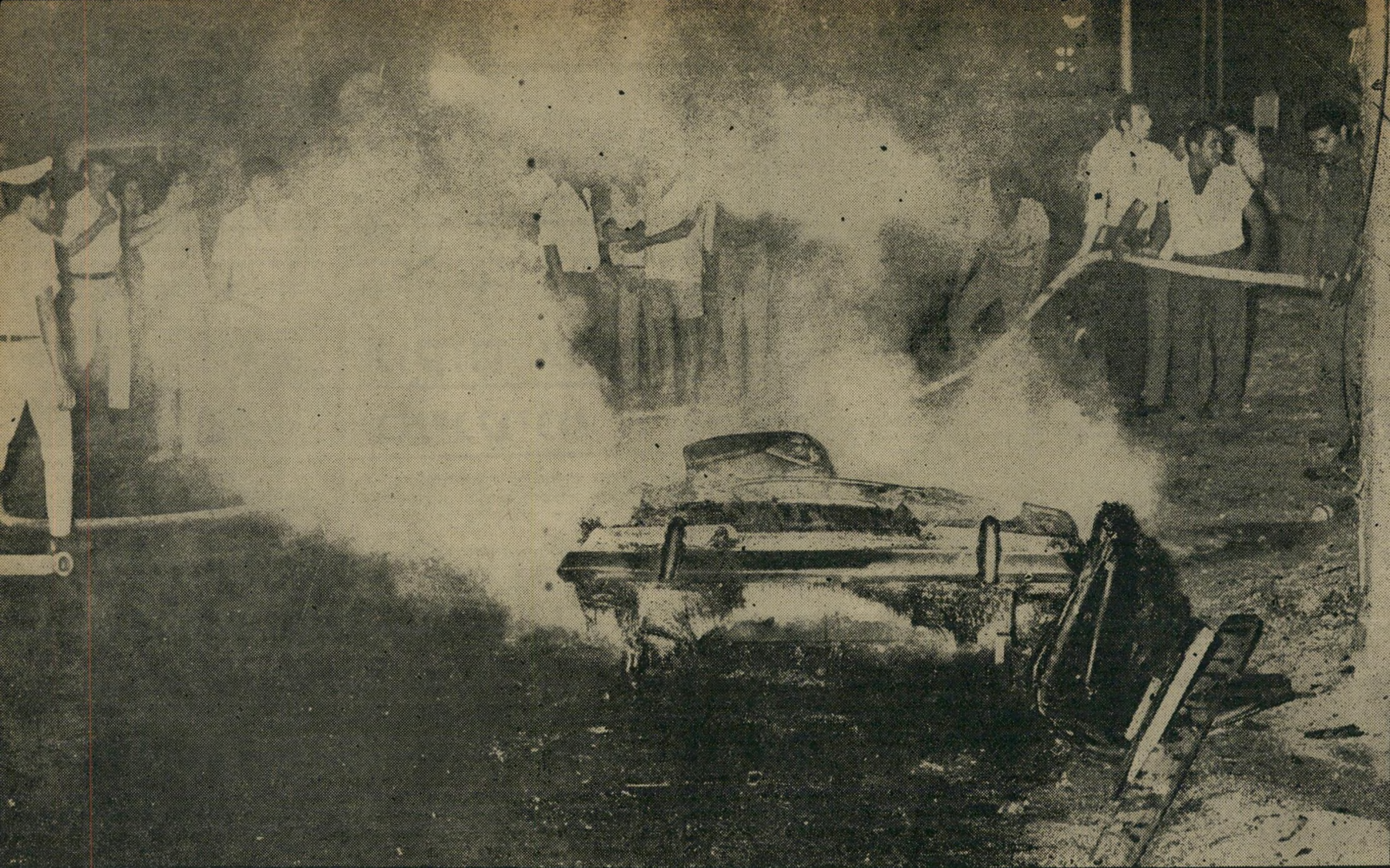
מקום הפיצוץ אסוף סקרנים. כולם שלווים — לאחר שביירו שלא היו קורבנות-אדם. בקפה ניו-יורק, כמאה מטר ממקום הפי-צוץ, תפוסים כל השולחנות שעל המדרכה.

חרדה חילת ואדח מתבוננים פעורייפה בלהבה העולה בלב תל-אביב. סביבם — אורות מהבהבים.

הפצועים שני גברים אלה עברו מרחק עשרות מטרים מן הפצצה. הימני, חובש-הכיפה, נפצע בבוהן רגלו. השמאלי נפצע מרסיסים בשוק. הם מחכים לעזרה-ראשונה. בתמונה משמאל התיירת פאני פורסמן, שנפגעה בירכה ונחבשה.

שרידי מכונית התופת מעלים עדיין עשן: כבאים, שוטרים וקהל מצטופפים סביבה

מראה מלמעלה המכונית משמאל היא סוסיתה שחנתה בשדרות קרן קיימת. היא הועפה מן ההדף, ומתחת לגלגליה האחוריים נדחקו שרידיה של סוסיתה אחרת. מכונית-התופת התפוצצה עוד יותר מצד שמאל.

הכבאים באו ראשונים

תוך פחות מחמש דקות מן ההתפוצצות הופיעה מכונית הכיבוי הראשונה. תמונה בילעדית זו מראה את מכביהאש בעבודתם, כשהם מנסים להשתלט על האש.

דיזנגוף כרגיל דקות אחדות אחרי ההתפוצצות כבר הגיעו למקום נערוח חוזהר של דיזנגוף יחד עם מלוויה הנבריים. היפהייה הלבושה מיני שחור היא סמדר דרור, נראית כשהיא מחובקת בידי ידידה מוקי.

השבוע היה מלא סוסים:

סוסים בבגדיי-ים, סוסים בעור סוסים

שאכלו במיסעדות והזמר קליף ריצ'ארד

מקום שקט ואינטימי

בחווית-הרכיבה של אליהו גורדון, מעי בר לירקון, נפתחה מיסעדה קטנה ואינטימית. כל מי שביקר שם מייד הירחר בליבו:

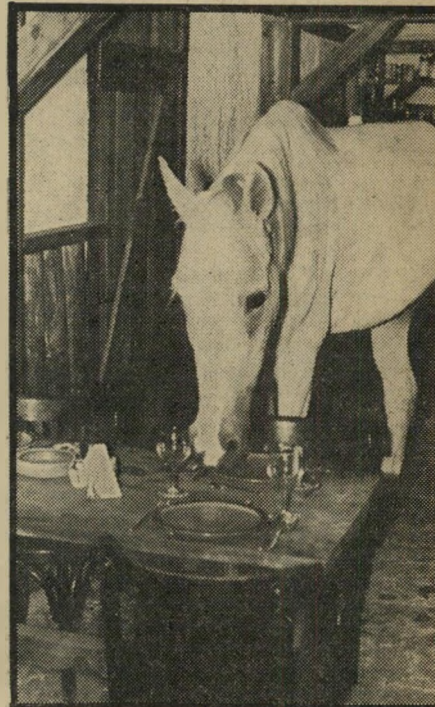
סוף-סוף יש מקום בשביל ארוחת-ערב אינטימית, בחברת ידידות-נעורים או סתם ידידה, בלי שמכרים יראו או תה ויעשו לה עין רעה ויקלקלו לה את התיאבון.

אז ששש... אל תספרו לאף אחד. ממילא כולם יודעים. בשבוע שעבר, למשל, נפגשו שם כמה זוגות, והדיאלוגים שהתנהלו בין השול-חנות נשמעו בערך כך:

מר ווסרמן לוברת רבינוביץ (ידידת נעורים שלו עוד מהגן): „אוי, הנה בעי-לך!”

מר רבינוביץ שנכנס עם גברת ווסרמן (היתה להם אותה אומנת) לגברת רבינוביץ: „איזה יופי שנפגשנו, חיפשתי אותך בכל העיר!”

וכך הלאה וכך הלאה. האוכל הוא די סימפאטי, לא יקר מדי, והשירות בסדר. הבידור מהסוג האחר — חיים.

מרי במיסעדת גורדון: אינטימי

כמה טוב במצור

כשהיינו מדינה קטנה, ולא מפותחת, היינו אוכלים פלאפל ושותים גזוז. עכשיו אנחנו מעצמה גדולה ומפותחת, ואנחנו אוכלים את מה שמאכלים אתנו. לא שואלים אותנו אם אנחנו רעבים, כי כידוע עם האכילה בא התיאבון. בזמן האחרון למשל, יש לנו תיאבון למצור, כי מצור זה טוב.

המצור הכי יפה היה בירושלים, בגלל שהיו שם גולדה מאיר, וסדי קולק וכל מיני אנשים יפים או חשובים או שיי'בית'ניקים. היה שם גם הזמר האדוק קליף ריצ'ארד, וכל מיני צנחנים וצנחניות מעמק בית-שאן. בחוץ עמד קהל רב שחיכה לראות את הכוכבים ולקבל אוטוגרפים. בפנים ישבה גילה אלמגור בחליפת-מכנסיים שחורה ורקומה, ליד גולדה מאיר.

יהורם גאון ישב באותה שורה, אבל כעשרים כיסאות ימינה. שיי'בית'ניקים הסתובבו כל הזמן באולם, דבר שהגביר את המתח. אחרי הסרט ברח יהורם גאון למכוניתו כמו זאטופק בימי-הזהר שלו. גילה נעלמה בתוך מכונית-שרד

וציבורי: גילה אלמגור משוחחת עם קליף ריצ'ארד

שיצאה לדרכה בחריקת-צימיגים, כמו בימי שיקאגו והסרט האילט. כולם מיהרו כל-כך לקבלת-הפנים שערך סדי קולק.

קבלת-הפנים היתה יפה מאוד. היו שמה סנדוויצ'ים קטנים, וכל מיני דברים טובים, וגם האלוף רחבעם זאבי. היה גם אלוף-מישנה מחלי-האוויר, ששישן מיקסטר. עיווד הסרט הישראלי, במטהמורפוזת, בצורתו של זאב בירגר, נישק לגילה על הלחץ, הצנחנים והצנחניות נסעו בחזרה לשמור לנו על המולדת, וכולם חזרו הביתה עייפים ושבעים.

מלכת הערב ריקי מלהקת כרמון: כל מיני סרטים —

הארי הסוס

ומיאה עם

רוים, גבוהים ונמוכים, וכולם רועדי-כאחוזי-עוזות. האורות המשיכו להתחלף ניטשטש מול העיניים, והפך לישבן א-עצום ומוסיקאלי. עם שחר נסעו המסובים לטבול טבי רית בבריקה, כמתוכנן. בבריקה היה יפה. השחיינים והשחף את הבריקה, כדי לתזות במישחה הה אחרי רבע שעה טבל ספורטאי א-קצה רגלו במים, הוציא אותה במזרוע מהתרגשות ומקור, עד ששכחו התפעלות. הפעילות נפסקה שוב, ופינתה מק-שיכנע מכל הסוגים, עד שבסוף הו-ונפל לתוך המים. הנופל הוציא את ראשו החוצה ואמ „אח!! איזה יופי!!! איזוזה תענוג כמה חלשי-אופי ותיירים קפצו אח-מטורפים כמה מטרים בשביל הכבוד, כחולים ורועדים.

בלי לאמר מילה נעלמו בחוררי-הה לא ראינו אותם יותר. בינתיים עלה ה-רוים החלו מצטצטות, וכולם הלכו מכמה בטלנים שנשארו להשתוף. שכ-מינו זל: נפש בריאה בגוף בריא!

בהארי הסוס ערכו מסיבה בבגדיי-ים, ואחריה שחיה מרעננת של לפנוח בוקר בבריקת גורדון. כל, כידוע, הדיסקוטקאים שלנו הם ספורטאים דגור לים אחד אחד.

היה זה ערב מאלף מאוד, כיוון שהחתיכות הראו את הפופיק שלהן, מה שהכניס מייד רוח-חיים גם בחלקיהן האחרים.

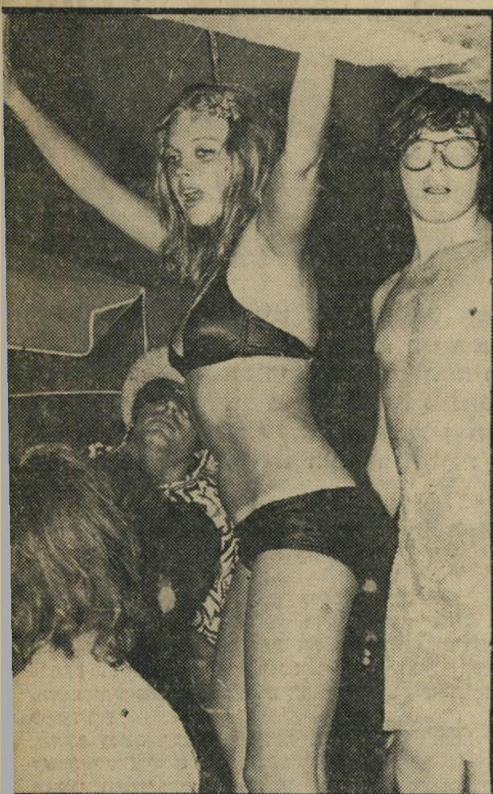
אז מעכשיו שתדע: אין דין חתיכה עם פופיק בפנים כדין חתיכה עם פופיק בחוץ. המסיבה התנהלה בערך כך:

חתיכות בביקיני, עם סרטים קשורים בכל מיני מקומות, רקדו באכססאזה עם משולשים תוצרת מכוני-משוון. המשולשים ענדו שרשראות ומטפחות וסרטים על צהאריהם החשופים, צמידים על הידיים וטבעות על האצבע הקטנה.

נערות הגוגו והשחיות רקדו על הבמה. לנערות הגוגו קירסטן היה אפילו סרח בפופיק, כמו בטי-ר בשבט.

השמיים והביישנים התחבאו בחושך, וניענעו ראשיהם בקצב הפופיק. גם השמינים קיבלו אומץ, ואצירו את כרסיהם החשופות והרועדות לנוף ה-כללי.

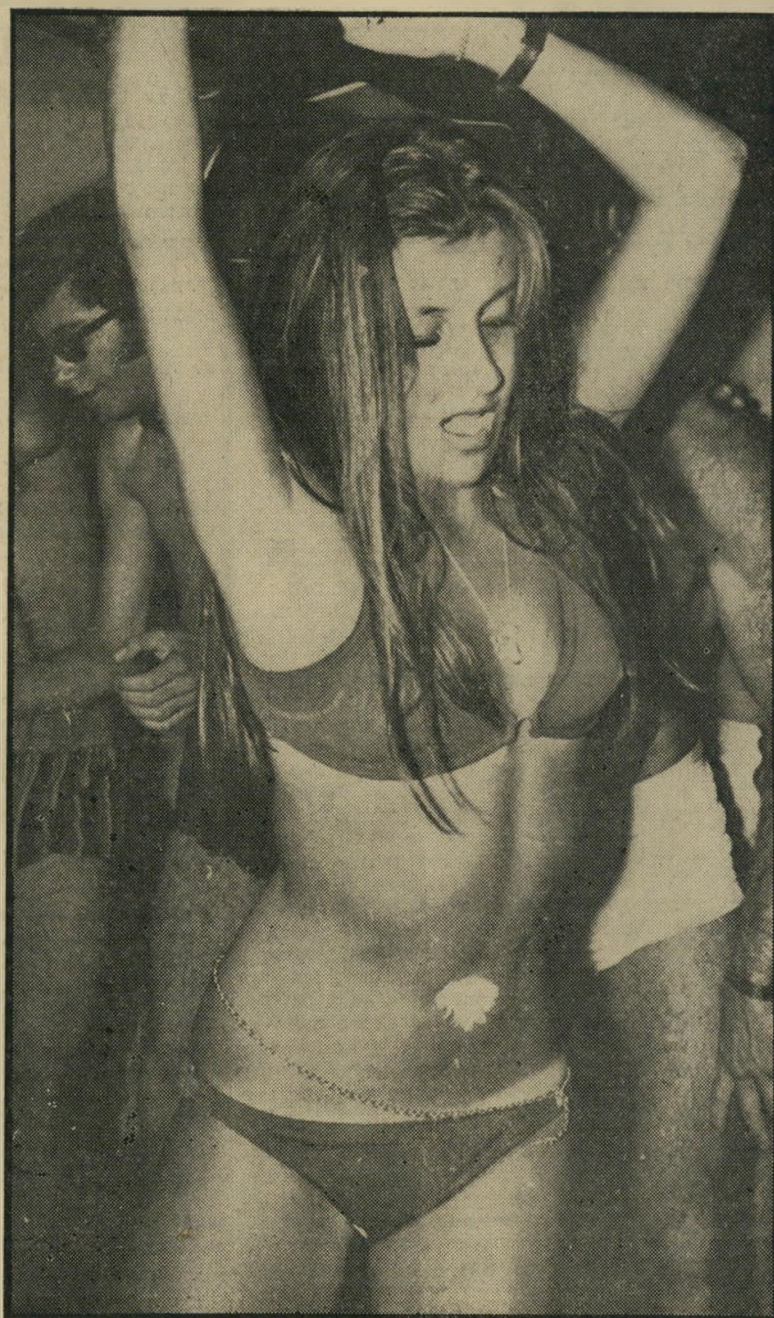
האורות נדלקו וכבו לפי הקצב המהיר של המור-סיקה. באותו קצב התחלפו לנו הישבנים מול ה-עיניים. איזה מיבחר! עגולים, מרובעים, שמינים,

ריקוד על השולחנות ועל הריצפה: האנלורה וריקי (ימין). זוג אלמוני ונערת גוגו קירסטן

קהל ליד השולחנות: הביישנים —

— הצטרפו אחר-כך: קהל רוקד

— ופרח בפופיק: נערת הגוגו מרגארט

פרח

ומפרפרים
עד שהכל
סופי אחר,

ה של שח-

יות הקיפו
דני.

נועז את
דות הבזק,
קריאות ה'

לאמצעי
זלק משהו

ככה:
נוג!!!

שח ב
יבאו מהמים

בשה, ומאז
חר, והציפור
ביתו, חוץ
אמרו חכ'

פרש האצדקה

על שולחנו של רשם בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, השופט וא-לאך, הונח השבוע מיסמך עבה. הגיש אותו עורך-הדין אמנון זכרונ, בשם ח"כ אורי אבנרי ושלום כהן. היו אלה 248 שאלות, שהוצגו לח"כ אגודת-ישראל מנחם פרוש. מינהג הצגת שאלות מקובל במש-פטי דיבה, ומטרתו לקצר את תהליך הברורים המשפטיים, על-מנת ששם פתיחת הברורים תצטייר תמונה ברורה יותר של התובע. מה

(גולד) הנ"ל: למי נמסרו? למי חולקו? האם כל הכספים שנמסרו לך כנ"ל — חולקו?
האם ערכת אי-פעם מגבית בגרמניה?
מה היתה מטרת המגבית הנ"ל?
האם נכון כי משרד-הסעד פעל למנועת המגבית הנ"ל?
האם העביר אליך אי-פעם משרד-הסעד את נימוקי התי-גדות?
אם העביר אליך — מה היו נימוקי ההתנגדות?

והתרומות למען אלמנות?

האם נכון הוא כי לאחר נילחמת-ששת-הימים עסקת ב-דרום-אפריקה או במדינות אחרות כלשהן באיסוף כספים למען אלמנות ויתומים, שנשארו כאלה עקב המלחמה?
אם עסקת באיסוף כספים כנ"ל:
בכמה מסתכמים הסכומים שנאספו על-ידיך בדרך זו?
ב. למי הועברו הכספים הנ"ל? (שמות המקבלים). בכמה מסתכמים הסכומים ששילמת בדרך זו, אם בכלל?

★ ★ ★

עסקי בנייה

האם נכון, כי בנוסף לתפקידיך הציבוריים הינך גם איש עסקים?
האם נכון, כי הינך מעורב בעסקי בנייה?
האם נכון, כי בנית יחד עם ד"ר שינפלד מארח"ב שורת בתים (הנקראים בתי-שינפלד) בכניסה לירושלים?
האם נכון הוא פי פעלת, אם כקבלן ואם באופן אחר, להקמת שיכון בשם קריית אגודת ישראל?
האם נכון הוא כי עסקת במכירת דירות במיסגרת השי-כונים דלעיל?
האם שיכונים אגודת ישראל הם בבעלות תנועת אגודת ישראל?
אם אינם בבעלות תנועת אגודת ישראל — האם הינך אחד היוזמים והמשקיעים בהקמת השיכונים הנ"ל?
האם השתמשת בכספי התרומות שאספת בחו"ל למימון הבתים ו/או השיכונים הנ"ל?
אם הבתים והשיכונים הנ"ל מהמים עסק פרטי — האם השגת את הסכמת מוסדות תנועת אגודת ישראל לשימוש בשם התנועה לצורך הקמת הבתים והשיכונים הנ"ל?
אם כן — מתי ואילו מוסדות?

★ ★ ★

קופות גמילות-חסדים

האם נכון, כי הינך מפעיל או משתתף בעשרות קופות גמ"חים?
אם כן — בכמה קופות גמ"חים הינך פעיל, מנהל או משתתף?
האם הקופות הנ"ל רשומות בצורה כלשהי? אם כן — כיצד?
האם הינך אוסף כספים למען הקופות הנ"ל?
אם כן — איפה?
האם קופות הגמ"חים הנ"ל שייכות לתנועת אגודת יש-ראל?
האם קיבלת או שהינך מקבל כסוי הוצאות מקופות הגמ"חים הנ"ל?
האם נכון הוא כי הינך השליט הבילעדי על קופות הגמ"חים הנ"ל?
האם הינך מוסר דו"ח כספי מפורט על הכספים שאספת למען קופות הגמ"חים הנ"ל? אם הינך מוסר דו"חות ופירוט — למי הינך מוסרם?
האם דו"חות אלה מוסרים לעיון-הציבור?
אם כן — איפה אפשר לעיין בהם?
האם הפרשת או שהינך מפריש לעצמך כספים מן התי-רומות שהינך אוסף למען קופות הגמ"חים הנ"ל?
אם כן — באיזה סדר גודל?
האם הגמ"חים הנ"ל מתנהלים במשרדי אגודת ישראל?
האם השגת את הסכמת מוסדות אגודת ישראל לניהול הגמ"חים במשרדי אגודת ישראל?

★ ★ ★

משחזר על מטבע זר

כספים שאספת או שהינך אוסף בחו"ל, אם למען הגמ"חים ואם למען עסקים — האם העברת או שהינך מעבירים ליש-ראל באורח רשמי?
האם קרה שהעברת כספים לישראל שלא בדרך המרה רשמית של מטבע חוץ?
האם רוכזו על-ידיך כספים במטבע זר בחו"ל?

תבע ממך מנהיג אגודת-ישראל, הרב יצחק מאיר לוי, להח-זיר לאגודה את הכספים שאספת בשמה ברחבי העולם?
האם נהגת בהתאם לדרישה הנ"ל?
האם נכון הוא כי באותו מעמד הטיח כלפיך הרב יצחק מאיר לוי מילות גנאי, ובין היתר קרא לעומתך: „גנב, החזיר את הכספים שאספת בשפנוזי!“ או מלים אחרות כי יוצא כאלה?

★ ★ ★

אחוזים מכספי החלב?

האם הנך אוסף בארץ ובחו"ל כספים עבור מוסדות ה-חינוך העצמאי?
האם הינך מקבל אחוזים מן הכספים שהינך אוסף עבור מוסדות החינוך העצמאי?
אם הינך נוהג לקבל אחוזים כנ"ל או רוחיים בצורה אחרת כלשהי תמורת איסוף הכספים, האם הצהרת אי-פעם על-יך למס הכנסה?

...וזה סגונו

סיגנונו העשיר, המקורי, המגוון והמנומס של ח"כ פרוש יראה-שמייך בא לידי ביטוי גאות בעת דברי תשובתו בכנסת, בשבוע שעבר, של שרה-החבורה משה כרמל, להצעה לסדר-היום של אגודת-ישראל בדבר טי-סות אל-על בשבת. כאשר הסביר השר כי טיסות לא-סדירות, הנערכות בשבת לצלינים נוצרים, נתפרסמו בטעות בלוח-הזמנים של אל-על כטיסות סדירות, התפת-חה השיחה הבאה:

שלמה יעקב גרוס (אגו"י): זה לא רציני.
היו"ר קדיש לוז: אני מבקש את חבר-הכנסת גרוס לא להפריע.
שרה-החבורה משה כרמל: טיסות אלה לא נועדו לאזרחים ישראלים.
מנחם פרוש (אגו"י): מדי שבוע מתפרסם לוח-הטיסות.
קדיש לוז: חבר-הכנסת פרוש, אני קורא אותך לסדר.
שלמה לורנץ (אגו"י): השר מסעה את הכנסת.
מנחם פרוש: אתה מסעה את הכנסת? אתה שקרן!
קדיש לוז: חבר-הכנסת פרוש, אני קורא אותך לסדר בפעם השנייה.
ישראל קרגמן (מערך): איזה דיבור זה? זו חוצפה!
מנחם פרוש: הוא שקרן! אני מציע לכם להפסיק את הסיפורים האלה ולהניד שזו טעות דפוס. תכבד **קדיש לוז:** אני קורא אותך לסדר בפעם השלי-שית. אני יכול לבקש שלא לתת לכם להיכנס לאולם.
מנחם פרוש: הוא שקרן!
קדיש לוז: קראתי אותך לסדר שלוש פעמים. ברי-שותי להפסיק את השיבה ואחר-כך לאסור את כניסתך לאולם.
אורי אבנרי (העולם הזה — כותח-חדש): זה בדיוק מה שהוא רוצה. זה טוב לפני הבחירות.

האם נכון הוא כי אספת במקסיקו או בכל מקום אחר בעולם כספים למען ספק כוסי-חלב לילדי ישראל בבתי-ספר?
האם סיפקה אי-פעם, אתה או אלה שלמענם אספת את הכספים הנ"ל, שתיית-חלב לילדים בבתי-ספר?
אם כן — באילו בתי-ספר? מה הכמויות שסופקו?

★ ★ ★

האם הועברו הכספים לישראל?

האם הינך מכיר אדם בשם מאיר גולדשטיין (גולד?)
האם נכון, כי הנ"ל פעל עבורך בסידני וברחבי אוס-טרליה?
האם נכון, כי הנ"ל אסף עבורך כספים ומסר לך כספים? בכמה הסתכמו הכספים? שמכר לך?
מה אירע לכספים שמסר לך?
האם הועברו הכספים לישראל?
אם הועברו על-ידיך או למען לישראל — האם הומרו בשער-החליפין הרשמי?
מה אירע לכספים שנמסרו לך ע"י מר מאיר גולדשטיין?

איך התייחסו אליך בחו"ל?

האם נכון, כי לאחר הגשת תביעתך בתיק אורחי 730/69 שהית בבית-דין בדרום-אפריקה?
האם נכון, כי לאחר שובך לישראל נתפרסמה בביטאון מנהיגי וראשי הקהילות: נכחו גדולי מנהיגי וגושאי דברה של יהדות דרום-אפריקה. הציג מר ישעי' יוסף קאגאן, אחרי-הוצאה מדינית של הרב מנחם פרוש, נשא הרב הראשי הרה"ג ב. מספר דברי הערכה על הרב מנחם פרוש והופי-עותיו המלהיבות בדרום-אפריקה?
האם נכונה הקביעה הכלולה ברשימה הנ"ל, לפיה היו „להופעותיו של מנחם פרוש הד עצום, רכש המוני אוהדים לפרעליו“?

האם נכונה הקביעה הכלולה ברשימה, בה נאמר כי „ב-עשי' י"ד אייר הופיע (מנחם פרוש) בסעודת צהריים של מנהיגי וראשי הקהילות: נכחו גדולי מנהיגי וגושאי דברה של יהדות דרום-אפריקה. הציג מר ישעי' יוסף קאגאן, אחרי-הוצאה מדינית של הרב מנחם פרוש, נשא הרב הראשי הרה"ג ב. מספר דברי הערכה על הרב מנחם פרוש והופי-עותיו המלהיבות בדרום-אפריקה“?
האם נכון, כי בעת דיון שנתקיים בלכתו של כ"י הנושא התורן, ד"ר יוסף לם, הערת — שעה שהסברת מדוע יש להקדים את הדיון בתביעתך בתיק האורחי הנ"ל — כי שבת זה עתה מדרום-אפריקה וכי נתקלת שם בגילויי חוסר-אהדה בעקבות הפירסום שנעשה בהעולם הזה, המשמש יסוד לתביעתך?
לאור הצהרתך הנ"ל הינך מתבקש להשיב מה מבין השתיים תואם את האמת: הרשימה הנ"ל או הצהרתך הנ"ל

★ ★ ★

ממתי אתה רב?

האם נכון הוא כי הינך מכנה עצמך כרב?
האם נכון הוא כי מעולם לא הוסמכת כרב?
האם למדת כישיבה? אם כן — באיזו ישיבה או ישיבות וכמה שנים בכל אחת מהן?
האם למדת אי-פעם במוסד, תלמוד-תורה או ישיבה בשם „עץ חיים“?
האם סיימת לימודיך במוסד זה?
אם לא סיימת לימודיך — מה הייתה לכך?
האם נכון הוא כי לימודיך במוסד הנ"ל הופסקו מחמת זה שטולקת או גורשת הימנז?
האם נכון הוא כי השמדת את דמותו של הרב המנוח קוק, או סיימת להשמדת דמותו? וכי בעקבות תעלול זה הוצאת מ-עץ חיים?
אם התשובה לשאלה האחרונה אינה נכונה, האם נכון הוא כי בבית הכנסת של בתי בריידה בירושלים הלבישו שק, אשר ייצג כביכול את דמותו של הרב קוק, בקפוסה ושטרימל, דגו אותו למוות וכי גור-הדין „בוצע“ באקדח צעצוע על-ידיך?

★ ★ ★

מי אמר שאתה מזכיר מדיני?

הינך מציג עצמך בתביעתך כמוכיר המדיני של אגודת-ישראל — ממתי הינך מכהן בתפקיד זה?
האם נכון הוא כי מעולם לא נבחרת לכהונת המזכיר ה-מדיני של אגודת-ישראל?
האם קיים בכלל באגודת-ישראל תואר של מזכיר מדיני? אם קיים תואר כנ"ל, האם נכון כי בתואר זה נשא מר הרי גודמן מלגודנו?
האם נכון הוא כי מר הרי גודמן הנ"ל מכהן נמרצות על-כך שהתחלת להשתמש בתואר של „מזכיר מדיני“?
אם לא נבחרת מעולם כמוכיר המדיני של אגודת-ישראל — מדוע הינך משתמש בתואר הנ"ל?
אילו מוסדות (אם בכלל) של אגודת-ישראל, אישרו אי-פעם שימוש בתואר מזכיר מדיני של אגודת-ישראל, על-ידיך? מתי?

★ ★ ★

ומה עם איסוף כספים?

האם נכון, כי הנך נוהג לאסוף כספים ברחבי העולם? עבור מי הינך נוהג לאסוף כספים אלה?
האם הינך נוהג לאסוף כספים בחו"ל עבור מוסדות אגו-תישראל?
האם הינך נוהג לזווח על הכספים שאספת עבור אגודת-ישראל למוסדות האגודה?
האם קיים פיקוח מטעם אגודת-ישראל על הכספים הנאס-ים על-ידיך בחו"ל בשם אגודת-ישראל?
האם נכון הוא כי בישיבת אחד ממוסדות אגודת-ישראל

עיוני-ציאה מאמריקה?

האם היית מעורב בפרשה הקרויה פרשת "ספער" או? מה היה חלקך בפרשה זו? האם הקמת (או בעלת) יחד עם אחרים בית דפוס? האם על שותפך בבית הדפוס הנ"ל נמנה גם הרב יעקב לניצני משיבת קריית ג'וער? האם נכון הוא שפרץ סיכסוך בין לבין שותפך הנ"ל בבית הדפוס? האם התדיינת עם שותפך הנ"ל? האם נערכה התדיינות — איפה התקיימה? האם עוכבה איפסם יציאתך מארה"ב או הוגשה איפסם בקשה לעיכוב יציאתך משם?

★ ★ ★

כספים מוכרחים?

האם התגלה או (או בכל זמן אחר) כי העברת לישראל באופן בלתי ליגאלי עשרות אלפי דולרים? האם נכון כי טענו כלפיך בדיון רבני כי לא מסרת לנוגעים בדבר כספים מוכרחים? האם נתקיים בירור כנ"ל — מה נפסק באותו בירור?

★ ★ ★

האם שותפך מבצע הפלות?

האם נכון הוא כי שותפך ד"ר שיינפלד, חושב סנטי-לואיס, מיסורי, ארה"ב? האם ידוע לך במה עוסק שותפך הנ"ל? האם נכון הוא כי שותפך הנ"ל הינו רופא גינקולוג? האם ידוע לך ששותפך הנ"ל עוסק בהפלות מלאכותיות?

★ ★ ★

מה עשית בלאסיוגאס?

האם ביקרת איפסם בלאסיוגאס בארה"ב? האם נכון הוא כי התרמת בלאסיוגאס? האם נכון הוא כי התרמת שם מהמרים? האם נכון הוא כי ביקרת שם בבתי הימורים? האם נכון הוא כי קיבלת תרומות בבתי הימורים? האם נכון הוא כי התורמים שם ביקשו את ברכתך כ"רבי"? האם הענקת לתורמך בלאסיוגאס ברכות? האם ביקרת בבתי הימורים גם מחוץ ללאסיוגאס? האם התרמת מהמרים כלשהם ברחבי העולם? אם כן — היכן?

האם ידוע לך כי לאסיוגאס נחשבת בארה"ב לעיר פריצות והימורים? אם ביקרת בלאסיוגאס — היכן התאכסנת שם?

★ ★ ★

חברות רשומות בפנמה וליכטנשטיין?

האם יש לך זכויות, מניות, הסבות בצורה ישירה או עקיפה בחברות שנסודו או נרשמו בפנמה? האם יש לך זכויות בגורמים כלכליים כלשהם (טרסטים, חברות וכדומה) שנסודו בחו"ל, ליכטנשטיין?

★ ★ ★

האם אתה מצדד באפרטהייד?

האם בביקוריך בדרום-אפריקה הינך מנהל גם שיחות מדיניות? האם נכון הוא כי טענת בפני אישים עימם נפגשת בדרום-אפריקה, כי אתה וחברייך בישראל מצדדים במדיניות ה"אפרטהייד" הנהוגה בדרום-אפריקה? האם הטענה דלעיל שימשה לך עילה לקבל תרומות ב"דרום-אפריקה?"

★ ★ ★

אתה ואשת חברך?

האם נכון הוא כי אתה ואשתך הראשונה (לבית גלבשטיין) נפ"טרה בנסיבות טרגיות? האם היית בבית שעה שנפטרה? מה היו נסיבות פטירתה? האם חשת לעזרת אתה שעה שאירע האסון?

האם הינך בעל מניות או בעל זכויות בחברות או מפעלים כלכליים אחרים הרשומים בחו"ל? אם כן — מהן הזכויות ובאילו מוסדות או מפעלים?

★ ★ ★

עסק — ושמו גני ילדים?

האם נכון הוא כי גני הילדים הפועלים במיסגרת אגודת ישראל מהחיים עסק? האם הינך בעל עסק זה או אחד מבעליו? האם הינך אוסף למען גני ילדים אלה כולל גם מעונות ילדים כספים בארץ ובחו"ל? אם הינך אוסף — האם הינך מפריש לעצמך בגין טיר-חחק הוצאות? האם הינך מקבל תשלומים כלשהם מרשות של גני הילדים או מעונות הילדים? אם כן — ממי? האם רשדת זו נתמכת ע"י גורמים ציבוריים כלשהם?

★ ★ ★

סטרצר — שותף מבוקש ע"י האמריקאים?

האם נכון הוא כי אתה ואשתך מנהלים בית-מלון ירו-שלמי בשם מלון המרכז או שם דומה אחר? האם הינך אחד ממנהלי המלון? אם אינך מנהל במלון המרכז — האם נכון הוא שהינך מתערב בענייני ניהול המלון? האם נכון, כי השעית בזמנו מעבודה את רבי-המלצרים באוואר? האם נכון כי הינך מבצע תשלומים בשם המלון, ונותן הוראות לעובדיו? האם נכון הוא כי הינך נוטל לסיוורים בכנסת בהדרכתך תיירים מאלה המתאכסנים במלון? האם הינך אחד מבעלי המניות של החברה מרכז התפוצות — מלון המרכז בערבון מוגבל (46246/חפ) בבעלותה רשום המלון הנ"ל?

האם יש לך שותפים בבעלות על המלון הנ"ל? אם יש לך שותפים — מיהם? האם נכון הוא כי על שותפך נמנה אדם בשם סטרצר? אם אינך נמנה על שותפך, האם מוכר לך סטרצר הנ"ל? האם יש לך או היו לך עסקים משותפים כלשהם עם סטרצר הנ"ל? האם ידוע לך כי סטרצר הנ"ל עסק בארה"ב בהימורים? האם ידוע לך כי סטרצר הנ"ל מבוקש עלידי ממשלת ארה"ב כחשוד בביצוע עבירות?

★ ★ ★

טראסט — וכסף מוכרח בחו"ל?

האם נכון, כי בין שותפך לבעלות על מניות החברה מרכז התפוצות — מלון המרכז בע"מ מצוי גם גורם בשם נחלת ישראל טרסט ודו? האם ידוע לך כי נאמנויות או חברות הרשומות באופן זה (ודו) — ליכטנשטיין משמשות אמצעי להברחת כספים או להעלמת כספים משלטונות מס הכנסה או העלמת מידעת גורמים שלטוניים? האם יש לך חלק כלשהו בנחלת ישראל טרסט ודו? האם משמשת נחלת ישראל טרסט ודו אמצעי עבורך להשקעת כספים? האם נכון הוא כי כספים אלה רוכזו עלייך בחו"ל ולא הועברו לישראל? האם נכון הוא כי הינך משמש מנהל הטרסט הנ"ל? האם משמשת הקרן הנ"ל או החברה הנ"ל אמצעי להעל-מת כספים או הברחתם? האם ידוע לך כי קרנות או חברות מסוג טרסט ודו משמשות כאמצעי להעברת כספים ממדינה למדינה ללא פיקוח השלטונות, ולעיתים גם בניגוד להוראות הפיקוח על המטבע הקיימות במדינות שונות? האם נכון הוא כי בין השותפים בחברה מרכז התפוצות — מלון המרכז בע"מ מצויים גם ד"ר אלכסנדר שיינפלד וגבי הלנה שיינפלד, שניהם באמצעות קרנות שלוש את חיים בע"מ כנאמנים עלידי הרב מנחם פורוש? האם השקעת כספים כלשהם כשלך במלון המרכז, אם במישרין ואם באמצעות החברה בבעלותה המלון? האם השתמשת למטרה זו בכספים שיאספו עלייך בחו"ל ובישראל למטרות אחרות?

„מלון מרכזי": מי הבעלים? מה חלקו של פרוש?

אם לא חשת — מה הסיבה לכך? האם נכון הוא כי את אשתך הנוכחית הכרת עוד בימיה של אשתך הראשונה? האם נכון הוא כי היית מיודד עם אשתך והיום עוד בטרם נפטרה אשתך הראשונה? האם נכון הוא כי היחסים בין אשתך הראשונה לביןך היו מעוררים? האם נכון הוא כי אשתך הנוכחית היתה בשעתו אשת ידיך והושע ליב לוי? האם נהגת להיפגש עם אשתך הנוכחית, בנסיבות כלשהן, בימי חייה של אשתך הראשונה? אם כן — איפה נהגתם להיפגש?

האם ידעה אשתך הראשונה על הפגישות הנ"ל? האם הביעה אשתך הראשונה התנגדות לפגישות אלו? האם נכון הוא כי נהגת להיפגש עם אשתך השנייה ב-סתר?

האם נכון הוא כי פרצו מריבות בין לבין אשתך הרא-שונה על רקע פגישותיך עם אשתך הנוכחית? האם קיים היה קשר רומנטי בין אשתך הנוכחית לביןך בטרם נישאתם?

★ ★ ★

הכנק והמימשל הצבאי

האם היית מעורב בעסקי בנק אגודת-ישראל? האם ידועים לך פרטים לגבי הענקת הרשיון לבנק הנ"ל? האם ניהלת מו"מ בטרם ניתן הרשיון? האם הענקת הרשיון קשורה בצורה זו או אחרת בהצבעת אגודת ישראל בכנסת בשאלת המימשל הצבאי? האם העבירה אגודת-ישראל את זכותה או חלק מזכויותיה לגבי הרשיון הנ"ל? האם תמורת העברת הזכויות (אם בכלל) קיבלת תמורה כלשהי? אם קיבלת, מה היתה התמורה?

★ ★ ★

ניתוחי מתים

האם נכון, כי הכרות מלחמת חורמה ברופאים העוסקים בניתוחי מתים? האם נכון, כי הכרות בכנסת כי רופאים מוציאים עיניים מנפטר „גם בשביל תענוג ובשביל בידור"? האם הדברים דלהלן מהחיים תיאור שלך במליאת הכנסת לגבי ניתוחי מתים: כיצד חותכים נתחים-נתחים גופות יקרים, מוציאים כל החלקים הפנימיים של הגופות וממלאים בסמרטוטים, מתי-חיים כל אורך הגוף, מבחרים את הראש, חותכים את המוח לפרוסות דקות, מוציאים מן הגופה את הלב... הסחול, הכבד, בניי-המעיים, הלשון הנחתכת, חוט השדר-רה מנקרים, ואת העצמות חונטרים... הדם נמצץ ונשפך לבור שופכי, מוציאים העיניים ושמים במקומן עיניים של זכוכית, מאות-מאות איברים מנותחים ומבוחרים מתגוללים במרתפי הפאטולוגים. האם התיאור דלעיל הושמע עלייך לאחר בדיקה וביקורת? האם הינך תובע מאוהדיך בחו"ל לנקוט בצעדים כלפי ממשלת-ישראל להפסקת ניתוחי המתים?

★ ★ ★

אתה רוצה לסגור את „העולם הזה"?

האם נתקלת איפסם בצילומים מסוג פוטומונטאז'? האם העלית איפסם בדעתך אפשרות כי הצילום המשמש כיסוד לתביעתך אירע בפועל? האם חוג אוהדיך ותומכך קורא את השבועון העולם הזה? האם התפטרת ממישרה ציבורית כלשהי בעיקבות הפיר-סום הנ"ל? האם נכון הוא כי הינך מנהל מלחמה לסגירת השבועון העולם הזה? האם נכון הוא כי הצהרת שבכחנתך לנצל התביעה הנ"ל למערכת הבחירות של תנועת אגודת ישראל?

על השאלות

השולם הזה תובע תשובות

שואר:

מדוע לא יועברו חקירות מקרי המוות בבתי-הכלא לחקירות מכוונים פתאלוגיים בל-תייתלויים במשטרה ובנציבות בתי-הסוהר, כדי שמימצאיהם יהיו אובייקטיביים ונקיים מחשד של טיטוט?

מדוע מנסים שילטונות כלא תל-מונד להע-לים את מה שאירע ב-24 השעות שקדמו למותו של הנער שמעון לוי בכלא?

האם אין שילטונות בתי-הסוהר אשמים באדישות למצבם וגורלם של האסירים הנ-תונים להשגחתם ומרותם?

השולם הזה

מדוע הפרו שילטונות כלא תל-מונד את החוק, ולא דרשו חקירה של נסיבות המוות של הנער שמעון לוי, שמת בכלא, תוך 15 יום מתאריך מותו, כפי שמצווה החוק?

האם הוכח הנער שמעון לוי בידי סוהרי כלא תל-מונד אחרי שנתפס בגניבת קפה בכלא, כדי לחגוג את יום העצמאות? והאם מכות אלה הם שגרמו לסימני הפציעה בצווארו?

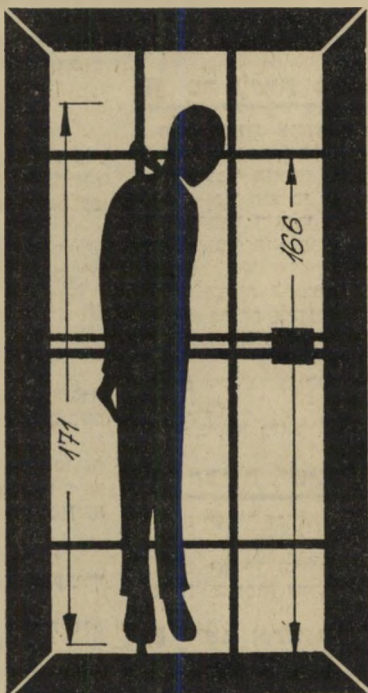
כיצד ייתכן שנער אסיר יזעק בכלא במשך 24 שעות לעזרת חובש ולא יקבל כל טיפול רפואי?

מעון לוי היה בן 16 ושמונה חוד-שים במוחו.

במדינה, בה נקטפים חיים צעירים מדי יום בגבולות ובדרכים, מבלי שיוצגו שא-לות כמו "למה?" או "מדוע?" נקבר שמ-עון לוי בצינעה, אפילו מבלי שהידיעה על מותו תופיע בעיתונים. אבל מותו של שמ-עון לוי חייב לזעזע ולעורר שאלות, דווקא מסני שלא נהרג בתקרית-גבול או בתאונת-דרכים.

כי שמעון לוי מצא את מותו בנסיבות מורדות ביותר בתוך כותליו של בית-סוהר ישראלי, שם היה מסור לשקום והשגחתם של נציגי החוק. הוא היה נער פשוט ור-גיל, בן למשפחה מרובת ילדים בשכונת נחלת-אחים בירושלים. כצעיר שבששת הב-נים במשפחה נאלץ שמעון להפסיק את לימודיו עוד בבית-הספר העממי ולצאת לסייע בסרגות המשפחה. בשעות היום עבד במגדניה ובשעות הערב השלים את לי-מודיו. לעיתים רחוקות בלבד יצא מתחומי

נער בתא מונד

איר מת בו כלא תל

בגין הברחת שני קילו קפה מחדר-האוכל. מסרת הגניבה היתה להעביר את הקפה לח-צר הכללית של בית-הסוהר. האסיר נתפס כשהקפה בידו.

"הודעתיו שהמיקרה יימסר למשטרת כפר-סבא וייפתח תיק. אך האסיר התחנן לבל אעשה זאת, כיתן שהוא עומד לפני סיום שני שלישי מתקופת מאסרו וידוע לו שהעובדת הסוציאלית המליצה בפני עליו. התייעצתי עם סגני מר קדמי והעובדת ה-סוציאלית להמן והעמדנו את עונשו על חמישה ימי בידוד, לאור התנהגותו הטובה בעבר. האסיר שמח על פסק-הדין והודה לי

כך נמצא הנער שמעון לוי ונלוויו על הדלת המסורגת של הצינוק בכלא תל-מונד. הוא קשר את צווא-רו במגבת לסורג שהיה גבוה ב-15 ס"מ בלבד מצווארו בעומדו על הריצפה. לשם כך עלה על הסורג, ממנו נפל או התחלק.

למפקד בית-הסוהר, מיכאל אברהמי, הי-תה גירסה משלו, אותה כתב בדו"ח שהוג-דר כסורי ונשלח לנציב בתי-הסוהר אריה ניר. כתב אברהמי על הרקע שגרם להכי-נסתו של הנער שטרם מלאו 17 שנים לציי-נוק: "ב-28 באפריל הובא שמעון לוי בסני

ללא דופי. הוא ספר את הימים עד למועד שיחרורו, התנהג בשקט ולא עורר שום בעיות. הוא ידע שבעד התנהגות טובה ינכו לו שליש מתקופת מאסרו. חודש לפני ש-עמד להשתחרר נמצא שמעון לוי תלוי ב-מגבת על סורגי דלת הצינוק בכלא תל-מונד. מאמצי רופא בית-הסוהר להצילו עלו בתוהו.

הוא שמח לזכת לצינוק
יך מת שמעון לוי בצינוק שבכלא תל-מונד?

השכונה הירושלמית בה התגורר. בתחילת השנה התגש שמעון לוי עם החוק, היה זה כאשר נעצר כחשוד בהש-תתפות בחרקה. המשטרה האשימה אותו בנהיגה במכונית ללא רשיון ובשימוש ברי-כב גנוב. שופט השלום הירושלמי, יעקב בוק, החמיר בצורה יוצאת-דופן כשגזר את דינו של שמעון. הוא הטיל עליו עונש שנועד להרתיע צעירים אחרים. דן אותו ל-11 חודשי מאסר בפועל. בפעם הראשונה בחייו ניתק שמעון לוי מסביבתו ומשפח-תו, נשלח לרצות עונשו בכלא תל-מונד. בבית-הסוהר היתה התנהגותו של שמעון

הסתכן שמעון בגניבת מכו-נת ונהיגתה ללא רשיון. הוא נשפט למאסר 11 חודש. זוהי תמונתו האחרונה.

היה מעביר שמעון את מרבית זמנו בשכונה וכימעט לא צא ממנה. שמעון הפסיק את לימודיו הסדירים בבית-הספר העממי ולמד בערב ועבד ביום.

שמעון לוי נושא דרשה בחגיגת הבר-מצווה שלו, כשהוריו שומרי-המסורת תולים בו עיניים מלאות תקווה. שמעון היה הצעיר בן ששת ילדי משפחת לוי והיה ילד טיפוחי.

בר-מצווה

הנובעות ממקרה מזעזע זה

שלא נפתח תיק נגדו.

עוד באותו יום הוכנס שמעון לוי לצי-
נוק, כשלדבריו מנהל בית-הסוהר הוא שמח
על ההזדמנות שניתנה לו לרצות בדרך זו
את עונשו ולהימנע ממשפט פלילי נוסף.
על מה שקרה למחרת סיפר הסוהר שלום
יפת: "בתאריך 29 באפריל בשעה 4.00
בבוקר, קיבלתי תפקיד באגף ג' ותאי הבי-
דוד. בשעה 10.00 בערך, בהיותי במסדרון
אגף ג', שמעתי צעקה מאסיר. ניגשתי
לכיוון תאי הבידוד, שם ראיתי את האסיר
הנדון תלוי על מגבת על סורג דלת התא,
ופניו כלפי הצינוק. מייד פתחתי את התא
מיספר אחד ושיחררתי את המגבת. תפסתי
בידי והוצעתי את הסגן והקצין התורן.
בעת שהאסיר הורד עליידי הוא היה מחוסר
הכרה."

סיפר רופא בית-הסוהר, הד"ר יוסף
שהושע: "בשעה עשר בערך הובא למרפאה
עלידי הסוהרים האסיר שמעון לוי, שהיה
מחוסר הכרה ומחוסר נשימה. בדקתי אותו
במקום. הדופק לא ניתן למישוש. קולות
הלב היו חלשים. מעל הצוואר היתה נפיחות
וכחלון. הגוף היה חם ולא היו סימנים של
כחלון במקומות אחרים. נעשתי לו מיידי הג'
שמה מלאכותית ומסגים באיזור הלב. לפי
הסימנים נגרם המצב כנראה עליידי חניקה."
הנשמה המלאכותית והעיסוי לא הועילה.
שמעון לוי מת. למשפחתו נמסר כי הוא
התאבד בתלייה בעזרת מגבת בתוך תא ה-
צינוק שלו.

החקירה נעשתה באיחור

ייתכן ואיש לא היה שואל יותר שאי-
לולת על נסיבות מותו של שמעון לוי,
ולא הבחין האב, שבא לזהות את גופת
בנו, בסימני פציעה על צווארו. אם הוא
התאבד בתלייה, כיצד באו סימני פציעה
בצווארו? שאל האב.

הוא סנה לעיון-הדין הירושלמי שרגא
בירן, שהחל לברר את נסיבות המוות. ואז
התבררו מיספר עובדות מוזרות ביותר.
בירן ביקש מהפחולוג הממשלתי, הפרופ'
היינריך קרפלוס, שבדק את הגופה לאחר
המוות, את הצילומים שנעשו בשעת הבדי-
קה. קרפלוס השיב במכתב לבירן שלא נע-
שו כלל צילומים כאלה. בירן איים במכתב
שני לפנות לערכאות כדי לדרוש את התי-
מונות. אחרי מכתב זה שלח קרפלוס את
התמונות שצולמו בשעת הבדיקה שלאחר
המוות, ביקש לבטל את מכתב הסירוב ה-
קודם שלו. בתמונות ששלח נראו בבירור
סימני פציעה על צווארו של שמעון לוי.
לפי החוק, כאשר מת אדם במוסד
סגור, חייבים שילטונות בית-הסוהר לפתוח
בהליכים לחקירת סיבת המוות בפני שופט
חוקר, תוך 15 יום מיום המוות. שילטונות
כלא תל-מונד לא עשו זאת. רק כעבור חו-
דש, ביום בו הגיש בירן בירור שלם בקשה
לחקירת נסיבות מותו של שמעון לוי, הוג'
שה בקשה במשטרת כפר-סבא מטעם נציבות
בתי-הסוהר לחקירת המוות.

כאשר החל השופט מנחם אילן לח-
קור את נסיבות המוות, הוגשה לו עדות
של אסיר בכלא תל-מונד, דוד דרעי, לפיה
סיפר דרעי כי אותו יום שמע את שמעון
לוי מאיים שיתאבד וכי מבצע לדלת תאו
ראה כיצד מבצע שמעון את ההתאבדות
בעזרת מגבת. הוא טען שאיש לא הקריא
לו את העדות הכתובה וכי למעשה שמע
את שמעון לוי צועק שהוא משתגע מכא-
בים. מתאו אין כלל אפשרות לראות את
הנעשה בצינוק בו ישב לוי. כל מה שראה
הוא קצה של מגבת המשתרע מבדע ל-
סורגי הצינוק.

שלוש עובדות תמוהות אלה מצביעות כי
לשילטונות כלא תל-מונד היה מה להסתיר
בפרשת מותו של שמעון לוי.

הסבר אכסורי

השופט החוקר עתה את נסיבות ה-
מוות יצטרך בראש וראשונה לקבוע
אם אומנם התאבד שמעון לוי, או שמותו
נגרם מסיבות אחרות.
הצורה בה נמצא לוי בידי הסוהר שלום
יפת, מעוררת הרבה ספקות בקשר לאפש-
רות של התאבדות.
שמעון לוי היה כלאו בצינוק שאורכו
2.75 מטר, רוחבו 1.18 מטר וגובהו 3.35
מטר. הוא נמצא תלוי על סורג הדלת ש-
גובהו מהריצפה הוא בסך הכל 166 ס"מ.
גובהו של שמעון עצמו היה 171 ס"מ.
כלומר, אם התאבד, הוא היה צריך לת-
לות את עצמו על סורג הנמוך ממידתו.
את ההתאבדות היה צריך לבצע בעזרת

מגבת באורך רגיל, שאת הקצה האחד שלה
היה צריך לקשור לסורג ואת הקצה השני
שלה לצווארו.

כל אדם יכול בניסוי פשוט ביותר להי-
זכח כי קשה ביותר להתאבד במצב כזה.
למפקד בית-הסוהר, מיכאל אברהבי, היתה
גירסה מוזרה עוד יותר על אפשרות ההת-
אבדות: "הוא כנראה החזיק את הקצה ה-
אחד של המגבת בידו ואילו בקצה המגבת
השני עשה לולאה ותלה את עצמו כשרגליו
מקופלות, הסביר אברהבי.

זוהי האפשרות האכסורית ביותר. אף
אדם אינו יכול לתלות את עצמו בחבל או
מגבת שהוא מחזיק בידו.

קשה גם להסביר כיצד נער צעיר, שלפי
עדות מנהל בית-הסוהר, שמח על שמכ-
ניסים אותו לצינוק כתחליף להארכת מא-
סרו, יתאבד למחרת היום מבלי שיהיה לו
כל מניע לכך, מה עוד שהוא יודע כי תא-
ריך שיחרורו מהכלא קרוב ביותר.

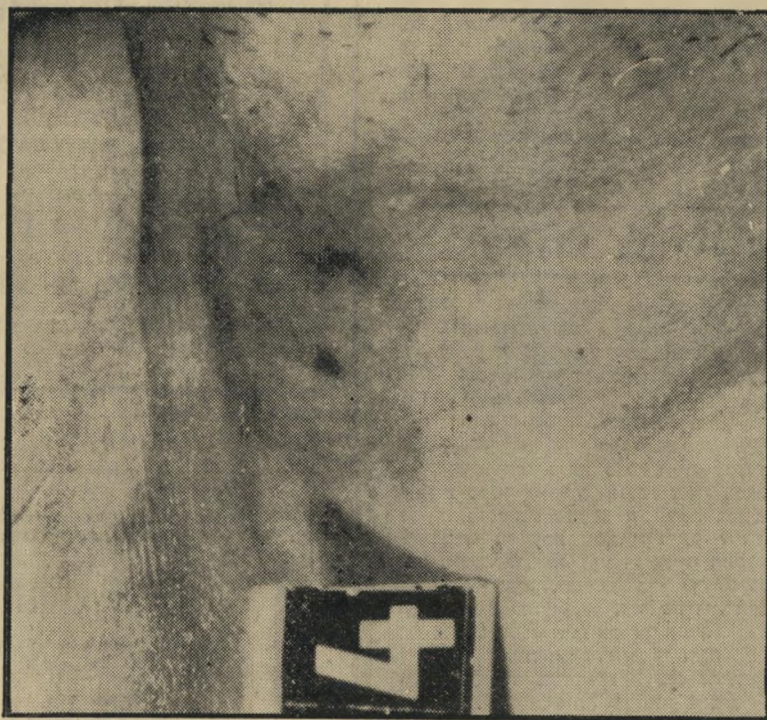
מצד שני ברור גם שאף אחד אחר לא
תלה את שמעון לוי בתאו. האפשרות ה-
יחידה שהשופט החוקר יצטרך לשקול אותה
כאלטרנטיבה להתאבדות היא האפשרות של
ביום נסיון והתאבדות. כלומר: האם ייתכן
שמישהו רצה להסתיר את נסיבות המוות
האמיתיות של שמעון לוי ולכן ביים התי-
אבדות?

24 שעות: "חובש! חובש!"

כי עון לוי בצינוק, יש לבדוק מה אירע
לו בשעות שקדמו למציאתו.

לפי דבריו של דרעי, ששינה את עדותו
בפני השופט החוקר, מסתבר כי שמעון לוי
הוכנס לצינוק ב-28 באפריל בשעות הצ-
הריים. הוא היה צריך לשבת בצינוק חמי-
שה ימים, אבל מייד אחרי שהכניסוהו לתא
אמר לסוהר כי הוא חש כאבים בצווארו
וביקש להביא אליו חובש. הסוהר דחה את
בקשתו, הסביר לו: "החובש נמצא היום
בטול-כרם."

סיפר דרעי: "שמעתי את שמעון נאנק

הפצעים המוזרים

צילומים אלה שנעשו בידי הפתאלוג הממשלתי,
הד"ר קרפלוס בשעת בדיקת גופתו של הנער שחי-
ה עון לוי, מצביעים על פציעות מוזרות בצווארו של הנער, שלא יכלו להיגרם מהמגבת
בעזרתה התאבד. ייתכן שפציעות אלה נגרמו ממכות שהוכה הנער לפני שהוכנס לצינוק.
השערה אחרת שהוא פצע את צווארו בציפורניו כשניסה להשתחרר מהמגבת שחנקה אותו.

רבע שעה, הוא חזר לתאי הבידוד רק קרוב
לשעה עשר ואז מצא את שמעון לוי מוטל
בתאו.

מעדות אלה ניתן לצייר את התמונה
הבאה:

אחרי שנתפס בגניבת הקפה מתדר-האוכל
של הכלא, כדי שחבריו יוכלו לחגוג עימו
את יום-העצמאות בשתיית קפה, הובא שמי-
עון לוי למשפט בפני מנהל הכלא. ייתכן
וקודם לכן הוכה בידי הסוהרים שתפסו
אותו. כאשר הוכנס לצינוק חש בכאבים
בגרונו, הוא ביקש להביא אליו חובש. קרוב

מכאבים במשך כל שעות היום. מדי פעם
היה צועק: "חובש! חובש! הביאו אלי חר-
בש! למחרת בשב בבוקר הוא שוב התי-
עורר בצעקות: "חובש! חובש!"

"שמעתי אותו מתאונן על כאבים חזקים
בגרונו. הסוהר יפת, שהיה אז בתורנות,
ניגש אליו ואמר לו שגם היום החובש לא
יכול לבוא אליו. כי הוא עסוק עם הרופא."
בשעה 8.50 הוציא יפת את האסירים לסי-
יול בחצר. לדבריו חזר לסיור בתאי הצינוק
בשעה 9.15 והכל היה בסדר. למרות ש-
התקנות מחייבות בדיקת תאי הבידוד כל

ל-24 שעות צעק שמעון לוי בכלא: "חובש!
חובש!" ולא ניתנה לו העזרה הרפואית ש-
ביקש אותה.

ייתכן שאז ניסה שמעון לוי לביים התי-
אבדות כדי שביאו אותו לחובש. הוא עלה
על הסורג התחתון של דלת תאו, הגבוהה
מהריצפה בכמה ס"מ. הוא קשר את צווא-
רו לסורג אחר. ואז כנראה נשמטו רגליו
מהסורג עליו עמד. כל הנפילה שלו יכלה
להיות מגובה של 10 ס"מ לכל היותר.
החבטה שספג לא היתה קשה ביותר אולם
הוא החל להיחנק. הוא ניסה להסיר את
המגבת מעל צווארו וכתוצאה מכך פצע
כנראה בציפורניו את הצוואר.

מכיון שאיש לא היה לידו במשך קרוב
לשעה, הוא איבד את הכרתו, וכשהובהל
אל הרופא שוב אי-אפשר היה להצילו.

האשמה: אדישות!

כסופו של דבר אין זה משנה אם
שמעון לוי מת כתוצאה מהתאבדות, או
מתאונה שנגרמה לו שעה שניסה לביים
התאבדות. המועד בכל הפרשה היא ה-
עובדה שנער שטרם מלאו לו 17, יכול לדי-
עוק במשך 24 שעות לעזרת חובש בצינוק,
ואיש לא יבוא לעזרתו.

האשמה הנופלת על שילטונות בית-הכלא
אינה אשמת אכזריות אלא אשמת אדישות.
ביום מותו של לוי היו בבית-הכלא רופא
וחובש, אבל איש לא טרח להודיע להם כי
אסיר מבקש את עזרתם הרפואית. אדישות
זו היא החייבת לקימם את דעת הקהל כל-
פי מה שמתרחש בין כותלי בתי-הסוהר.
המדינה שולחת אסירים לבתי-הכלא כדי
לבדודם, לחנכם מחדש או להענישם. אבל
היא אינה גורמת עליהם מות בבתי-הכלא.
חיהם של האסירים מופקדים בידי הסוהר
רים. יכולים להיות אלף ואחד מיקרים בהם
אי הגשת עזרה רפואית בזמן עלולה לגרום
למותו של אסיר.

מותו של שמעון לוי חייב לשמש אזהרה
לאדישות הקיימת בבתי-הסוהר לבריאותם
ושלומם של האסירים.

אנשים

גרוניני בורים גאפנוב, מתרגם היצירה עוטה עור הנמר לעברית. כשהבחין שלונסקי כי אף אחד מן הנכבדים שהוזמנו לטקס לא טרח לבוא, וגם שניים משלושת שופטי הי פרס לא הגיעו, קם ואמר: "בשמו של גאפנוב אני מודה על אלפים הלירות שהוענקו לו ומרוב כעס אני סוגר את פי".

דן בן-אמוץ שוליה לנגר

גדעון לביארי, איש המערכת התל-אביבית של מאגאזין הרדיו היום הזה, נוהג להשוות את עבודתם של עורכי התוכנית לזו של מלצרים. "אנחנו צריכים רק להגיש", אומר לביארי, "וכמו כל מלצר טוב, אסור לנו להכניס את האצבעות שלנו לתוך ה-מרק". מוכיר סיעת המפד"ל בכנסת, אריה האן, הגיע למסקנה כי חסד עשו אנשי הממשל הצבאי עם המתנחלים, שניסו לפני שבוע להתנחל בהר גרזים שמעל שכם, שעה שגירושם והחזירם לבתיהם, הם ביר האן: "אילו היו משאירים אותם שם, הם לא היו יכולים למצוא טלפון בסביבה להודיע להוריהם שהם לא חוזרים אותו לילה הביתה". מאז הפסיק דן בן-אמוץ את ערבי הראיונות שלו בהילטון, הוא פרש כמעט לגמרי מחיי הבוהמה התל-אביבית. מלבד התוכנית שהוא מגיש אחת לשבוע בגלי צה"ל, הוא נעלם מאור הזרקור. למרות זאת, כך מסתבר, אין בן-אמוץ הולך בטל. הוא החליט ללמוד ברצינות את מיקצוע הנגרות, ומדי שבוע הוא מקדיש שעות רבות לעבודה כשוליה בנגריה של נגר ערבי ביפו, מומחה לפיתוחי עץ. גם הסופר יגאל מוסקטון מחפש עיסוקים חדשים. יגאל מספר לכל מי שמוכן לשמוע כי אחת המפלגות במדינה הציעה לו מקום ריאלי ברשימת המועמדים שלה לכנסת. את

שר הביטחון

רודף נשים

זה היה מוכרח לקרות פעם, וזה קרה הי שבוע בעיתון ג'רוזלם פוסט, באחד מדיוחיו על ראשהממשלה. אחד מכתבי העיתון טעה טעות פרוידיסטית, כינה את ראשהממשלה בתואר "האדון גולדה מאיר". • כינוי הקליטה יגאל אדון. שעה שבאו שניהם לאחד הכינוסים שנערכו בבניינהאומה בירושלים, הם הגיעו בשתי מכוניות נפרדות. כשירדה גולדה מן המכונית, ניגשו אליה דיילות והובילו אותה לעבר הבניין. גולדה צעדה במרץ כה רב עד שאלון, שצעד אחריה, לא הצליח להדביקה. קרא אלון לעבר ראשהממשלה: "היי, העליה השנייה, בבקשה להאית את הקצבון". • ח"כ מרדכי סורקיס, שהוא תושב כפר סבא, התלבט בשאלה חמורה. בכפר-סבא התקיימו שתי אסיפות. באחת מהן נאם שר-החוק אבא אבן ובשנייה השר לא לא תיק מנחם בגין. סורקיס לא ידע לאיזו אסיפה ללכת. לבסוף הלך סורקיס לאסיפה בה נאם בגין. הוא ישב בשורה הראשונה, מחא כף לדברי השר וב-תום ההרצאה אפילו ליווה את בגין החוצה באופן הפגנתי. • הקהל שהצטופף ליד ה-מקום בו התפוצצה השבוע מכונית התופת בתל-אביב, הבחין זמן קצר אחרי הפיצוץ ב-שר הביטחון משה דיין, שהגיע למקום. מעריציו של דיין קיבלו אותו במחיאות-כפיים ואחד מהם אף הגדיל לעשות והחל לצעוק: "מוות לערבים!" נראה היה שהקרי-אות צרמו את אוזנו של השר, והוא נעץ במעריץ המשולהב עין זועמת וזה השתק מיד. • אנב, הסופרת האנגלית הידועה דפנה דה מורייה, בחרה במשה דיין, כשהתבקשה לבחור בדמות הגבר שהיא מעריצה. במישל שניערך על ידי העיתון הי-בריטי אובזרוור. היא כינתה אותו בשם "גאפוליאון של ישראל". העיתון עצמו הגי-דיר את דיין בצורה הבאה: "שר הביטחון בעל זוהר של מועדון-לילה, וחוש מפותח באופן לא רגיל ליחסי-צבור. מצועצע, מושך נשים וגם רודף אחריהן. הגנרל המחיר מסוגל להיות מסוכן לא רק בשדה הקרב". • גיבור השבוע היה ללא ספק המשורר אברהם שלונסקי, שהוזמן לנאום בטקס חלוקת פרס צ'רניחובסקי לסופר היהודי הי

לבילוי מושלם

רכוש
CASSETTE RECORDER
רשקול נייד פיליפס

המכשיר המהנה והמשמיע צלילים ערבים
לבדור, לחסיבות בבית, לפיקניה, בנסיעות
וברכב- בתוספת מתקן לאחזקת הרשקול

PHILIPS
פיליפס

פרסום שפי חיפה

מזכירתה הפרטית של

ז'קלין קנדי אשליצה:

בתקופת מגוריה בבית-הלבן, הצליחה ז'קלין קנדי לבובו בשנה אחת על הוצאות הי-משפחה יותר מכל משכורתו השנתית של בעלה כנשיא ארצות-הברית. היא הוציאה בדיוק 121,461 דולר ו-16 סנט — ואילו משכורתה של הנשיא באותו זמן היתה 100 אלף בלבד.

מה שלא הפריע לה כלל להיות קמצנית נוראית בקשר לאחרים, טוענת מארי בראלי גלאגר, מזכירתה לשעבר של ג'קלי, במאמר שפירסמה זה עתה בשבועון-הענק ליידיס הוט ג'ורנל. לדבריה, החמירו ענייני התקציב המשפחתי בבית-הלבן עד כדי כך, שקנדי המנחת נאלץ להוציק את אחד מידידיו, מיי-חה פינאנסקי, כדי שיוציאם מן הבוק.

הסיבה לטענת המזכירה: ג'קלי נהגה תמיד לקנות כל מה שהתחשק לה בלי להתעניין כלל במחיר. היא היתה מבובזת אלפים — אך מנסה לחסוך בפרוטות. את הבגדים ש-נמאסו עליה נהגה למכור לחנות מיוחדת בניו-יורק, וכאשר ביקשה ממנה מזכירתה

אפילו ביררה אם ניתן לפרק את היהלומים מתוך החרב המפוארת שהיא ובעלה קיבלו במתנה מהשאה של איראן. 1962, ממשיכה גלאגר ומגלה, ציוותה הגברת הראשונה שבמסיבות-קוקטייל בבית הלבן יחלקו לכל אורח קוקטייל אחד בלבד

ג'קלי הקמצנית

— ורק למי שיתקש מאוד, עוד אחד. "הדהימה אותי במיוחד הוראה שנתנה ג'קלי לאן לינקולן, האחראית על משק ה-בית", מספרת המזכירה. "היא הורתה לה שבמסיבות פרטיות, לא רשמיות, עליה להד-ריך את המלצרים למלא מחדש כוסות ריקות שהשתמשו בהן, בתנאים שאין עליהן סימני-שפתונים".

את אחד ממעליה, שנועד להימכר לאותה חנות, לא היססה ג'קלי לדרוש ממנה תמורתו 65 דולר — למרות שהיא עצמה הוציאה באותה שנה 40 אלף דולר על בגדים חדשים לעצמה. ג'קלי ניסתה לחסוך לא רק בבגדים ישנים: היא ביטלה את המינהג שהיה מקובל בבית הלבן, לחלק מתנות-מוזון לבתי יתומים, ו-

תלוש הנחה
לספרו של אורי אבנרי
מלחמת היום השביעי
(כוחו יפה עד 31.7.69)

נא לשלוח לי טפסים של הספר "מלחמת היום השביעי", במחיר מיוחד של 7 ל"י הספר.
אני מצרף סך ל"י.

השם:

הכתובת:

מה קרה באמת

ליד מערת המכפלה?

האלוף השולף

הידיעה שפורסמה לפני שלושה שבועות בעיתוני ישראל עוררה התפעלות מצד ה"קוראים" סופר בה בפרוטרוט כיצד הצליח אלוף פיקוד המרכז, האלוף רחבעם ("גנ") דין, לשלף את אקדחו במהירות, לירות בחבלן ערבי ולמנוע עלידי כך אסון גדול.

הדבר אירע ליד מערת המכפלה בחברון, סופר באותה ידיעה, גנדי, בחברת המושל הצבאי עופר בן-דוד ועוד קבוצת קציני צה"ל, ביקרו בחפירות הארכיאולוגיות ה"נערכות ליד מערת המכפלה. אותה שעה הסתער חבלן ערבי על אנשי משמרה-גבול המופקדים על המקום. בעזרת שבריה ארוכה הוא דקר אחד מאנשי משמרה-גבול, הסתער לעבר גנדי והמושל הצבאי של חב"ר, כשהוא עומד לדקור גם אותם.

כמו בסרט של המערב הפרוע באה הישועה ממקום שאיש לא ציפה לה. גנדי שלף את אקדחו במהירות, ירה בחבלן הערבי ברגליו ופצעו.

היה זה סיפור גבורה מרתק, אלא שהוא היה לקוי בחסר. מסתבר שמה שאירע ליד

מערת המכפלה לא היה מערבון, אלא מער" כון נוסח רשומון, בו היו גירסות נוספות על מה שאירע.

החבלן הערבי לא היה אלא אחד ממשור געי העיר, הידוע באי-שפיותו. הוא לא החזיק בידיו שבריה ארוכה אלא שפור של קבאבי. והוא לא תקף כלל את גנדי ואת פמלייתו.

לאחר שאותו מטורף דקר בשפור את אחד

מאנשי משמרה-גבול, הוא עלה על גג של בניין סמוך וסירב לרדת משם, כשהוא מנופף בידו בשפור. גנדי הגיע למקום כע" בור זמן. הוא ראה כיצד אנשי משמרה-גבול והחיילים מנסים לשכנע את המטורף להסגיר את עצמו. שיחת השיכנוע נמשכה כ-20 דקות. כשעמד המטורף במריו, הציעו אנשי משמרה-גבול לעלות אליו ולהורידו בכוח. ברגע זה שלף גנדי את אקדחו וירה בערבי הבלתי-שפוי ופצעו.

דובר צה"ל שהתבקש למסור את גירסתו שלו לפרשה, אמר בתארו את המיקרה: "התוקף המשיך בהשתוללותו והתקרב לעבר בר קצין מפמליית האלוף. הוא זרק לעברו אבנים וסרץ לעברו כשהשפור בידו. ניתנה הוראה לירות לעברו או לפגוע ברגליו — לאחר שלא נענה לקריאות להפסיק את תוקפנותו. הוא נפ" גע עלידי האלוף ואיש משמרה-גבול שירו בו ב"רבזמן".

● האלוף במידואים מתתיהו פלד, בתגובה על טענתו של שרה-הסברה ישראל גלילי, כי אין בנמצא יישות פלסטינית: "כל מי שחרד באמת למהותה ה"מוסרית של ישראל, יראה בדבריו של השר גלילי עדות לכך, שהתדרדרותו המוסרית לא רק שהחלה, אלא שאנו כבר מזנקים, עם הראש קדימה, אל קדירת הסיאוב הפוליטית".

● סגן שרה-אוצר צבי דיני שטיין: "ישראל היא מדינת האי-אפשרות הבלתי-מגובלות".

מיושבי הקפה, ביניהם הבמאי מיכה שג"ר, הצייר יוסי שטרן, השחקנית יעל אביב והמשורר דן עומר. כאשר גודע לכרמלה דבר העצומה שהוגשה עבורה, היא פרצה בבכי.

פסוקי השבוע

● שרה-בימחון משה דיין: "אני מעדיף את המצב הנוכחי — בלי שלום — על פני שלום עם מצרים וחזרה לגבולות ה"4 ביוני".

המיפגש של הבהמה הירושלמית. כרמלה, המגדירה את עצמה כ"תימניה גועית", היא כבר סכתא לנכדים ועובדת שנים רבות ב"טעמון תמורת משכורת רעב של 280 ל"י בחודש. יום אחד הגישו יושבי הקפה לבצל המקום, מרדכי קוף, עצומה בה הם תוב" עים להעלות את שכרה של כרמלה ל-350 ל"י לחודש. בעצומה צויין שאם אין בעל טעמון יכול להרשות לעצמו לשלם משכורת כזו, מוכנים יושבי הקפה שיעלה את המחיר רים ב"10%. עד כה חתמו על העצומה כ-25

שם המפלגה אין יגאל מוכן לגלות, כדי לשמור על שמה הטוב של המפלגה. ● לזוג האמנים שרשיק שני ואריק לביא נולדה השבוע במזל טוב — בת. ● האמרי גן והמפיק אברהם ("פישנר") דשא, הני צית בצורה מקורית את שם להקתו, הנשם החיוור. הוא כינה את בנו, שנולד לפני שבועיים, בשם גשש דויד. ● אחת הדמויות הבולטות ביותר בחיי הבהמה ה"ירושלמית היא כרמלה חמד, המלצרית של קפה טעמון בירושלים, המשמש כמקום

★ פסטיבל הקצב הישראלי 1969 ★

מטעם מערכת העולם הזה

ביום חמישי 24.7.69 ב-8 בערב, בפארק הלאומי ברמת-גן

בהשתתפות מיטב הלהקות בארץ (לפי סדר א"ב)

הכוכבים הכחולים ★ המהפכה ★ העכבישים ★ המוסקיטוס ★
השוקולדה ★ נערי החצר ★ פעמוני סוני

הופעת אורחים מחו"ל:

THE TEENMAKERS

שרביט הזהב
שרביט "פז"

פרס ראשון
בפסטיבל

ויטמן
תעשיית
גלידות
בע"מ

הפסטיבל
נערך
בחסות

כרטיסים
להשיג
בכל
משרדי
הכרטיסים
בעיר

הפקה:
מופע אמנים
1969 בע"מ

הציוד האלקטרוני
"ראקום-תעשיות"

הכתר למלכה והפרסים
יצירת "טופו" תכשיטים

בחירת מלכת הגוגו
בחסות "לידי אסקווייר"
צבע הקסם לנעלים

קולנוע

כוכבים

אבות ובנים

כיוון שעכשיו הריונות ולידות זה דבר כל-כך מקובל, נעשתה אקטואלית גם ה"שאלה" מה תעשה כשתהיה גדול, שלא ל"דבר על "את מי אתה אוהב יותר, את אבא או את אמא".

כששואלים אמא או אבא ישראלים מה הם רוצים שבנם יעשה כשהיה גדול, אין להם הרבה בעיות. הם רוצים רק שהוא יהיה חי. בחוץ-לארץ זה קצת יותר קשה. לכן, כש"שאלו את אני גיירארדו מה היא רוצה שבתה ג'וליה (6 וחצי) תעשה כשתהיה גדולה, היא התלבטה, התלבטה, ובסוף אמרה שהיא רוצה שהבת תעשה מה שהיא רוצה. שהיא תבחר בעצמה. היא רק רוצה שתאהב את אמא שלה, כל החיים, וכמובן, שלא תחתן בגיל 20, כי היא לא תרשה דבר כזה, ומובן ש"היא תהיה שחקנית".

אלא מה היא תהיה?

ז'וליה טרינטיניאן רוצה שבתה, פולין (שלושה חודשים), תהיה רקדנית, אפילו לא מיקצועית, כי זה דבר הנורש הרבה מש"מעת ועבודה, וזה ישפר את אופייה. הוא רוצה שהיא תהיה רכה, עדינה, נשית, ושי-

דיסמל ז'וליאן

אין סיכוי שיהיה פועל

לא יהיה לה הרבה כסף, כדי שתרגיש קצת קשים בחיים. אבל לזה אין לה שום סיכוי. קלוד ריש היה רוצה שלבתו נטאלי (4 ו-חצי) תהיה בגיל עשרים השכלה כל-כך רח"בה, שהיא תוכל לבחור לה בקלות מה ש"היא תרצה לעשות בחיים. "אם היא תגיד לי שהיא רוצה להיות עקרת-בית, אני אסכים." בנו של אשה דיסטל, ז'וליאן (18 חוד"שים) יהיה פשוט ספורטאי. הוא יעשה כל הזמן תרגילי-ספורט, והדבר הזה יחנך אותו וייתן לו ערכים מוסריים, חוש להתחרות ול"מישחק הוגן. מובן שהוא יהיה עורך-דין או משהו כזה, ושאלן שום סיכוי שהוא יהיה מלח, או פועל.

סרטים

הלוחם באש

לוחמי הגיהנום (ציון, ירושלים; חן, תל-אביב) כמה זמן אפשר לראות שריפות? לא ברור. גם איש מיוצרי הסרט לא סרח לשאול זאת את עצמו או את הקהל.

רואים את ג'ון ויין, שנלחם כבר בכל-כך הרבה דברים בחייו, נלחם הפעם בבעירות ובאש, ודרך אגב גם קצת באנשי גרילה וגי צואליים, כי אחרי שנגמרו לו האינדיאנים ואחרי שהוא כבר גמר את אנשי הוויאט-קונג בוויאט-נאם, לא נשאר לו כבר במי להילחם אלא בלוחמי-התופש ובשריפות, כי קצוות נידחים של העולם.

מובן שיש גם בעיות נוספות, מלבד של"שים דליקות שהוא מכבה בתור מכבה-אש מיקצועי. יש לו גם אשה שאינה רוצה בעל במיקצוע כל-כך מסוכן (ורה מילט), ויש לו גם בת שהתרחקה ממנו והיא זרה לו, וכל מיני בעיות המשתדלות במאמצים רבים ל"מלא שעותיים של סרט ואינן מצליחות.

ויין עצמו עסוק, בינתיים, במלחמות עם חברי בית-הנבחרים, שגילה כי קיבל באקשיש של כמיליון דולאר מקופת משרד-הביטחון כדי לעשות את הסרט שלו נגד הוויאט-קונג.

טלוויזיה

SCHAUB-LORENZ

**לא
זקוקה
לפרסום!**

מספיק לשאול רבבות קונים של טלוויזיות "שאוב-לורנץ"

ביתנסיה ריאליט

הרשמה לשנת הלימודים תש"ל לכתות בוקר ט', י', י"א, י"ב

**לבורנמים כימיים
גרפיקה-שרטוט
ציור אופנה
פקידות**

**תיכון מקצועי במגמות
רדיואלקטרוניקה
טלוויזיה - תעופה**

**תיכון עיוני בפצחה
הומניסטית
ריאליט**

כולל הכנה לבחינות חבירות הנערכות על-ידי משרד החינוך
הוראה על-ידי מורים אקדמאיים בעלי נסיון * סטיפנדיות

כ"ב	פתח-תקוה	חולון	בת-ים	רמת-גן	חיפה	תל-אביב	סרטים, הרשמה, 9'1, 5'8
חברון 22 מסנת מודיעין 77 ר"ג	ברכוכבא 1	סושלוב 36	רוטשילד 33 ע"י המצבה	ביאליק 42	שמריהו לוינ 30	ברנר 17 מסנת אלנבי 55	

אוהד!

אנחנו יוצרים כוח חדש. עזור לנו.

מלא! גזור! ושלח!

תנועת העולם הזה כוח חדש, ת. ד. 136, תל-אביב

☐ אני מבקש להמציא לי חומר הסברה של תנועתכם - בלי התחייבות מצדי.

☐ אני אוהד התנועה ומבקש לקבל חומר שוטף

☐ אני מבקש להזמין אותי לאסיפות התנועה במקום מגורי

☐ אני מוכן להתנדב לעזרת רשימתכם ביום הבחירות

☐ אני מבקש להצטרף כחבר לתנועה

השם	הכתובת המלאה רחוב עיר	מס'	מס' טלפון
גיל	מקצוע		

הקשורה על כבל הדראש

ג'ין שרימפטון המפורסמת: קשר יחיד מתחת לסנטר, קצת לצד, דבר הנותן אפקט כפול: "מראה סבתא" ושובבות.

תיסרוקת הקשר מתחת לסנטר פשוטה לביצוע, אינה מצריכה זמן. אפשר לעשותה בכמה גירסאות — קשירת קצוות השיער מסביב לצוואר, או קשר יחיד עם קצוות נופלים בחופשיות, ועוד. עלי-מנת לקבל את התוצאה הטובה ביותר, על השיער להיות חלק, בוקה ו"כבד", המצמידים את השיער לגולגולת. למטרה זו יצאו לשוק מיספר תכשירים חדשים.

המפורסם. בתמונה מימין — אחת מדוגמניותיו. בתמונות משמאל — ג'ין שרימפטון הנהדרת, בכי בודה ובעצמה. "כשאתה מטפל בשערה של ג'ין שרימפטון", אומר ארה, "אתה מתנהג בחרדת-קודש. התיסרוקת הזאת היא שיא הפשטות. אתה מחליק ומסרק את שערה עד שהוא נהיה כזרם מים בנהר, ואחר קושר את התלתלים הכבדים מתחת לסנטר, כך שהכל יהיה צמוד לראש". מה חושבת הדוגמנית מיספר 1 בעולם על היצי-רה? "יש לו עין נהדרת וחוש סיגנון כביר. תני לו יד חופשית, והוא יעשה מה שהכי טוב בשבילך".

מה דעתך? זהו המראה החדש לבעלות שיער ארוך — או שיער קצר ופיאה ארוכה. השיער נקשר מתחת לסנטר, והתוצאה — עינייך הרואות. כפי שסיפרתי לך בשבוע שעבר, תבליט השנה התיסרוקת את המראה הנשי, והעיקרון שישלוט הוא — הצידה. השיער לקודקוד ויצירת רושם "כבד", בניגוד לרושם האורירי שיערו התיסרוקות המנופחות. בעמוד זה — הגירסה החדשה לבעלות שיער ארוך. תיסרוקת הקשר מתחת לסנטר משמשת גם כתחליף למטפחות-הראש החוזרות לאופנה. התיס-רוקות בעמוד זה הן הן יצירתו של ארה גאלאנט

השרימפ מרשה לעצמה גם וריאציה חורגת למדי מהנושא: הקשר על העורף, במקום מלפנים, התלתלים שמוטים על הגב.

עקרת-בית —
מיקצוץ מיותר

יה זה חלום-חייה של כל עקרת-בית בעולם, ואמנם, הגבירות שנכחו לא הסי תירו את התלהבותן. הרעיון עצמו היה גדול: לחסל את תפקידיה של עקרת-הבית. הציעה אותו לא אחת מאשר ואלנטינה טרשקובה, האסטרונאוטית הרוסית. האשה היחידה בעולם שריחפה בחלל העלתה את הצעתה זו בקונגרס העולמי של הנשים, שערך בהלסינקי עלידי פדרציית הנשים הדמוקרטית הבינלאומית. לדברי אשת-החלל, יש להעביר את כל העבודות המשעממות והמכניות של עקרת-הבית לידי הגופים האחרים למתן שירותים ציבוריים, בדיוק כמו איסוף-אשפה. או אז תתפנה האשה לעבודה יוצרת. מאחר שהנשים מהות מחצית מכוח האדם העובד במשק, יהיה בכך מנוף עצום לקידום החברה האנושית. לדבריה, בודקים כיום מדענים בברית-המועצות את האפשרות להעביר שורה שלמה של תפקידים, כגון הכנת ארוחות, ניקוי הבית, כביסה ושאר

האשה
בעולם

פעולות "משעממות ומכניות", לידי השירותים הציבוריים. הגברת טרשקובה רק לא פירטה מי בדיוק יעשה את כל העבודה הזו, לאחר שהיא תוצא מידהין של עקרות הבית.

גיזרה חטובה --

למרות הסוכר

ר איש-ממשלת קובה פידל קאסטרו יצא לאחרונה בדברי שבח והלל על גיזרתן החטובה של בנות ארצו. היה זה בעת שחלק על דעתו של מדען בריטי, שטען כי הסוכר משמין. הדבר אירע בעת קונגרס בינלאומי שנערך בהוואנה. ד"ר טומס פרסטון, מומחה-תזונה בריטי, העובד בהוואנה, הביע דיעה פסימית ביחס לאפשרויות הגידול של צריכת-הסוכר בעולם. הסיבה: נטייתה של האשה המודרנית לשמור על גיזרה חטובה, ולהימנע בגלל זאת מסוכרים.

בקומה להגנת ארצו (הסוכר מהווה 80% מכלל הייצוא של קובה), יצא קאסטרו חוצץ נגד דעתו של פרסטון. לדבריו, זוהי אמורנה תפלה בלבד. "בנות קובה ידועות כי רחבי העולם כחתיכות סוג א", הכריז ראש הממשלה המזוקן, לקול תשואות אדירות, "זוהי, למרות שצריכת הסוכר לנפש בקובה היא מן הגבוהות בעולם."

סיפוק הגבר --

בחברה מהפכנית

ש בעייה חמורה במצריים, הנוגעת לגברים ולנשים כאחת: חוסר תעסוקה מתאימה למסיימי האוניברסיטאות. בעול הפיתרון ת שא, כנראה, האשה המצרית לבדה.

בשנה האחרונה, סיימו את האוניברסיטה סות של מצריים קרוב ל-100 אלף צעירים — כ-25% מהם בחורות. אלה, טענו הגברים, דוחקות את רגלי האקדמאים ממין זכר, יוצרות מרידות הרת-סכנות ליציבותו של המישטר.

על כן העלה הדיקאן של אוניברסיטת אלכסנדריה הצעה בלתי-אקדמית לחלוטין: החל מהשנה הבאה, יוסיפו שנת-לימודים נוספת בכל הקאמפוסים. ילמדו בה רק סטודנטיות, מכיוון שהיא תהיה מוקדשת כולה לנושאים שיכשירו את הסטודנטים למלא תפקידים נשיים בחיים. הקורס ייקרא "האשה בחברה המהפכנית". אבל הכוונה, מן הסתם, ללימודים בנושאים כמו כלכלת הבית, גידול ילדים וחינוכם, וכיצד לספק את רצונותיו של הגבר, בחברה מהפכנית, כמובן.

מכשיר מעולה
שרות מהימן
טלביזיה "סאבא"
הנאה לכולם

SABA

הגיע משלוח חדש

מהטלביזיה שכבשה את אירופה T. 240
מיתרונות T. 240, אוטומטיק:

- ✱ מסך פנורמי 61"מ x 6"לחצני תחנות לכיוון ערוצי UHF, VHF
- ✱ רמקול חזיתי ✱ מבנה פנימי קל ונייד לעזרת אנשי השירות
- ✱ עיצוב מודרני, ארגז מעץ מעודן, פוליטורה מבריקה, אגוז טבעי מט.

להשיג בכל חנויות הטלביזיה המובחרות

השרות

לכל מכשיר מלווה שרות מקצועי מהיר ומסור עם התחייבות של "שירותי סאבא בישראל" להספקת חלקי חילוף אורגינליים מינימום שבע שנים. טלפונים: 239715-246513.

בתר - והגבולה

האם עלייך לעודד את בתך, בגיל הטיפשעשרה, להשתמש בגלולות נגד הריון, או לאסור זאת עליה? פרופסור חיים גינות, בסיפ-רו „בין הורים לבני-הנעורים“, — שפרק נוסף מתוכו מוגש לך להלן — מגיב בצורה חד-משמעית על שאלה זו. ועל הנושא בכללותו: כיצד תתייחסי לשאלת פעילותם המינית של ילדייך בגיל הנעורים? האם להדריך אותם בצורה יזומה, להסתפק רק בתשובה על שאלותיהם — או לסרב לדון ולהפנותם למומחים?

לחתי יותר מדי. היום, בת 17, היא תמימה כמו תינוקת. היום אני מצטערת שהיא לא מעורה יותר בחברה וסופסטיקייטד."

„שלא תיכנס להריון“

אם חמישית: "לדעתי צריך להפסיק למכור לילדים את כל הדעות־הקדומות בעניינימין. בני טיפושעשרה כיום, ברגע שהם מתאהבים, אינם מהססים לקיים יחסי־מין. אני לא חושב שבת־שנחנו יכולים לעשות משהו בקשר

שם כליכך הרבה מורים ומורות, איך אני
אדע בכלל מי המורה שלי, הרי אני לא
מכירה אותה? ואיך אני אדע לבד איפה ה-
כיתה שלי? הביסטפר כליכך גדול, עם כלי-
כך הרבה קומות ומסדרונות ארוכים, זה לא

דאגה בלב איש — ישיחנה. אותו דבר
אשה. אבל מה עושים כשהאשה היא פספס
סית בת שש, והדאגה, בעיניה, היא גדולה
ועצומה, והיא לא יודעת בכלל איך להשיחנה?
היום הראשון והשני השבוע היו מלאי

יש גם דאגות רציניות בחיים

הזוגות והמשפחות. סוף השנה, התעודות. ה' כתיים השתחררו מעול, והנשמות הקטנות התחילו לנשום כבר את אוויר החופש ה' גדול.

ובתוך כל המהומה והעליצות, הריצה מ-
חגיגת-הסיום בגן של דנה לטקס חלוקת ה-
תעודות בבית-הספר של רוני, אני מבחינה
שדנה עגומה במיקצת. לא יכול להיות, אני
אומרת לעצמי, זה רק נדמה לי.

יומיים זה ככה נדמה לי, עד שביום שני
בערב זה כבר לא נדמה לי. אני בטוחה. פת-
אום, סתם ככה, פורצת דנה בבכי, בלי כל
סיבה נראית לעין.

„דנה'לה, מה קרה, מה כואב לך?“
„שום דבר.“

„אז למה את בוכה?" אין תשובה, רק ילל ונהי.

„דנה“לה, הלא כולם שמחים היום. מחר ה' חופש הגדול. רוני גמרה את כתה ה' ועולה לוי, ואת תלכי כבר השנה לבית־הספר. את לא שמחה? איפה שמחה — היללות מתגברות בעוד אוקטבה, עד שלבסוף נפלסת ה' אמת:

„אבל איך אני אהיה לבד בבית־הספר?
מייללת הקטנה בלב שבור, „הרי אני לא
יודעת בכלל לכתוב ולקרוא, אז מה אני
אעשה כשהמורה תשאל אותי? ומה המורה
תעשה לי אם אני לא אדע לענות לה? ויש

כמו הגן של בלומה שזה רק חדר אחד. ומה יהיה אם אני אצא בהפסקה ולא אדע לחזור לכיתה? אני לא יודעת לקרוא את מה שכתוב על הדלתות. אני כליך מפחדת, בושה! הההההה...”

לזה — מלבד להדריך אותם אין להשתמש באמצעי־מניעה, כדי שלא יסחבכו בצרות.”

אם שישית: “כשאני הייתי בגיל ההתבגרות, הדבקתי על הראי בתדירות־הינה של את דברי הניגוניו, מעשה הוא מוסידי אם אתה מרגיש טוב אחרי שביצעת אותו, וידי מוסידי כאשר אתה מרגיש רוע. יציתי יחסי מין בגיל הנעורים בלי שום הרגשת אשמה, אבל עכשיו, כשאני אם לבנות בגיל הזה, אני מבולבלת. מבחינה הגיונית, אני משלימה עם הרעיון של יחסים לפני החתונה, אבל אני לא רוצה לדעת שהן עושות את זה. אני גם לא רוצה שהן תתייעצנה איתי, ולא שתחלקנה איתי בחוויות. והיעקר — אני לא רוצה שהן תיכנסנה להריון.”

ערכים מנוגדים

י"ח זו מלמות על הערכים המגודרים והבלבול השוררים בין הורים בנושא קשה זה. קשתהדעות נעה בין הורים מסבכים אפילו לזכר עם לדיהם על המין לבין אלו שלא רק מדברים, אלא אף מספקים מאצעי-היגיעה, בני הטיפשעשורה ודועים כמובן על חילוקי הדעות בין המבוגרים והם ניצבים מול נגוד מעיק: מצד אחד, מבוססת החברה המודרנית שלנו על המין המין נמרת, למטרות מסחריות, על כל מקל קולנוע וטלוויזיה, על כל בימת תיאטרון ועל כל שלט מודעות. מצד שני, מתחשק חבל המבוגרים, טועות שהמין אסור לפני הנישואין. נגוד זה יוצר בבניהנעורים מתח ותיכוד פנימי.

A black and white photograph showing the lower legs and feet of two people sitting on a wooden bench. The person in the foreground wears corduroy trousers and dark shoes. The person in the background wears plaid shorts and white socks. A pair of sandals is on the ground.

[illegible]

החורים והגלולה

כיצד צריכים הורים להתייחס לשי-
מוש בגלולה על-ידי בתם בגיל-הנעורים?
אם, שבתה בת 18^ה עמדה לנסות מהבית ל-
קולג', באה להתייעץ בפסיכולוג, הבת ביק-
שה מאמה לקנות לה גלולות למניעת-הריון.
סיפרה האם הנבוכה:

„אני מכירה את בתי. אני יודעת שברגע
שהיא תתאהב שם בבחור, היא תשכב איתו.
(המסך בעמוד הבא)

בתך והגלולה

(המשך מהעמוד הקודם)

עם גלולות, לפחות, היא תהיה בטוחה. אבל אינני יכולה להשתחרר מההרגשה שאני נהיית בזה כאילו שותפה מראש לפשע. השיב הפסיכולוג: „ענית כמוכן בעצמך על שאלתך. מחד, את חשה שאת מבינה לנפשה של הבת, אבל לעומת זאת אינך רוצה שרגש ההשתתפות יובן עלידה כהסכמה ואישור ל מעשיה. את יודעת שאם תקני לה את ה גלולות, נתת לה בזה כאילו את אישורך, בעוד שלמעשה את כלל לא מסכימה לחת אישור כזה.“

בני טיפשעשרה, בנים ובנות כאחד, ה מבקשים מהוריהם אמצעי מניעה — מוכיחים בכך חוסר בגרות ונכונות לחיימין. כי ב בקשתם זו, הם מבקשים בעצם לקבל אישור למעשיהם. אולם אדם מבוגר אינו נוהג ל הטיל את האחריות למעשיו על הוריו. הוא מחליט בעצמו — ונושא בתוצאות בעצמו. הוא דואג, נאבק ברגשי אשם, מתייסר ומח פש, תוך קשיים ולבטים, את דרכו — ב עצמו. ללא יסורי הצמיחה הללו, אין צמיחה בכלל. הורים המעניקים לילדיהם אמצעי מניעה, שוללים מהם ניסיון נדיר וחיוני: את המאבק הפנימי של אישיות מתפתחת. ללא מאבק זה — אין גידול. כדי להפוך למבוגר באמת, חייב בן הטיפשעשרה לעבור את כל חוויות ההתבגרות: לא רק המיניות, אלא גם הריגשיות.

★ ★ ★

לשם מה חינוך מיני?

יש עדיין כיום הורים התוהים אם רצוי בכלל לתת חינוך מיני לבני הטיפשעשרה. שאלה זו באה קצת מאוחר מדי. נערים ו נערות זוכים כיום בכמויות ענק של שטיפת מוח מינית — בקולנוע, בחדר בית הספר, במסיבות של החברה. מבין כל הסובבים את ילדיך — רק את, בעלך והמורים פוחדים לדבר איתם על המין.

חינוך מיני הוא חיוני כיום — כאמצעי נגד לפירסומת המינית המציפה את הנוער. החברה אינה יכולה להמשיך להרשות לרחוב ולצירני הסרטים להיות מורי ילדינו בשטח כה חיוני לאושרם בעתיד. וחינוך מיני נאות אין פירושו רק לימוד פרטים טכניים. ה חינוך חייב לכלול שני דברים: ערכים ו מידע. ערכים לומדים בבית, ומידע לומדים אצל מומחים.

יש וילדיך תוקפים אותך בשאלות בענייני מין לא מתוך רצון לדעת, אלא רק כדי לענות לשאלות פרובוקטיביות. להורים מותר לשמור על רגש הצניעות שלהם, אפילו ש יהיה מיושן. הם אינם חייבים לענות ל שאלות המביאות אותם במבוכה, ואין הם חייבים גם לדעת הכל, בדיוק כמו שאין הם מומחים למדעי החלל. במידה והורה חש שהוא מעוניין לענות על שאלה בענייני מין, שיעשה זאת. כשהוא חש התנגדות, שיפנה את הילד למומחים.

חינוך לערכים, לעומת זאת, חייב להינתן בבית. גייסון בן ה-18 בא הביתה לביקור מן הקולג' בו למד. סיפר הוא לאביו: „אני חושב שלמדתי כבר להכיר מה הבדל בין בנים לבנות. בנות משתמשות בסקס כאמ צעי לזכות באהבה. בנים משתמשים באהבה כאמצעי לזכות בסקס. הפילוסופיה שלי היא: שכב איתה וזרוק אותה.“

שאל אביו: „ומה קורה לבחורה אחרי שאתה, ועוד עשרה כמוך, שוכבים איתה וזורקים אותה?“

„זה לא העסק שלי“, השיב גייסון, „אני מנסה לא לחשוב על זה.“

„אז כדאי שדווקא תחשוב“, אמר האב, „יש פיתגם סיני, אם הצלת אדם מטביעה, אתה אחראי לחייו. אם הרשית לבחורה להתאהב בך וניצלת את זה, אתה לא יכול להתעלם מריגשותיה.“

ואכן, נערים ונערות צריכים ללמוד כי אין זה נכון שהכל מותר באהבה. לא הכל מותר. אסור לנערה למתוח ולגרות את הבן לשוא. ואסור לבן להטיל את מלוא עומס ההחלטה על הבת.

ודברים אלו לומדים בבית, מפי ההורים, לא מסוציולוגים ופסיכולוגים. בתגובתו, הע מיד האב את גייסון על הצורך לשמור שני ערכים: הגינות ואחריות. זהו תפקידו של הבית בחינוך המיני: להקנות לילדים את הערכים האנושיים שלפיהם חייבים הם לנהוג.

לא רק בשטח המין, אלא בכל שטחי פעילותם האחרים, כל ימי חייהם.

פרסום אירוקי

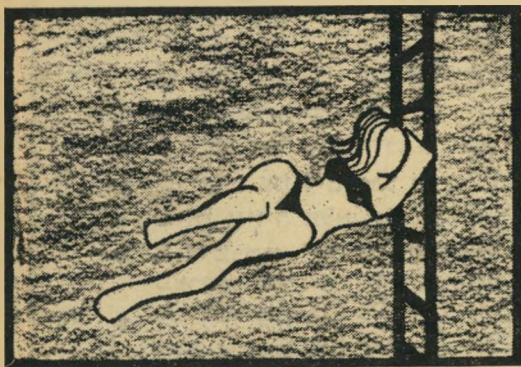
הנאה ממשיית... כל בוקר וערב במקלחת של אל-סבון "נקה 7". "נקה 7" מטהר את נקבוביות העור ומאפשר לו נשימה חופשית. לכן הוא מעניק לך יום מלא רעננות ושנת לילה שלווה.

המפיצים: חברי נורית בע"מ

תוצרת ביהח"ר נקה בע"מ

רוצה לרזות?

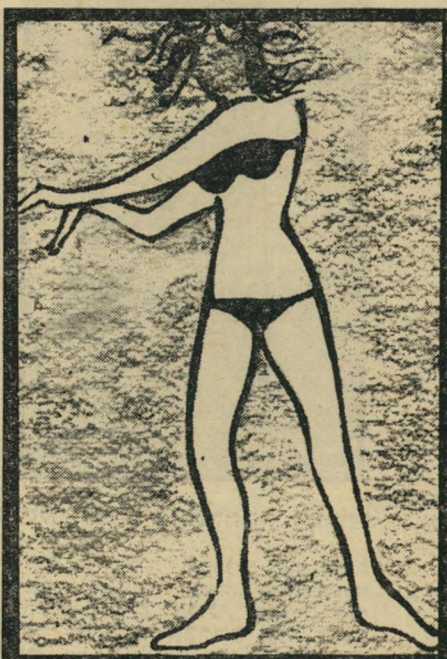
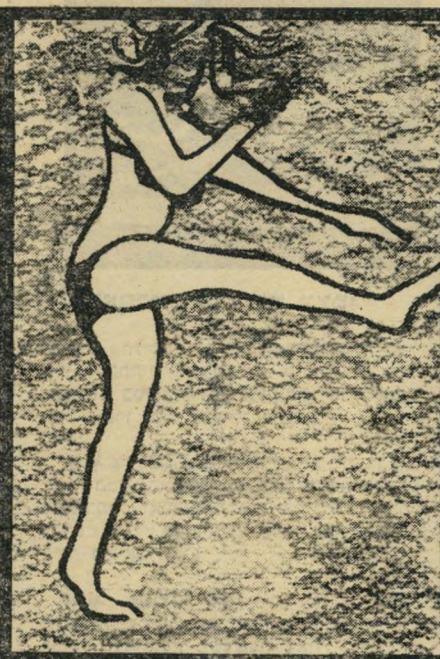
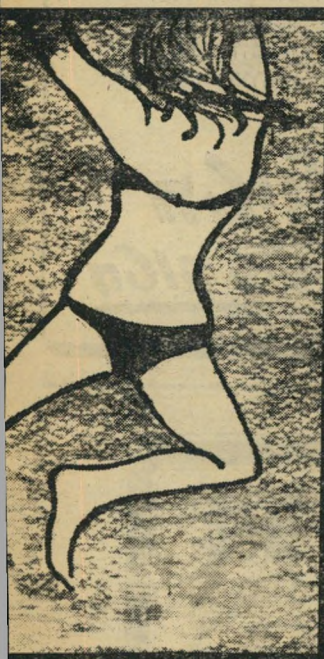
תרגילי התעמלות בתוך המים — זוהי השיטה החדשה לחיטוב הגיזורה.
תרגילי התעמלות ביבשה, נפוי שיוצרת כל מי שהתנסתה בהם, הם נורא טובים — כשעושים אותם. הצרה היא רק, שלא עושים אותם. למי יש כוח, בימיהקין הלוהטים, להתחיל לזיץ, להתעייף, ולהציא את הנשמה? לעזרתך באה אם כן דונה דהרונה, אלופת השחייה האולימפית, שעובדה שורת תרגילים להורדת השומן וחיטוב הגיזורה, שנועדו לביצוע במים: כבדיה, בים, אפילו בגיגית אם את רוצה — העיקר שזה יהיה רטוב. ואינך חייבת אפילו לדעת לשחות לשם כך: את יכולה לעמוד במים רדודים, להיתפס במעקה הכריכה או בסולם, הראש בחוץ, הגוף בפנים.
תרגילי התעמלות שעובדה דונה אינם שונים בהרבה מהתעמלות על היבשה. אולם ישנם שני הבדלים: הראשון, כל תרגיל המבוצע בתוך המים, הינו הרבה יותר יעיל. המים יוצרים התנגדות, המאלצת אותך להפעיל את שריריך הרבה יותר מאשר ביבשה, ככל תנועה מתנועותיך. במקל ביל, משקל המים מקל ממשקל גופך, מרופף את הרגשת המתח בשריריך.
וההבדל השני, שהוא העיקר בעצם: אפשר לעשות את עמלות זו מתוך הנאה וחיוך — ולא בסבל וייסורים, זיעה ודם.

מספרים

שכבי במים על גבך, כשאת נאחזת בידייך, מאחורי ראשך, בסולם או במעקה. ישרי רגליים לפניך, פשקי אותן לצדדים, וסיגרי אותן בתנועת מספריים, רגל שמאל מצטלבת מעבר לרגל ימין. פשקי וצלבי מחדש. לחיזוק השרירים הפנימיים והחיצוניים בירכיך, ולהורדת שומן מהחזה והמותניים.

קיפצי למים!

כפיפת ברכ

טובה לשרירי הבטן. פנים הירכיים, הישבן המותניים. עמדי במים בגובה החזה, פנייך מול קיר הבריכה, רגליים פשוטות, כפות רגלייך מופנות כלפי חוץ. הידיים, בצדדים שנונות אל הקיר לשם תמיכה. כופפי ברכיך ימין עמוק ככל שתוכלי. הרימי עקב ימין מעל הריצפה, הישארי לעמוד רק על האצבעות, ומיתחי רגל שמאל לאחור — חז וישר. התיישרי, והחליפי רגלייך.

סיבוב בהליכה

דומה לתרגיל ידאל-בוהן, אך מחזק את שרירי הבטן והחזה בנוסף. שלבי ידיים מאחורי הראש והתחילי לצעוד. הרימי רגל שמאל גבוה ככל האפשר, בך כפופה, אצבעות מתוחות כלפי מטה. עכשיו סובבי את גופך, והשתדלי לנגוע במרפק ימין בברך שמאל המורמת. אל תשכחי שידריך עדיין שלובות מאחרי העורף. התידי את הפלונטר וחזרי על התרגיל ברגל שנייה.

יד-אל-בוהן

לשיפוף הישבן, הירכיים והמותניים. צעדי במים בגובה הכתפיים, והרימי רגל ישרה לפניך, עד לגובה החזה, כשאת מנסה לנגוע בה בכף ירך. אל תכופפי את הברך, ואל תיפלי כולך לתוך המים. התישרי, ויחזרי על התרגיל, הפעם ברגל שנייה. בי תחילה, תתקשי עדיין לשמור על שיווי משקל, אך עד מהרה תבצעי זאת היטב. תרגיל הרזיה מצוייך, לאלו היוצעות מה רצונן.

סיבוב מותניים

מחזק שרירים ומסיר שומן מהזרועות, הירכיים והמותניים. עימדי במים עד גובה הכתפיים, רגליים בפישוק, כפות הרגליים מופנות כלפי חוץ. מיתחי זרועותיך לצדדים, בגובה החזה, כפות ידייך למטה. עכשיו, הביאי ידייך — עדיין ישרות — אחת לקראת השנייה, תוך שאת מסובבת את חצי גופך העליון ימינה. חזרי על התרגיל, הפי עס שמאלה.

לאכישפיידו אך קצת קצב, אספרו וקלילות, לא היו מוזיקים לקומדיית בתי רות זו, שהיתה חייבת לשעשע קצת יותר, לאור סרגונית הבחירות הישראלית הממשית וקרבתה. **דוד אסריג**, שהוזמן במיוחד מרומניה לצורך הבימוי, הוא במאי יוצר, שהתייחס בחומרה יתירה ליצירה הז'אנר מיושנת. הצגתו המסוגנת (הנעזרת בחפ אורה ותלבושות שהן הישג בפני עצמן, מעשה ידי הצייר הרומני **יון פוסקו** **אודרישטה**) היתה מכה בתדהמה את הרומני המצוי, המכיר את המכתב האבוד כמו אנגלי את האטלס. אסריג ערך בחיפה ניסוי מעניין, שלא הוכיח את עצמו: הוא ביים את המכתב והתייחס אליו כאילו נכח תב על-ידי לפחות **יוג'ין יונסקו** ולא קריגיאלה. טעם אם ברומניה היה מעו לעשות זאת. אסריג, שזכה לשבחים על ביי מוי מחזות חשובים יותר מהמכתב האבוד סרנילוס וקרטידה **לשקספיר** הודה כי ראיון כי הוא רגיל להכין הצגה במשך חור דשים ארוכים. ייתכן וקצב המציאות היש ראלית השונה במקצת היה בעוכריו, לכן נראית ההצגה כעוגה חסרת צימוקים (קרי: שחקנים) שנאפתה בטמפרטורה בלתי מתאימה.

●	לא כדאי לראות
*	לא חשוב לראות
**	אפשר לראות
***	רצוי לראות
****	חובה לראות

הולנט

סרטים חדשים

***** צ'ימי צ'ימי בנג בנג (סין)**
רמה: תל-אביב. השחקנית הראשית היא מכונית מטורפת, בעלת תשוקות ורצונות משלה, והשחקנים המשיגים הם האבא (דיק ואן דיק) ושני ילדיו, העוזרים לה לשעשע קהל ילדים ומבוגרים, במחזמר לילדים על-פי סיפורו של יאן פלמינג.

סרטים אחרים

***** סרג'נט מספרייב** (בימת חי שחקנים) צוות מעולה של שחקנים צעירים ומוכשרים, שכל במה אחרת היתה מתבררת בו, אינו מגיע להישגים מרשימים אל-הם היה מרקיע בעזרת בימוי טוב יותר. מחזהו של **ג'ון ארדן** (על סמך וחילול העריקים הנלחמים באלימות באמצעים אלי מים) בוים על-ידי **אמנון מפסקין** בצורה בלתי מסתיעה. מאמציו של **אילן תורן** בתפקיד המרכזי אינם מצליחים לשכנע בדחפים לשליחותו המטורפת. תזמורת קסנה, והתייחסות יתר אל השירים המשובצים ביצירה הבלתי-מנוכשת, היו משחת להצגה את הגיממה והצבע הנכונים.

*** אבק הארגמן** (התיאטרון הקאמרי) **לשון אוקייסוס** האירי, יש מחזות פחות מאובקים מזה. ובאנגליה — ואפילו בישראל — אפשר היה למצוא במאי יותר מתאים מג'פרי ריבס, שהיה מצליח קצת יותר בבימוי מחזה כמורפיוטי זה. נושאו: שני בריטים שלומיאלים המחליטים להתישב עם פילגשיהם באירלנד, בטירה עתיקה

ציילר ופדג, בהמרחמה הבאה

ההולכת ומתפוררת והמסמלת את נפילת האימפריה הבריטית הגדולה. התרגום המעולה של **נסימ אלדוני**, שחקנים כמו **אכנר חזקיהו**, **אברהם מור וזאב** רווח אינם מצליחים להסוך אלטע-זאכן זה להצגה פחות משעממת ומייגעת.

***** בלאדם** (בזאן הירושלמי) **ד"ר אריה זקס** עם ז'אק כהן, **ליאור ייני, עליזה רוזן**, אפילו **מוטי ברקן** ו**גבי אלדר** הסיים, וצוות שחקנים חריבים מן האוניברסיטה העברית בירושלים, אחראים ישירות להצלחת הצגה רבת-סייט זו, המבוססת על אגדה תיאולוגית מן המאה ה-15. מסתבר **בלאדם**, כי לא רק בחייו אלא אף בדרכו האחרונה, אל לו לצפות שידידיו ילווהו בדרכו. ניכר כי התיאור, התלבושות, התאורה, הכוריאוגרפיה, הניהול דמוסטיקלי והדרכת הסייט, כבימיו והמישחק נעשו במסירות רבת-הש

***** מצור** (ספודי, תל-אביב). סרט מלא אחירה, כן, אמיתי, כימעט דוקומנטארי, על חיים של עם במצור. משתתפים: גילה אלמגור, יהורם גאון, דן בן-אמוץ.

***** גברת חסרת-בושה** (גורי דון, תל-אביב). אשה זקנה המסורה למש

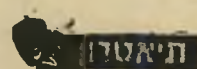
ואנדייק ב, צ'ימי צ'ימי

פחתה מחליטה יום אחד להשתחרר מכל עול ולהתחיל להיות. זה קורה לה בגיל שבעים, בסירטו המשכנע של רנה אליו, לפי סיפורו של ברטולד ברכט.

***** שנת 2001** (צפון, תל-אביב). גורל המין האנושי בסרט מדע-דמיוני על ספינת-חלל ואנשים הטסים בתוכה למאדים. בוים בדי סטנלי קובריק, בהשחתות קייר דוליאה.

**** אופלי** (גת, תל-אביב). מרגל שלומיאל נקלע בעל-כורחו לכל מיני הריפתות, בקומדיה משעשעת מאוד, המכניסה משהו חדש לתוך סרטי הריגול שכבר הכל נאמר ונעשה ברם. טום קורטני ורומי שניידר.

***** הצוללת הצהובה** (פריז, תל-אביב). השתוללות ציבוענית, מצחיקה, מקסימה של ארבע החיפושיות המצויירות, בלחית שיריהן הידועים.

**** המכתב האבוד** (תיאטרון שי רוני, חיפה) הקומדיה של יון לוקה קרג'א אלה איננה נובע הקס האטלקי (של

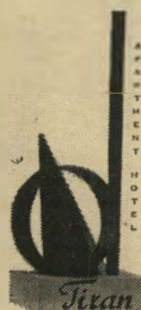
טיראן מלון דירות הרצליה חוף ים

לחודשים יולי-ספטמבר-אוקטובר כולל החגים נותנו מספר מצומצם של דירות במחיר מ-28 ל"י לזוג ביממה.

עבור ילד נוסף בחדר תוספת של 3.50 ל"י בלבד.

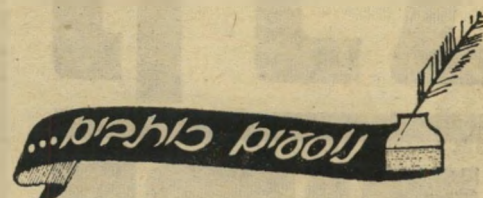
- 200 מטר מגלי הים
- מטבחון עם פריגידר, גז וכלי אוכל בכל חדר
- שרותים צמודים בכל דירה
- מיזוג אוויר מלא
- סופרמרקט לשרות האורחים לרכישת מצרכים כולל ארוחות מוכנות
- מסעדה מהודרת
- במחירים עממים
- מרכז קניות
- רמה גבוהה

*

להזמנות פנה לכל משרדי הנסיעות או למלון טיראן הרצליה חוף ים כיכר רבלין טל. 937666 (10 קוים).

פרסום גד

תודה לחברת "אירופה טורס"

"עם שובנו ארצה מטיוול באירופה, הננו רוצים בהזמנות זו להודות לכם על הארגון המוצלח ועל המקומות היפים והמעניינים שבקרנו בהם בטיוול זה.

תודתנו נתונה לכם על הבחירה המוצלחת של בתי המלון שעמדו בדרך כלל על רמת שרותים גבוהה."

משתתפי טיוול 397

הטיול
האוב ביותר עם

אירוס

תכשירי עזר והיגיינה לחיי מין מושלמים

דווש קטלוג חינם

ש.צ.מ. בע"מ, מפצים לארס בישראל רח' המישנה 9-ת"א-טל: 445882.

אירוס

תהליך

ראה ומעוף, שרק תיאטרון מעולה של חורבנים, שאינו קורץ לקופה, יכול להרשות לעצמו.

בידור

*** את ואני והמרחמה הבאה (הקברט הסאטירי, מרתף קולנוע פאריס, ת"א), אשתי היקרה, איבדתי את שתי ידי / לעולם לא אוכל לרכוש את מיכנסי / את שדיך הלבנים לא אוכל עוד ללפף; / האם תסתפקי בראש ובכתף? / וקר טוראי עם רביסטל / ורביסטל ירבע עם גנרל / ונער קטון מכסה את הגופות; מאום ה צבאות. חנוך לוין חיבר כ-20 קטעי שירה לפרוזה ברוח השורות הנ"ל; סלידה גמורה מן המלחמה ותופעותיה הלחלח שלה. כיום, למעלה משנתיים מיום 67, נידמה לעיתים כי המלחמה האחרונה שייכת לעבר רחוק הרבה יותר. לעומת זאת יהיו כאלה שתוכניתו של לוין תזכיר להם כי המלחמה האחרונה כעצם לא נסתיימה. התוכנית שחודשה, ומוצגת במקום בו מציגים בלילות אחרים את קטשופ, בויימה עלידי עדנה שביט באמצעות סחות מדי עסי סית. לא מובן מדוע תוקעים המשתתפים את מבטם בנקודה התלויה אישם בחלל, אף ברגעים בהם חייבים הם, לכאורה, להביט

הישר אל תוך עיני הקהל. המעברים בין קטע לקטע אינם חלקים ואינם שוטפים. העמדת הפיזמונים סטאטית למדי, חסרת מעוף והשראה. ארבעת המשתתפים (שש"ר מילשטיין, בתישבע ציוזר, רמי פלג וגר קינר) עושים את מלאכתם באמונה, אך מידה רבה יותר של תן וקלילות, הן בקולם והן בגיטטה, לא היתה מפריעה להם, לא כל שכן לקהל. המוסיקה של אלכס כנר ובני נגרי מצטיינת במיוחד. עוזרת לכך העובדה שהחומר אינו מטורטר מעל גלי האתר, לכן זוהי פגישה עם חומר בלתי מוכר ומרגין, ולא מן הסוג שדשו בו עד כדי.

*** אין אהבות שמחות (בי-מוח). ג'ורג' ברסאנס, מתרגמי עברי רית (דן אלמגור, נסים אלוני, עמוס קינן, נעמי שמר, שמעון בר, יעקב שבתאי ונסים אלוני) שאף עיצב את התוכנית, תזמורתו של סטו הכהן ויוסי בנאי כמבצע, מגישים שאנסונים פיוסיים ומפולסלים בלתי מקובלים לגבי הפיזמוניאדה הישראלית. רוחו של הסרור באדור המשוטט, ששיריו כאילו נאספו מן הרחוב והשוק, שורה על הערב כולו. יוסי בנאי, כבודן מעולה בעל קול מחוספס, מר תק ומהנה בתוכנית מלאה, על אף שברסטאנס עצמו מסתפק בחצי, כשבשני מופיע אמן אחר.

חדש בידור

*** קנטטה לשווארמה (התיאטרון העממי) "מצאנו את הדרך (או הפרינציפ) להצחיק אתכם", או כותרת בנוסח דומה, התנוססה על גבי תמונותיהם של שלושת הגששים החיוורים, בחלונות-הראי ונה. "לאחר למעלה מ-1500 הצגות בישראל, עשרות הצגות בחו"ל, באירופה, אמריקה, יפן והמזרח הרחוק ודרום-אמריקה. 10 תקליטים אריכיינג, ועשרות להיטים. פעמיים, ב-1966 וב-1967, זכתה להקה בפרס כינור לוי — ועדיין לאחר הכל,

לוס גששוס חיוורוס

עדיין, חברי הלהקה מדברים אחד עם השני, הולכים יחד לקולנוע ולבר-מיצוה ולברית מילה. כך מדווחת התוכנית, ובכן לאחר כל התהילה ולעיל, מגישים שייקה, פולי וגבי, יוצאי חלציהן של להקות צבאיות ו להקת התרנגולים ז"ל של נעמי פולני, תוכנית חדשה שכתבה בשבילים ברובה עלידי נסים אלוני, ובויימה על ידו. ייאמר מייד: פשנה, האמרגן, ידע מה בדיוק אוהב הקהל, והוא אינו מתעטף ב איצטלות לא לו. הגששים שלו אינם מנסים להיות מורי הדור.

הקהל רוצה שווארמה — פשנל נותן לו שווארמה. ובכמויות לא מבוססות. נסים אלוני שולט היטב בעברית וזה לא חדש. יש לו הוש הומור מיוחד, גם זה לא חדש. הפעם וההומור שלו באמת מיוחד. דבילי, לא משנה מה חובשים הגששים לראשם, סומברו או מגבעת קש. הם פולי טים אותו הדבר. ההומור שלהם מבוסס על חיקויי עגה למיניה (מצטיין בכך במיוחד פולי). הוא הדין לגבי הפיזמונים: אם לא היה התוס עליהם נסים אלוני, אפשר היה לחשוב כי זו יצירה של פיזמוני חובב מסבריה, ש' הקהל לא ידע של עליו לא בולח

כדאי לך להגביר את שיתוף הפעולה בינך לבין שותפך. בשורות טובות יגיעו אליך ב-אמצעות אנשים זרים. בעיות שנראו לך כמחוסלות יצופו ויעלו מחדש. תצטרך להת את דעתך במיוחד ל-עניינים פינאנסיים ש-אינם קשורים ישירות לעסקיך. התי-בלטות יתר לא תזיק לענייניך.

טלה
21 במרס -
20 באפריל

שור
21 באפריל -
20 במאי

תאומים
21 במאי -
20 ביוני

סרטן
21 ביוני -
20 ביולי

אריה
21 ביולי -
20 באוגוסט

בתולה
22 באוגוסט -
22 בספטמבר

דיעותיך יזכו להדים חיוביים ביותר. הלהט הפנימי שלך המלווה את הדברים שאתה מאמין בהם יעורר איומן יותר מכפי שאתה מצהפ. הקסם האישי שלך מבוזבז על קשרים אישיים שלא ישאו שום פירות. יהיה עליך לקבל השבוע כמה החלטות חשובות. אל תהססי ואל תדחי דברים למועד מאוחר יותר. היעזרי ב-אדם מבוגר מתך בהחלטות מכריעות. התרחק מאנשים המתכעסים בקלות. אתה עלול למצוא את עצמך בריב שי-לא היה לך כל חשק להיות מעורב בו.

*** קרוב לוודאי שתיתקל בהתנגדות להר-בה מצדך. הרבה אנשים אינם מקב-לים אותך ברצינות שאתה סבור שהית מגיעה לך. יהיה עליך להשתדל להיות טיב-עני וגמשי יותר ביח-סיך עם הממונים עליך בעבודה. הרפת-קאות האהבים שלך עלולות לסבך אותך בצרות. תוצאות חיר-ביות יותר יהיו לעכ-נייני הכספים שלך. אל תחמר, לך רק על בטוח. חשוב יותר על בחירת ידידים.

סקר
22 באוקטובר -
22 בנובמבר

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

דלי
20 בינואר -
18 בפברואר

גדי
21 בדצמבר -
19 בינואר

דגים
20 בינואר -
18 בפברואר

היה עליך להקדיש תשומת-לב מרובה יותר בכל הקשור ליחסים בתוך משפחתך. תהיה לך הצלחה במגעים עם פקיד-ירשון. הביישנות וההססנות שנתקפת בי-הם לאחורנה יחלפו בי-עזרתה של ידידה שתבין לרוחך. הישמרי מכניעה ליצרך. סימכי יותר על תבונתך. המאבק בין ה-יצר והתבונה מוליד בך אומנם קונפליקט עמוק, אולם תוכלי להתגבר עליו אם תפורי את פעילותך על פני שתי-חיים רבים. צפויים לך רווחים בהיסורים.

יוקרתך עשויה להגיע לשיאה בעיני אנשים שאתה מיחס חשיבות לדעתם. מאמצים שהשקעת בי-זמן האחרון יתנו תו-צאות חיוביות ביותר השבוע. כל פעילות שתהיה לך בשבוע ה-יצירה תשתלם ביותר הימנע מדבר על ידי-דים מאחורי גבם. ? תקופה טובה לצאו-לטיולים ולמסעות קצת פעילות גופנית אותה הזנחת לאחרונה, לא תזיק לך ביקור בלתי צפוי ירבה את מצב-רוחך

שבוע של מתח ועצבים מצפה לך אם לא תדע להבליג על רגשותיך. הכבוד העצמי שלך ורגישותך מסבכים אותך במריבות שטות, שאתה מחריפם שלא ל-צורך. יהיה עליך להיות רך וחס יותר כלפי-בתי-גוג. בעיות כספיות יעיקו עליך. תאווה ל-נטיעות תתגבר עליך ה-שבוע. גלה זיהירות מפ-ני אנשים חדשים שתפ-גוש והפעל את השכל הישר שלך בשפסך אותם. בהיקלעך לזיוכי-תיאורטי, נסה לחדור למשמעויות הדברני

בחון היטב את הכרזותיך והצהרותיך. איי-ביך מבקשים להמעיך. היזהר מניסוחים בלתי-אחראיים. ותרגות בעני-יניס מוויימים עלולה לעלות לך ביוקר. קצת תקיפות לא תזיק לך לטווח-רחוק. מכתבים ש-תקבל ועודדו את רוחך. החשדות שאת תולה באדם היקר לך אינם מוצדקים. צאי לחופשה.

מאמני המוזיקה המעולים שבעיר, וקבלני בניין נהגו להומינו לעבודה לתל-אביב ב" מיוחד מאשקלון.

לאחר הפגישה הגורלית עם האיטלקיה חובבת האמנות, לא הצליח יצחק להשחרר מהגיון שנכנס לראשו. הוא החל מפתח את כישורו הצורני שנתגלה בו, הגיע במהרה לרמה נאה. מוטיב חוזר ונישנה בציוריו הן משפחות מרובות ילדים, לא עליות ביותר. אולם הוא אינו מתרכז רק בזה. לצד תמונת האורגיה שלו, יש לו גם פורטרטים נאים.

לאחרונה שלח יצחק דוגמאות מצעירות לאקדמיה לאמנות של רומא, באמצעות ה" תירת האיטלקיה, שעזמה הוא שומר, כמו בן, קשר מכתבים. בעיקבות זאת קיבל מכ" תב הזמנה מהאקדמיה לבוא וללמוד שם. עתה, כל מה שחסר לו זה כסף להוצאות הדרך. כי למרות שהפך לצייר מוכשר, נש" אר עדיין יצחק חסר-פרוסה, כבעבר. "חבל ש" אין בארץ קרן לעידוד אמנים צעירים, ש" היתה יכולה לשלוח אותי לחו"ל", קבל. "הלא ישנם כל כך הרבה מוסדות בארץ

ויצחק

— נכנס בו יצחק

שמוכנים לממן לימודים של סטודנטים זרים בארץ. אז למה גם לא להיפך?"

ישראלים בחו"ל

מכתב

מהסוכן

תעלומה מיסטרית, שהסרידה את החתי" כות הירושלמית בשש השנים האחרונות, נפתרה השבוע סוף-סוף. בזמנו היה גדי פורסטר החתיך מספר 1 של עיר-הקודש, בימים שחתכים, כדי להיות חתכים, היו צריכים להיות חתכים, לא סתם פלייבויס בעלי מכונות.

לפני שש שנים גרם גדי לבנות ירושלים תיסכול חריף, כאשר נשא לו לאשה יפהפייה בשם בת-שבע פקלמן. השניים היו אחד ה" זוגות הנהדרים בעיר-הקודש, מה שלא מנע בעדם מלהתגרש לאחר חצי שנה. לאחר גירושיהם, נעלם גדי מן האופק.

האפי אנדר. השבוע, שש שנים לאחר שנעלם, חזר גדי ונתגלה — בניו-יורק. היה זה לאחר ששלח מכתב לחמי גולדברג, יר"ר שלמית לשעבר השוהה בניו-יורק. המכתב התחיל במילים "תמי היקרה", והכיל הצעה לחמי לבטח את חייה באמצעות סוכנות הביטוח שגדי הוא סגן-המנהל שלה.

תמי, שהופתעה ושמחה לגלות, לאחר כל השנים האלו, את גדי האבוד, מיהרה לצל" צל אליו. כיאות לסוכן-ביטוח נאמן, מיהר גדי להיענות לקריאה — במכונית פונטיאק פתוחה. "חתכים הרי לא חסרים בניו-יורק", מספרת תמי, "אבל גדי הוא עדיין הדבר ה" מרהיב ביותר בעיר הזאת".

מסתבר שעל גדי עברו בארצות-הברית כמה שנים די קשות, בהן רעב לעיתים ל" לחם, עד שסיים את לימודיו באוניברסיטת קולומביה. אולם עתה זכה להגיע אל המנ"ר הזה ואל הנחלה, והוא יושב בגיב שמן, נשוי ליפהפייה גיורוקית בשם סאלי, ו" מבטח את הישראלים היושבים בניו-יורק מפני עינאבישא ושאר מחלות רעות.

ארץ-ישראל

מדינה

בדואית בסיני

הקמת מדינה בדואית עצמאית בסיני — זוהי שאיפתו של השייך הבדואי צבאח אל-רבאח, ראש השבט אל-סוארגה שבסיני, ה" מונה יותר מאלפיים משפחות. לשם כך הגיש השייך, אב לשמונה ילדים ובעל לארבע נשים, עצומה לממשל הצבאי, חתומה בידי 140 שייכים מסיני, המבקשת אישור להקמת מדינת סיני, שתהיה קשורה בברית-ידידות עם ישראל.

בעת ביקורו השבוע בתל-אביב, הכריז השייך המידבר: "לאחר שנתיים של יחסי ידידות עם השלטון הישראלי, הגענו למסקנה שלטובתנו יהיה לקשור את גורלנו עם ישר" אל, שיש לה ידע כה רב בתקלאות, שזהו הבסיס לחיים אצלנו. יהיה אשר יהיה, אנחנו לשלטון המצרי לא נתחור".

כדי להבהיר את עמדתו בפני אומות ה" עולם, מתכוון השייך הנמרץ לשגר משלחת לאומות המאוחדות. צערו היחידי הוא, שלא יוכל להעמיד בראש המשלחת את בנו, שכן זה, למרות — ואולי בגלל — היותו חניך אוניברסיטת קאהיר, אינו מוכן לשמוע אפי" לו מילה על בולטיקה.

דרכי אדם

עשרה דולר

הצילו אותו

יצחק ארביב היה מובטל כבר למעלה מ" חודשיים וללא פרוטה בכיס. שבעה בני משפחתו, שפרנסתם עליו, רעבו לפת-לחם, והסיכויים למצוא פרנסה היו אפסיים. ארביב ירד לשפת-הים, התיישב על החול, והחל

צייר ארביב

הלך להתאבד —

מהרהר באפשרויות השונות הפתוחות בפני הרוצה להתאבד.

לפתע שמי תיקתקו-מסרטה. הוא פנה ל" אחור וגילה צעירה יפהפייה עומדת ומצ" למת אותו. ליתר דיוק, לא אותה, אלא את מעשייה. כי תוך כדי שרעפיו המדבאים, קישקש יצחק, מבלי משים, בחול הרטוב. הקישקוש, לדעתה של התיירת האיטלקיה, היה מעשה יצירה שהצדיק שינציחוהו ב" צילום. לא רק זאת, היא אף שילמה ליצחק עשרה דולר עבור הזכות לצלם את יצירתו. עם עשרה דולר בכיס, נראה כבר העולם אחת. יצחק שכח את רעיון ההתאבדות, החל מהרהר בהבלי העולם הזה. הוא חזר ובחן את הצורך שצייר בחול, נוכח שה" איטלקיה צדקה. היה זה ציור יפה. בריב-מקום החליט, שאם ציור שלו בחול שווה עשרה דולר למישהו בעולם, סביר להניח שציורים שלו על מישטחים בעלי אופי יציב יותר, עשויים להכניס יותר. יצחק ארביב הפך ל" צייר.

ג'וק בראש. יצחק נולד לפני 26 שנים בבנגאזי שבליביה, עלה ארצה עם הוריו ואר" בעת אחיו, לא זכה לגמור יותר מאשר כיתה ט'. הוא נאלץ לצאת ולפרנס את ה" משפחה. אולם בעיר העולים אשקלון לא תמיד היתה עבודה, על-אף שיצחק היה אחד

ארוחות קלות לקייץ חם

איזה ארוחות להכין בקיץ ? !

זוהי הבעיה בה מתלבטת כל עקרת בית מדי יום בחדשי הקיץ החמים, כאשר היא רוצה לבלות על שפת הים עם הילדים במקום לשהות במטבח החם בהכנת ארוחות.

ובכן, איך מכינים במהירות ארוחות שתהיינה גם משיביות וגם קלות? ארוחות שלא תכבדנה על העיכול בחום הקיץ, ועם זאת תספקנה את כל אבות המזון והמינרלים הדרושים לגוף?

מומחי התזונה של "ויטה", שישבו על המדוכה, הביאו בפני ציבור הנשים בארץ, את הרעיון של **"קייץ קל עם ויטה"**, בהציעם שורת תפריטים קלים לקיץ. כל תפריט מבוסס על מגות קרות, סלטים וסנדביצים, כאשר צלחת המרק מהווה את המנה החמה. יש חשיבות למרק החם בקיץ כי הוא מחזיר לגוף את הנוזלים והמלחים שהגוף מאבד בימות החום.

אגב, "קמפבל", יצרן המרקים הגדול בעולם, החזיר רעיון זה לציבור הצרכנים בארצות-הברית.

לפניך שורת מתכונים קלים לקיץ היכולים לשמש כארוחה עיקרית.

1. **מרק עוף** נוסח פריז "ויטה"
עוף אפוי, קר
סלט חסה
לחם לבן
אפרסקים.
2. **מרק אספרגוס** נוסח ארגנטייל "ויטה"
או שקיק מרק אספרגוס "ויטה"
עגבניה ממולאה בסלט ביצים
סלט מלפפונים עם שמנת, לחמניה
לפתן אגסים "ויטה".
3. **מרק סן ג'רמן** "ויטה"
קרפיון קרוש עם רוטב חזרת
לחם לבן
סלט פירות.
4. **מרק גודש** "ויטה"
סנדביץ' חזה הודו מעושן
על לחם שחור
סלט פלפל ירוק
לפתן אפרסקים "ויטה".
5. **מרק עוף** "ויטה"
או מרק עוף עם אטריות ביצים
כבד קצוץ עם מלפפון חמוץ
גור חי עם מיץ לימון
קרקס
אבטיח או פרי העונה.
6. **מרק פטריות** "ויטה"
בקלה כבושה עם רוטב מיונית
סלט מלפפונים
לחמניה
גלידה.
7. **מרק בשר** במתכון צרפתי "ויטה"
סנדביץ' נקניק הודו על לחם לבן
סלט ירקות עם טחינה
שופים או פרי העונה.
8. **מרק עגבניות** "ויטה"
גבינה קוטג'
סלט ירקות עם שמנת
לחם שחור
פודינג שוקולד "ויטה".
9. **מרק ירקות** מינסטרוני "ויטה"
ביצה ממולאה
סלט רוסי
לחמניה
קוקטייל פירות "ויטה".

הנסיך והנסיכה של ישראל

לשנת 1969

בישראל

קוקיקולה

ויצרני

מטעם מערכת **העולם הזה**

ובחסותו האדיבה של
מר אברהם קריניצי

ראש עיריית רמת-גן

טלי אופיר

בת שלוש, מרח' הראשונים, כרכור

שרון בן-אריה

בת ארבע, מרח' זלמן שניאור 20, חיפה

ידון הראל

בן 3½, מקיבוץ מחניים

חברת "עלית", יצרני הממת-
קים המובחרים, תעניק שי
מתוק לכל ילד שיבוא לנשף-
הבחירה הגדול, וחבילות-שי
מיוחדות למועמדים הסופיים.

עלית
העילית בשוקולד

אדרט
חברה לבטוח בע"מ

תעניק לנסיך ולנסיכה במתנה
פוליסה בסך 1000 ל"י כל אחת.
אדרט דואגת לעתיד משפחתך
ומעניקה לך שירות אישי.

גם לך יש בכית צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונותיהם בציון השם,
הכתובת והגיל אל מערכת "העולם הזה", ת.ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה).
עריסות תמונות בשחור-לבן. התחרות פתוחה לכל ילד וילדה מגיל שלוש עד שש בלבד.

טוב יותר לם קוקה-קולה

ההזדה

מנהיג

אגודת ישראל

נדרש לענות

בבית המשפט:

חייכ פרוש-

האם נכגשת עם

אשת ידידך

בסתר בהיותך נשוי ?

האם הרב לוין

קרא לך גנב ?

האם ידידת

בדמות הרב קוק ?

האם שותכך מבצע

הפללות ?